

การเข้ารับการรักษาที่หน่วยสูกເຈັນຂັ້ນເນື່ອມາຈາກຍາ ໂຮງພຍານາລຸ່າສັງກະນົດ

ศูนย์วิทยาหรัพยากร
วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความต้องการบริโภคยาสัชകาดตามมาตรฐานบัณฑิต¹
สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก ภาควิชาเภสัชกรรม
คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551
ดิษฐิกธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DRUG-RELATED VISITS TO THE EMERGENCY DEPARTMENT

AT KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL

Miss Saowanin Korakotchamat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Pharmacy Program in Clinical Pharmacy

Department of Pharmacy

Faculty of Pharmaceutical Sciences
Chulalongkorn University

Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

หัวเรื่องวิทยานิพนธ์	การเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเชินอันเน่องมาจากยา ณ โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์
โดย	นางสาวเสาวนันทร์ กรกชมาศ
สาขาวิชา	เภสัชกรรมคลินิก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมฤทธิ์ วัชราวิวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	นายแพทย์ครองวงศ์ มุสิกดาวย

คณะกรรมการด้านวิชาชีพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

..... คณบดีคณะเภสัชศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรเพ็ญ เปรมโยธิน)

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา อุทิศวรรณกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมฤทธิ์ วัชราวิวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(นายแพทย์ครองวงศ์ มุสิกดาวร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ตะกูลเพียรกิจ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณพิพา ศักดิ์ทอง)

ศูนย์วิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานที่ 4 กรณีศึกษา: การเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการยา ณ โรงพยาบาลชุลalongkorn (DRUG-RELATED VISITS TO THE EMERGENCY DEPARTMENT AT KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.สมฤทธิ์ วัชราภิวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: นายแพทย์ครองวงศ์ มุติกานนท์, 139 หน้า.

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความถูกและลักษณะของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่หน่วยฉุกเฉิน

วิธีการศึกษา: การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) ทำการศึกษาในผู้ป่วยอยู่ในทุกที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน non-trauma โรงพยาบาลชุลalongkorn ระหว่างเวลา 7.30 น. ถึง 15.30 น. เป็นเวลา 4 เดือน การเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินที่มีสาเหตุจากปัญหาเกี่ยวกับยาประเมินโดยเกลาร์กและแพทย์ที่ทำการรักษาผู้ป่วยในขณะนั้น ผู้วิจัยจัดประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาโดยอาศัยเกณฑ์ของ Cipolle และคณะ

ผลการศึกษา: จากผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัยจำนวน 1,000 ราย ผู้ป่วยจำนวน 369 ราย (ร้อยละ 36.9) เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการยา ปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบในผู้ป่วยจำนวน 255 ราย (ร้อยละ 69.1) เป็นปัญหาที่สามารถบังคับได้ ผู้ป่วยจำนวน 200 ราย (ร้อยละ 54.2) จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลต่อ และมีผู้ป่วยจำนวน 2 ราย (ร้อยละ 0.5) เสียชีวิต ปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบบ่อยที่สุดได้แก่ การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (ร้อยละ 32.52) ปัญหาความไม่รู้ว่ามีอะไรในการใช้ยา (ร้อยละ 26.29) และปัญหาการให้รับยาโดยไม่จำเป็น (ร้อยละ 14.36) รายการยาที่สัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ แฟลกอฟอร์ส (ร้อยละ 5.53) furosemide (ร้อยละ 3.95) aspirin (ร้อยละ 3.75) insulin (ร้อยละ 3.56) และ metformin (ร้อยละ 3.36)

สรุปผลการศึกษา: 1 ใน 3 ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินมีสาเหตุจากปัญหาที่เกี่ยวกับยา และ 2 ใน 3 ของปัญหานี้เป็นปัญหาที่สามารถบังคับได้

**ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาควิชา.....	ภาควิชาก龙门.....	ลายมือชื่อนิติ.....	นางวนิชาร์.....
สาขาวิชา.....	ภาควิชาก龙门คลินิก.....	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....	.....
ปีการศึกษา.....	2551.....	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....	.....

4976607533: MAJOR CLINICAL PHARMACY

KEY WORDS: DRUG-RELATED VISITS / DRUG RELATED PROBLEMS / EMERGENCY DEPARTMENT / MEDICATION-RELATED VISITS/ MEDICATION RECONCILIATION

SAOWANIN KORAKOTCHAMAT: DRUG-RELATED VISITS TO THE EMERGENCY
DEPARTMENT AT KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL. THESIS
PRINCIPAL ADVISOR: ASST. PROF. SOMRATAI VADCHARAVIVAD, THESIS
COADVISOR: KHRONGWONG MUSIKATAVORN, MD. 139 pp.

Objectives: To determine the prevalence and characteristics of drug-related visits to the emergency department.

Methods: This cross-sectional study was conducted in non-trauma emergency department at King Chulalongkorn Memorial hospital. All adult patients presenting to the emergency department during 7.30 a.m. and 3.30 p.m. over 4 months were evaluated. The emergency department visits were identified as drug-related by a pharmacist and emergency physicians independently. Drug-related problems were categorized according to Cipolle's classification.

Results: Of 1,000 patients, 369 patients (36.9%) were identified as having drug-related emergency department visit. Two hundred and fifty-five visits (69.1%) were preventable. Two hundred patients (54.2%) needed hospitalization and two patients (0.5%) died. The most common causes of drug-related visit were adverse drug reactions (32.52%), noncompliance (26.29%) and unnecessary drug therapy (14.36%). The most common drugs related to emergency department visit were alcohol (5.53%), furosemide (3.95%), aspirin (3.75%), insulin (3.56%) and metformin (3.36%).

Conclusions: One-third of non-trauma emergency department visits were drug-related. Two-third of these drug-related visits were preventable.

Department:.....Pharmacy.....Student's signature:.....*Saowanin*.....

Field of study:.....Clinical Pharmacy.....Principal Advisor's signature:.....*Somratai*.....

Academic year:.....2008.....Co-advisor's signature:.....*Khrongwong*.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายที่ให้ความอนุเคราะห์ และสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนี้

นายแพทย์วิชิต บุญยวนะรอนະ อธิศักร์อ่านวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พิษณุโลก นายแพทย์ประเสริฐ รัตน์เงิน ผู้อ่านวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พิษณุโลก เกสัชกรณ์ จุฑารัพย์ มีมดุง หัวหน้ากลุ่มงานเกสัชกรณ์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมฤทธิ์ วัชราวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนายแพทย์ครองวงศ์ มุติกดาวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้แนวคิด คำแนะนำ กำลังใจ และควรริบบอนงานวิจัยครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์อชรา อุทิศวรรณกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ตะรุกเพียรกิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณพิพา ศักดิ์ทอง ที่ให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล อธิศักร์อ่านวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ที่อนุญาตให้ทำการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์เกื้อเกียรติ ประดิษฐ์พรศิลป์ เกสัชกรณ์ ขอรับรอง เกตุเจริญ หัวหน้าฝ่ายเกสัชกรณ์ เกสัชกรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประโมทย์ ตะรุกเพียรกิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณพิพา ศักดิ์ทอง ที่ให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์

คุณโภกิดา ชิตนูกุล หัวหน้าห้องผู้ป่วยตึกรุฟ้าภรณ์ ชั้น 1 คุณกาญจน์ โอภาสพิพากษ์ ผู้ดูแลห้องผู้ป่วยตึกรุฟ้าภรณ์ ชั้น 1 ห้องน้ำห้องผู้ป่วยตึกรุฟ้าภรณ์ ชั้น 1 คุณอรทัย ธนาวินิจเจริญ หัวหน้าห้องผู้ป่วยตึกรุฟ้าภรณ์ ชั้น 1 อาจารย์แพทย์ แพทย์ประจำบ้าน พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในหน่วยอุบัติเหตุ ชุกเจนที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล อำนวยความสะดวก ช่วยแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการวิจัย ทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

คุณนวลพิพัย แสงนาค หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบเอกสารเมืองผู้ป่วยนอก (ห้องบัตร) คุณสุกันญา ลักษยา เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ที่อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคล มาρคα พี น้อง เพื่อน และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุน เป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญแผนภูมิ.....	๙
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ.....	๙
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ปัญหาเกี่ยวกับยา.....	12
ผลกระทบของปัญหาเกี่ยวกับยา.....	20
บทบาทของเภสัชกรในหน่วยฉุกเฉิน.....	29
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
การเตรียมการก่อนดำเนินการวิจัย.....	32
การดำเนินการวิจัย.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล.....	41
ส่วนที่ 1 การดำเนินการเก็บข้อมูลโดยรวม.....	42
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา.....	55
5. สรุปผลการวิจัยและสรุปเสนอแนะ.....	82

	๙
	หน้า
รายงานอ้างอิง.....	89
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก แบบบันทึก Emergency Department Medication Reconciliation Form.....	97
ภาคผนวก ข แบบประเมินปัญหาที่เกิดเนื่องจากยา.....	98
ภาคผนวก ค แบบบันทึกการประเมินอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยา (Naranjo's algorithm).....	100
ภาคผนวก ง เอกสารรับแจ้งข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย (Research Subject Information Sheet)	101
ภาคผนวก จ หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย.....	104
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น.....	105
ภาคผนวก ช ข้อมูลของผู้ป่วยที่ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม.....	109
ภาคผนวก ช ข้อมูลของผู้ป่วยที่ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล.....	112
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลของผู้ป่วยที่ได้รับยาในขนาดต่ำเกินไป.....	115
ภาคผนวก ญ ข้อมูลของผู้ป่วยที่เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยา.....	117
ภาคผนวก ฎ ข้อมูลของผู้ป่วยที่ได้รับยาในขนาดสูงเกินไป.....	126
ภาคผนวก ฏ ข้อมูลของผู้ป่วยที่ไม่ร่วมมือในการให้ยา.....	129
ประวัติผู้เรียนวิทยานิพนธ์.....	139

ศูนย์วิทยาทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการด้านยาของผู้ป่วยและปัญหาจากการนำบัดด้วยยาตามแบบแผน/ การจัดแบ่งประนาบทอง Cipolle และคณะ.....	15
2 ความสัมพันธ์ระหว่างประนาบทองปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งแบ่งประนาบทตามเกณฑ์ของ Strand และ Cipolle.....	16
3 กลไก อาการแสดงทางคลินิก และเวลาที่เกิดอาการแพ้ยา.....	19
4 การศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่เกิดจากภาระใช้ยา.....	22
5 การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติการณ์ของการเกิดปัญหาจากการใช้ยาในประเทศไทยที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล.....	23
6 การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาของผู้ป่วยที่ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน.....	26
7 บทบาทหน้าที่ของเภสัชกรในระหว่างปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน.....	30
8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย.....	44
9 โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน 10 อันดับแรก.....	45
10 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน.....	46
11 การวินิจฉัยโรคหรืออาการขณะรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน.....	50
12 โรคหรืออาการที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยมารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน.....	51
13 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยฉุกเฉิน.....	52
14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา.....	57
15 ผลการสืบค้นปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่ก่อนผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน.....	60
16 โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งเป็นเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินมากที่สุด 5 อันดับแรก.....	65
17 กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน.....	66
18 กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุ 5 อันดับแรกที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน จำแนกตามปัญหาจากการใช้ยา.....	70
19 ยาที่เป็นสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา 10 อันดับแรกและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา.....	73
20 ความรุนแรงของปัญหาที่เกี่ยวกับยาในผู้ป่วยที่เข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน.....	79

ตารางที่		หน้า
21	ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้.....	80
22	รายละเอียดของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น.....	105
23	ผู้ป่วยที่ต้องการยาเพิ่มเติมเพื่อรักษาโรค/ อาการที่เป็นอยู่ในขณะนั้น.....	109
24	ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเมืองมาจากยาที่ผู้ป่วยได้รับไม่สามารถรักษา โรคหรืออาการของผู้ป่วยได้ในขณะนั้น.....	112
25	ผู้ป่วยที่ได้รับยาในขนาดต่ำเกินไปที่จะทำให้เกิดผลในการรักษา.....	115
26	ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเมืองอันเนื่องมาจากอาการไม่พึงประสงค์จากการ ให้ยา.....	117
27	ผู้ป่วยที่ได้รับยาขนาดสูงเกินไปส่งผลให้เกิดผลไม่พึงประสงค์ซึ่งนำมาสู่การเข้ารับ การรักษาที่หน่วยอุบัติ.....	126
28	ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วย อุบัติ.....	129

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ		หน้า
แผนภูมิที่ 1	การดำเนินการวิจัย.....	38
แผนภูมิที่ 2	จำนวนผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย.....	42
แผนภูมิที่ 3	จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการ.....	55

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ADE	=	adverse drug event
ADR	=	adverse drug reaction
ADERHA	=	adverse drug event-related hospital admission
ADERV	=	adverse drug event-related visits
ADRHA	=	adverse drug related hospital admission
AF	=	atrial fibrillation
ALL	=	acute lymphoblastic leukemia
AML	=	acute myeloid leukemia
AVM	=	arteriovenous malformation
BPH	=	benign prostatic hyperplasia
CA	=	cancer
CAD	=	coronary artery disease
CHF	=	congestive heart failure
CHOP	=	cyclophosphamide/ doxorubicin/ vincristine/ prednisolone
CKD	=	chronic kidney disease
CLL	=	chronic lymphocytic leukemia
CML	=	chronic myeloid leukemia
CNS	=	central nervous system
COPD	=	chronic obstructive pulmonary disease
CPM	=	chlorpheniramine maleate
CRF	=	chronic renal failure
DCM	=	dilated cardiomyopathy
DHF	=	dengue hemorrhagic fever
DLP	=	dyslipidemia
DN	=	diabetes nephropathy
DM	=	diabetes mellitus
DRP	=	drug-related problem
DRV	=	drug-related visit
DTP	=	drug therapy problem

DVT	=	deep vein thrombosis
ED	=	emergency department
EPS	=	extrapyramidal syndrome
ER	=	emergency room
ESRD	=	end stage renal disease
G6PD	=	glucose -6- phosphate dehydrogenase
GU	=	gastric ulcer
HBV	=	hepatitis B virus
Hct	=	hematocrit
HCTZ	=	hydrochlorothiazide
HCV	=	hepatitis C virus
Hgb	=	hemoglobin
HIV	=	human immunodeficiency virus
HT	=	hypertension
IBS	=	irritable bowel syndrome
ICD-10	=	International Classification of Disease and Related Health Problem 10 th Revision
Ig	=	immunoglobulin
IHD	=	ischemic heart disease
INR	=	international normalized ratio
IRZE	=	isoniazid/ rifampicin/ pyrazinamide/ ethambutol
IV	=	intravenous
IVDU	=	intravenous drug user
K	=	potassium
MDI	=	meter dose inhaler
MG	=	myasthenia gravis
MP rash	=	maculopapular rash
MR	=	mitral regurgitation
Na	=	sodium
NSAIDs	=	non steroidal anti-inflammatory drugs
NSTEMI	=	non-ST elevated myocardial infarction

OA	=	osteoarthritis
Old CVA	=	old cerebrovascular accident
ORS	=	oral rehydrate salt
PADIs	=	potential adverse drug interactions
PCP	=	pneumocystis pneumonia
PCT	=	patients care team
PDRP	=	preventable drug-related problem
PDRVs	=	preventable drug-related visits
PMRVs	=	preventable medication related visits
pulmonary TB	=	pulmonary tuberculosis
PR	=	pulse rate
RA	=	rheumatoid arthritis
R/O	=	Rule Out
SCr	=	serum creatinine
SIADH	=	syndrome of inappropriate antidiuretic hormone
SLE	=	systemic lupus erythematosus
S/P TAH	=	surgery/prior total hysterectomy
STEMI	=	ST elevated myocardial infarction
SVD	=	single-vessel disease
SVT	=	supraventricular tachycardia
TIA	=	transient ischemic attack
TVD S/P CABG	=	triple-vessel disease surgery/prior coronary artery bypass grafting
UGIB	=	upper gastrointestinal bleeding
UPT	=	urine pregnancy test
URI	=	upper respiratory tract infection
UTI	=	urinary tract infection
WHO	=	World Health Organization

บทที่ 1

บทนำ

การใช้ยาเพื่อการบำบัดรักษาโรคนั้นไม่เพียงแต่ให้ผลตามเป้าหมายหรือให้ประโยชน์เพียงอย่างเดียว แต่ยังอาจทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่ต้องการ (negative outcomes) ใน การใช้ยาเพื่อการบำบัดรักษา เช่นกัน ทั้งในด้านความปลอดภัย ความเหมาะสมในการสั่งใช้ และความมีประสิทธิผล ของยา (1, 2) ผลลัพธ์ที่ไม่ต้องการอาจมีสาเหตุมาจาก การเกิดปัญหาจากการบำบัดด้วยยา ได้แก่ ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม การเกิดอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา การที่ผู้ป่วยไม่สามารถใช้ยาหรือไม่ได้รับยาตามคำสั่งแพทย์ การสั่งใช้ยาที่ไม่ตรงกับข้อบ่งใช้ หรือความคลาดเคลื่อนในการบริหารยา ทำให้มีรายงานอัตราเจ็บป่วยหรือตายอันเนื่องมาจากการจากหล่าย ประเทศทั่วโลก รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านยาที่มีมูลค่าสูงขึ้น (3)

แม้ว่าวิทยาการทางการแพทย์จะก้าวหน้าไปอย่างมาก และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาพยาบาลและดูแลผู้ป่วยให้ดีขึ้น แต่กระบวนการนี้ยังคงมีผู้ป่วยจำนวนหนึ่งที่ยังต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์จากการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ทางอาชญากรรม ได้แก่ การเสียชีวิต ความพิการหรือสูญเสียอวัยวะ การเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล รวมไปถึงการเข้ามารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินจากปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับยาหรือปัญหาที่ป้องกันได้จากการใช้ยา การดูแลผู้ป่วยทางเภสัชกรรมโดยอาศัยปัญหาจากการบำบัดด้วยยา ซึ่งมีประโยชน์ในการค้นหาและแก้ไขปัญหาจากการใช้ยาอย่างทันท่วงที รวมไปถึงหาแนวทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยในอนาคต

ปัญหาจากการบำบัดด้วยยา (drug therapy problems) เป็นเครื่องมือสำคัญในการให้การดูแลผู้ป่วยทางเภสัชกรรม การค้นหาปัญหาจากการบำบัดด้วยยา การระบุปัญหา แก้ไขและ/หรือหาแนวทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดเหล่านั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยได้รับผลการรักษาตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และลดหนักดึงผลลัพธ์ที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้จากการบำบัดด้วยยา อันได้แก่ การลดชีวิต นายจากโรค ทุเลาอาการ และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (4)

ปัญหาจากการนำบัตร์ด้วยยาประกอบด้วย 1) ปัญหาที่เกิดจากข้อบ่งใช้ของยาไม่เหมาะสม เช่น ผู้ป่วยได้รับยาชนิด 3 ชนิดเพื่อรักษาอาการห้องผูก หรือผู้ป่วยสูงอายุซึ่งมีความเสี่ยงในการเกิดโรคปอดอักเสบติดเชื้อและไม่ได้รับวัคซีนเพื่อป้องกันเป็นประจำทุกปี 2) ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผลในการรักษาภาวะเจ็บป่วยในขณะนั้น เช่น ผู้ป่วยที่มีระดับไขมันชนิด LDL สูง แต่ได้รับยา gemfibrozil ซึ่งไม่มีประสิทธิผลในการลดไขมันประเภทนี้ หรือผู้ป่วยมาโรงพยาบาลด้วยภาวะน้ำตาลในเลือดสูงในขณะที่ได้รับยา glipizide 10 มิลลิกรัมต่อวันซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดต่ำเกินกว่าที่จะควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ 3) ปัญหาด้านความปลอดภัยจากการใช้ยา การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาหรือการได้รับยาในขนาดที่สูง จนเกินไปจนเกิดพิษ 4) ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา เช่น ผู้ป่วยไม่มารับการรักษาสองเวลา การไม่รับประทานยาตามที่แพทย์สั่ง ปัญหาจากการนำบัตร์ด้วยยาเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะสะท้อนถึงการกำหนดแผนการรักษา (therapeutic plans) ที่เหมาะสม (4)

ในประเทศไทย ปัญหาการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญในผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาลมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2533 องค์กรด้านสุขภาพและหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีการพัฒนาระบบงานเพื่อลดความผิดพลาด จากการใช้ยาและป้องกันเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาล แต่ระบบงานเหล่านี้ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการป้องกันเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยนอก และผู้ที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกจันทร์ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ป่วยในเดือนมกราคม 3 เท่าในแต่ละปี (5)

หน่วยอุกจันทร์เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการในการดูแลผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างเร่งด่วนและผู้ป่วยที่ขอเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลด้วยมาตรฐานสูง The Joint Commission on Accreditation of Healthcare organization and Emergency care ได้กล่าวโดยสรุปว่าห้องอุกจันทร์มีหน้าที่ในการให้บริการที่ดีที่สุดแก่ผู้ป่วยที่เข้ามาในขณะนั้น (6) ข้อมูลจากบันทึกการรับผู้ป่วยห้องอุกจันทร์ โรงพยาบาลฯ รายงานผลการตรวจและแสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยที่มารับบริการมีตั้งแต่ผู้ที่ต้องการการช่วยชีวิตอย่างเร่งด่วนไปจนถึงผู้ป่วยที่มีปัญหาอุบัติเหตุที่ได้รับการรักษาแบบผู้ป่วยนอกได้

จากการสำรวจข้อมูลการบริการตรวจรักษาแผนกผู้ป่วยนอกและหน่วยอุกจันทร์ในประเทศไทย สำหรับปี พ.ศ. 2547 ของ The National Hospital Ambulatory Medical Care Survey (NHAMCS) พบว่าผู้ป่วยมารับบริการตรวจรักษาที่หน่วยอุกจันทร์ของโรงพยาบาลถึงปีละ 110.2

ล้านครั้ง ผู้ป่วยจำนวนกว่า 41.4 ล้านรายเข้ารับการรักษาเนื่องจากการบาดเจ็บ การได้รับสารพิษ หรือเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการให้รับบริการทางการแพทย์ ผู้ป่วยจำนวน 1.8 ล้านรายเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการรักษา ร้อยละ 2.6 เกิดอาการแทรกซ้อนหลังการรักษา และฝ่าตัดและร้อยละ 1.8 เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (7)

ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขและประชาสัมพันธ์ กระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2549 แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตป่วยด้วยอุบัติเหตุเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลทั่วประเทศจำนวน 12 ล้านครั้ง เฉลี่ยนาทีละ 23 ครั้ง ในจำนวนนี้ 1 ใน 3 เป็นผู้ป่วยภาวะวิกฤต และเสียชีวิตก่อนนำส่งโรงพยาบาลปีละ 60,000 ราย โดยร้อยละ 50 มีสาเหตุจากภาวะหัวใจวายและซึ่งก่อจากความดันโลหิตสูง ตายเหตุอื่น ๆ ได้แก่การได้รับสารพิษ ถูกทำร้าย และอุบัติเหตุฯ ราย (8)

จากการรายงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี พ.ศ. 2549 ของสำนักงานสถิติไทย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่ามีผู้ป่วยได้รับผลข้างเคียงจากยาในอัตราป่วย 2.81 ต่อประชากรแสนคน โดยรายงานส่วนใหญ่ไม่ระบุชนิดยา (ร้อยละ 79.49) ยาที่เป็นสาเหตุให้เกิดผลข้างเคียงไม่พึงประสงค์เหล่านี้ได้แก่ ยาปฏิชีวนะ ยากระจับปวด ยานอนหลับ ยาแก้แพ้ ยากล่อมประสาท ยาหาภัยนอก ยาคุมกำเนิดและยาบำบัดร่างกาย (9)

การศึกษาหลายฉบับในต่างประเทศแสดงให้เห็นว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุนั้นเกิดจากปัญหาที่เกิดจากยา ซึ่งพบว่าความชุกของการเกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยาของผู้มารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุอยู่ระหว่างร้อยละ 0.86 ไปจนถึง ร้อยละ 33.17 กูุ้่นยาที่เป็นสาเหตุมากที่สุดได้แก่ ยาปฏิชีวนะ ยา_rักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด และยาต้านซักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ อาการที่พบมากที่สุดได้แก่ ความผิดปกติของระบบทางเดินอาหาร การมีเลือดออก และภาวะน้ำคลาสในเลือดต่ำ ส่วนยาที่เกี่ยวข้องกับการได้รับยาเกินขนาดมากที่สุดได้แก่ ยาคลายกังวล, ยา_rักษาโรคจิต และ ยาแก้เรื้อร้า (2, 10-13)

การศึกษาเกี่ยวกับอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในผู้ป่วยที่นอนพักรักษาตัวในหอผู้ป่วย โดยพบอุบัติการณ์ของอาการไม่พึงประสงค์ตั้งแต่ร้อยละ 5.92 ถึงร้อยละ 22.98 ทั้งนี้ขึ้นกับนิยามของปัญหาจากการใช้ยาหรืออาการไม่พึงประสงค์ที่ใช้วิธีการศึกษา ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการติดตามและประเมินปัญหาจากการใช้ยา โดยกลุ่มยาที่มีอุบัติการณ์ของอาการไม่พึงประสงค์สูงสุดคือ กูุ้่นยาปฏิชีวนะ, ยาต้านมะเร็ง และ

ยาที่ออกฤทธ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ระบบของร่างกายที่เกิดอาการไม่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ ระบบทางเดินอาหาร ระบบประสาทส่วนกลาง และ ความผิดปกติทางโน้นานาการและ เมแทบอลิกซึม ซึ่งอาการไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นนั้นสามารถป้องกันได้ร้อยละ 10.4 ถึง ร้อยละ 68.35 และอาการไม่พึงประสงค์เหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องกลับมารักษาตัวใน โรงพยาบาล ส่งผลให้ผู้ป่วยต้องเสียเวลาในการรักษานานขึ้นและต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นด้วย (14)

การเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาอาจเกิดได้จากน้ำลายสาเหตุได้แก่ การที่ผู้ป่วยได้รับยาเหล่าย ชนิดร่วมกัน (15) ส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาระหว่างยา ซึ่งจากการศึกษาในผู้ป่วยนอกที่มารับบริการที่ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทยพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 27.9 มีปัญหาเกิดปฏิกิริยา ระหว่างยา (16) อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาคือ ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา โดยเฉพาะผู้สูงอายุ (17)

โรงพยาบาลฯ ทั้งกรณีได้มีนโยบายให้การบริการรักษาผู้ป่วยในหน่วยฉุกเฉินด้วยทีม แพทย์สาขาชีพที่ประกอบด้วยทีมแพทย์ พยาบาลและเภสัชกรตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2550 จากการปฏิบัติงานพบว่าผู้ป่วยส่วนหนึ่งเข้ารับการรักษาด้วยปัญหาที่เกี่ยวกับยา ได้แก่ การใช้ยา เพื่อทำร้ายตัวเอง การเกิดอาการไม่พึงประสงค์ การแพ้ยาซึ่งรวมไปถึงการเกิดปัญหานেื่องมาจาก ความไม่เข้าใจในการใช้ยา เภสัชกรในทีมจะจึงควรมีบทบาทในการให้บริการทางเภสัชกรรมที่จำเป็น รวมไปถึงการศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องมารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน ยังมีอยู่จำนวนจำกัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความซุกและลักษณะของปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับการใช้ยาอันเป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ แก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยาของผู้ป่วยในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ศึกษาความทุกของการเข้ารับการรักษาจากปัญหาที่เกี่ยวกับยาของผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
- ศึกษาลักษณะของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในประเด็นต่อไปนี้
  - ประเภทของปัญหา
  - โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหา
  - กลุ่มยาและรายการยาที่เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา
  - ความรุนแรงของปัญหา
  - ปัญหาเกี่ยวกับยาที่ป้องกันได้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความทุกและลักษณะของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาตัวของผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 7.30 ถึง 15.30 น. โดยทำการเก็บข้อมูล ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่งและติดตามผลการรักษาเฉพาะในขณะที่ผู้ป่วยรักษาตัวอยู่ในหน่วยอุบัติเท่านั้น ไม่ได้ทำการเก็บข้อมูลผู้ป่วยทุกรายตลอด 24 ชั่วโมงและติดตามผลเมื่อผู้ป่วยถูกส่งต่อ ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้ควรระหนักรึจะจำกัดนี้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การเข้ารับการรักษาอันเนื่องมาจากยา (drug-related visits, DRVs) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุหลักหรือเป็นสาเหตุร่วมที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไม่ว่ามีถึงการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติที่มิใช่สาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติ และการเกิดปัญหาจากยาที่ได้รับในระหว่างการรักษาที่หน่วยอุบัติ

ยา ในงานวิจัยนี้หมายความรวมถึง

1. ยาที่สั่งให้โดยแพทย์ทั้งจากโรงพยาบาล สถานพยาบาลหรือคลินิก
2. ยาที่ผู้ป่วยซื้อให้เอง
3. ยาสมุนไพร
4. วิตามิน
5. อาหารเสริม
6. ยาให้ภูมิคุ้มกัน
7. แอลกอฮอล์
8. บุหรี่
9. ยา/สารที่ใช้เพื่อกำจัดตัวเอง

ปัญหาเกี่ยวกับยา ก่อนเข้ารับการรักษาที่พบร่วมด้วยที่หน่วยฉุกเฉิน หมายถึง ปัญหา เกี่ยวกับยาที่ถูกพบร่วมด้วย ไม่เกี่ยวข้องกับอาการน้ำ และมิใช่สาเหตุลักษณะเป็นปัจจัยร่วมที่ทำ ให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินในครั้งนี้

ปัญหาจากยาในระหว่างการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับยาที่เกิดขึ้น หลังจากการได้รับยาใหม่ การเปลี่ยนยา การเพิ่มหรือลดขนาดยา การหยุดยาและการรักษาทาง หัวใจการอื่น ๆ ในห้องฉุกเฉิน

ปัญหาจากการบำบัดด้วยยา (Drug Therapy Problems; DTP) จากนิยามของ Cipolle et al (4) หมายถึง เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการใช้ยาในการรักษา และมีผลกระทบหรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดการรับกวนผลลัพธ์ (outcome) ที่เป็นความต้องการของ ผู้ป่วย (patient needs) ในกระบวนการรักษาด้วยยา ปัญหาจากการบำบัดด้วยยาสามารถ จำแนกเป็น 7 ประเภทซึ่งจะบ่งชี้ถึงกระบวนการการที่ผู้ป่วยควรได้รับเพื่อแก้ไข ป้องกัน เพื่อให้ได้มาซึ่ง ผลได้ที่ทันรักษาต้องการ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการด้านยาของผู้ป่วย	ประเภทของปัญหาที่เกี่ยวกับยา	ตัวอย่าง therapeutic intervention
1. ซื่อสัมผัสรักษาความเหมาะสม (Indication)	1. ให้รับยาโดยไม่จำเป็น (Unnecessary drug therapy) 2. ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม (Need additional drug therapy)	- การหยุดยา - การเริ่มยา
2. ให้รับประสิทธิผลของยา (Effectiveness)	3. ให้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล (Ineffective drug) 4. ให้รับยาขนาดต่ำเกินไป (Dosage too low)	- การหยุดยา/ เริ่มยาใหม่ - การเพิ่มขนาดยา/ การเพิ่มยาใหม่
3. มีความปลอดภัยจากการใช้ยา (Safety)	5. เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (Adverse drug reaction) 6. ให้รับยาขนาดสูงเกินไป (Dosage too high)	- การหยุดยา/ เปลี่ยนยา/ ลดชั้นรายการให้ยา/ desensitization - การลดขนาดยา/ การหยุดยา
4. ความร่วมมือในการรักษา (Compliance)	7. ความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย (Noncompliance)	- การให้ความรู้

ประเภทของปัญหาจากกระบวนการบำบัดด้วยยา หมายถึง ลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่ถูกจัดกลุ่มโดยอาศัย therapeutic intervention ของแพทย์เป็นเครื่องมือ จำแนกปัญหาเกี่ยวกับยาตามเกณฑ์ของ Cipolle et al. ดังนี้

1. ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น หมายความถึง

- ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่มีข้อบ่งใช้ที่เหมาะสมกับสภาพผู้ป่วยในขณะนั้น
- ผู้ป่วยได้รับยาหลายชนิดร่วมกันเพื่อรักษาภาวะที่สามารถใช้ยาชนิดเดียวได้
- ผู้ป่วยควรได้รับการรักษาด้วยวิธีอื่นที่ไม่ใช้การใช้ยา
- ผู้ป่วยได้รับยาเพื่อรักษาอาการไม่พึงประสงค์จากยานิดอื่น ซึ่งเป็นอาการไม่พึงประสงค์ที่สามารถหลีกเลี่ยงได้
- ผู้ป่วยใช้ยาในทางที่ผิด สารเคมีคิด ใช้แลกอ้อย หรือสูบบุหรี่
- ผู้ป่วยใช้ยาเพื่อทำร้ายตัวเอง

2. ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม หมายถึง

- ผู้ป่วยมีปัญหาทางอายุรกรรมเกิดขึ้นซึ่งต้องการการรักษาด้วยยาชนิดใหม่
- ผู้ป่วยต้องการการได้รับยาป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหาทางอายุรกรรม ขึ้นใหม่
- ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาหลายชนิดร่วมกันเพื่อนวังผลในการเพิ่มฤทธิ์กัน

3. ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล หมายถึง

- ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่ให้ประสิทธิผลสูงสุดสำหรับสภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้น
- ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่สามารถรักษาภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้นได้ออกต่อไป
- ผู้ป่วยได้รับยาที่มีรูปแบบของยาไม่เหมาะสม
- ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่ให้ประสิทธิผลในการรักษาโรคหรืออาการ

4. ผู้ป่วยได้รับยาขนาดต่ำเกินไป หมายถึง

- ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดที่ต่ำเกินไปที่จะให้ผลตอบสนองทางการรักษาได้ตามต้องการ
- ระยะห่างระหว่างมือyanan เกินไปที่จะทำให้เกิดการตอบสนองที่ต้องการ
- การเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาทำให้ลดปริมาณยาที่จะออกฤทธิ์ได้ลง
- ระยะเวลาการได้รับยาในการรักษาสั้นเกินไปที่จะทำให้เกิดผลการรักษาตามต้องการ

5. ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์ หมายถึง

- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์แม้ว่าจะได้รับยาในขนาดที่เหมาะสม อัตราเร็วและวิธีทางการให้ยาถูกต้อง
- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์โดยที่พบว่าผู้ป่วยมีปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดขันพยาจาก การได้รับยาอยู่ก่อนแล้ว
- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์โดยมีสาเหตุมาจาก การเกิดปฏิกิริยาระหว่างยา
- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยาผู้ป่วยในอัตราที่เร็วเกินไป
- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์ซึ่งจากการที่ผู้ป่วยแพ้ยาที่ได้รับทั้งกรณีที่แพ้ยาครั้งแรกและการแพ้ยาซ้ำ
- ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการได้รับยาที่มีร้อห้ามใช้

6. ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดสูงเกินไป หมายถึง

- ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไปสำหรับสภาวะร่างกายของผู้ป่วยในขณะนั้น เช่น การได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไปในผู้ป่วยที่มีการทำงานของตับและไต功能ร่อง หรือ ได้รับยาในขนาดที่สูงเกินกว่าขนาดยาสูงสุดที่ได้รับการแนะนำให้ใช้
- ผู้ป่วยเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากระยะห่างระหว่างเม็ดยาล้วนเกินไป
- ผู้ป่วยเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากระยะเวลาการได้รับยาในการรักษานานเกินไป
- ผู้ป่วยเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากเกิดปฏิกิริยาภาระห่างยาที่ส่งผลให้เกิดพิษจากยาที่ได้รับ
- ผู้ป่วยเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เนื่องมาจากปรับเพิ่มขนาดยาเข้าเกินไป

7. ผู้ป่วยไม่ร่วมมือในการใช้ยา หมายถึง ได้แก่

- ผู้ป่วยไม่เข้าใจคำแนะนำการใช้ยา
- ผู้ป่วยเลือกที่จะไม่รับประทานยา
- ผู้ป่วยลืมรับประทานยา
- ผู้ป่วยไม่ได้รับยาเนื่องจากยานั้นมีราคาแพง
- ผู้ป่วยไม่สามารถลืมยานหรือใช้ยาด้วยตัวเองได้
- ไม่มีเภสัชกันร่ายานั้นในประเทศไทย

การประเมินผู้ป่วยที่ไม่มีความร่วมมือในการใช้ยาจะพิจารณาจากผลลัพธ์ทางคลินิกที่เกิดขึ้นในด้านหมายเลขที่ตั้งไว้แม้ว่าผู้ป่วยจะได้รับยาถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิผลในการรักษา และไม่เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา รวมไปถึงการได้รับคำแนะนำการใช้ยาที่ถูกต้องแล้ว

Therapeutic interventions หมายถึง การรักษาที่ผู้ป่วยได้รับเมื่อมาพบแพทย์ที่หน่วยอุบัติเหตุ ได้แก่

1. การรักษาโดยไม่ใช้ยา เช่น การให้เลือด การให้ออกซิเจน การเจาะห้อง การให้คำปรึกษาแนะนำ (counseling)
2. การรักษาโดยใช้ยา ได้แก่ การเริ่มใช้ยา การหยุดยา การปรับลดขนาดยา การปรับเพิ่มขนาดยา การให้ยาเดิม

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้ (preventable drug-related problem, preventable DRP) หมายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยประเมินจากการประยุกต์ เกณฑ์ในการประเมินอาการไม่พึงประสงค์ของ Shumock และ Thornton (18, 19) โดยใช้ค่าตาม 7 ข้อ ดังนี้ “ใช่” เพียง 1 ข้อให้ถือว่าปัญหาที่เกี่ยวกับยานั้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ดังนี้

- ยาที่สงสัยว่าเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับยานั้น ผู้ป่วยได้รับอย่างไม่เหมาะสมกับ โรคหรือภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย
- ขนาดยา วิธีในการบริหารยา ความถี่ของการบริหารยาไม่เหมาะสมกับอายุ น้ำหนัก และสภาวะของผู้ป่วย
- ไม่ได้ทำการตรวจวัดระดับยาหรือค่าทางห้องปฐมบัตการที่จำเป็นในการประเมินการ รักษา
- ผู้ป่วยเคยมีประวัติการแพ้ยาหรือเกิดอาการจากการยาตัวเดียวกันมาก่อน
- มีการเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาซึ่งมีผลให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยา
- มีการบันทึกค่าระดับยาหรือค่าทางห้องปฐมบัตการที่บ่งบอกถึงความเป็น พิษของยา
- การใช้ยาไม่เป็นไปตามที่แพทย์สั่ง

การจำแนกกลุ่มยาที่เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา หมายถึง การจำแนกกลุ่มยา โดยระบบจำแนกประเภทยาตามการรักษาทางกายวิภาคศาสตร์ (Anatomical Therapeutic Chemical Classification System, ATC) (20)

การจำแนกกลุ่มโรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา หมายถึง การจำแนกกลุ่มโรคตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ฉบับแก้ไขครั้งที่ 10 (International Classification of Disease and Related Health Problem 10th Revision, ICD-10) (21)

Trigger Tool (22) คือ เครื่องมือชั้นนำ หมายถึง ร้อยความที่กำหนดขึ้นเพื่อช่วยในการคัดกรอง ความเจ็บปวดที่สนใจเพื่อช่วยค้นหาปัญหาที่เกี่ยวกับยาซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง therapeutic intervention

หน่วยอุกเฉิน non-trauma หมายถึง บริเวณที่ให้บริการตรวจรักษาผู้เข้ามายังอุกเฉินเนื่องจากโรค หรืออาการซึ่งเป็นปัญหาทางอายุกรรม

ผู้ป่วยนอก หมายถึงผู้ป่วยที่มารับการตรวจรักษา และมารับบริการโดยไม่ได้เข้าอนพักรักษา ในโรงพยาบาล

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี

ผู้ใหญ่ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป (ตามเกณฑ์ของหน่วยอุกจิณในโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์)

วิธีการสืบค้นปัญหาเกี่ยวกับยา หมายถึง การใช้กระบวนการ medication reconciliation ในการเบริญเพียงรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกจิณและรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างการรักษาที่หน่วยอุกจิณ ทำการค้นหาปัญหาจากการใช้ยาโดยอาศัย therapeutic intervention ได้แก่ การเริ่มให้ยา การหยุดยา การปรับลดหรือเพิ่มขนาดยา การให้ยาเติม เป็น trigger tool

โรคประจำตัว หมายถึง โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่ถูกบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในส่วนตัวจากโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่ผู้ป่วยทำการรักษา หรือข้อมูลที่ได้จาก การสัมภาษณ์ผู้ป่วยหรือผู้ดูแล

รับไว้รักษาตัวในโรงพยาบาล หมายถึง ผู้ป่วยได้รับการบำบัดรักษาที่หน่วยอุกจิณเป็นเวลา มากกว่า 24 ชั่วโมง หรือได้รับการรับไว้รักษาในโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วยใน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความชุกและลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่ทำให้ผู้ป่วยมารับการรักษาตัวที่หน่วยอุกจิณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
2. ผลการวิจัยที่ได้ ใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการแก้ไขและหาแนวทางป้องกันปัญหาที่เกี่ยวกับยาของผู้ป่วยนอกและผู้ที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกจิณ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนางานบริบาลเภสัชกรรมผู้ป่วยในหน่วยอุกจิณให้กับหน่วยงาน หรือโรงพยาบาลอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาที่เกี่ยวกับยา (drug-related problems หรือ DRP) เป็นเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงานทางเภสัชกรรม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางการรักษาที่ดี รวมทั้งช่วยค้นหาความต้องการด้านยาของผู้ป่วยทั้งที่ผู้ป่วยทราบและขอรักษา รวมถึงความต้องการที่ผู้ป่วยอาจไม่ทราบและต้องอาศัยแพทย์ในการดูแลรักษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดผลลัพธ์ทางการรักษาที่ดี ปัญหาที่เกิดจากการใช้ยานั้นอาจเกิดขึ้นจากเภสัชภัณฑ์เองหรือผู้ใช้ยาขาดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการละเลยติดตามเฝ้าระวังการใช้ยาของผู้ป่วยจากของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การขาดรับรู้ของผู้ป่วยบางประการก็เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาจากยาได้มาก นำไปสู่การเจ็บป่วยและเสียชีวิต รวมถึงเพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล (23)

ปัญหาที่เกี่ยวกับยา (Drug-related problems หรือ DRP)

หมายถึง เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการใช้ยาใน การรักษาและมีผลรบกวนหรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดการรับกวนผลได้ (outcome) ที่เป็นความต้องการของผู้ป่วย (patient needs) ในกระบวนการการรักษาด้วยยา (1, 4)

ปัญหาเกี่ยวกับยาเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1)

1. การสั่งใช้ยาไม่เหมาะสม (inappropriate prescribing) ได้แก่ ความไม่เหมาะสมใน การเลือกชนิด รูปแบบ ขนาด วิธีการบริหาร ระยะเวลาของการให้ยา หรือ ระยะเวลาใน การรักษาด้วยยา
2. การส่งมอบยาไม่เหมาะสม (inappropriate delivery) ได้แก่ ผู้ป่วยไม่ได้รับยาที่ควรได้รับ เนื่องจากไม่มียาสำรอง หรือผู้ป่วยมีปัญหาทางการเงิน มีความคิดเห็นใน การจ่ายยาโดยมีการเรียนฉลากยาไม่ถูกต้องหรือไม่รับ Jen มีการใช้รับน้ำหนึ่ง นำ การใช้ยาที่ไม่ถูกต้องแก่ผู้ป่วย
3. พฤติกรรมการใช้ยาที่ไม่เหมาะสมของผู้ป่วย (inappropriate behavior by the patient) ได้แก่ การบริโภคยาไม่ถูกต้องตามที่แพทย์สั่ง หรือการไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยา

4. การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้กับผู้ป่วย (patient idiosyncrasy) ได้แก่ ปฏิกิริยาการตอบสนองต่อยาในรูปแบบการแพ้ยา
5. การติดตามการรักษาที่ไม่เหมาะสม (inappropriate monitoring) ได้แก่ การไม่สามารถด้านหาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาของผู้ป่วยได้ รวมไปถึงการล้มเหลวในการเฝ้าติดตามผลที่เกิดขึ้นจากการรักษา

ประเภทของปัญหาที่เกี่ยวกับยา (Classification of drug-related problems)

ประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยา สามารถแบ่งได้หลายประเภทตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ หรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งทุกแบบจะมีหลักการที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงรายละเอียด เอกพากการแบ่งประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาของ Strand และ Cipolle ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่นิยม นำมาใช้ในการสืบค้นปัญหาเกี่ยวกับยาเท่านั้น

Strand และคณะได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขึ้นเพื่อช่วยบ่งชี้ถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา ที่เกี่ยวกับยาเพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นหาปัญหา ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเภทดังนี้ (1)

1. ผู้ป่วยไม่ได้รับยาที่สมควรได้รับ (untreated indication) หมายถึง การที่ผู้ป่วยไม่ได้รับยาเพื่อรักษาอาการหรือภาวะที่ทำให้ผู้ป่วยมานะพบแพทย์ ผู้ป่วยที่ควรได้รับยาต่อเนื่องแต่ผู้ให้การรักษาขาดการให้ยาอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการไม่ได้รับยาเพื่อบรรดกันความเดี่ยวทางอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น
2. การเลือกใช้ยาที่ไม่เหมาะสม (improper drug selection) หมายถึง การได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผลในการรักษา การได้รับยาที่มีร้อห้ามใช้ การได้รับยาที่มีราคาแพงในขณะที่มียาที่ประสิทธิผลเท่าเทียมแต่ราคาถูกกว่า หรือผู้ป่วยได้รับยาหลายชนิดร่วมกันเพื่อรักษาภาวะที่สามารถใช้ยานิดเดียวได้
3. การได้รับยาถูกต้องแต่ขนาดต่ำเกินไป (too little of correct drug) หมายถึง ผู้ป่วยได้รับยาถูกชนิดแต่ขนาดยาที่ได้รับต่ำเกินไปที่จะให้ผลทางการรักษา อาจเกิดจากขนาดการให้ยาที่ไม่เหมาะสม ระยะเวลาการให้ยา หรือได้รับยาที่หมดอายุ
4. การไม่ได้รับยาตามที่แพทย์สั่ง (failure to receive drugs) การที่ผู้ป่วยไม่ได้รับยาตามที่แพทย์สั่ง อาจเกิดจากปัญหาการจัดการด้านยาของโรงพยาบาล การกระจายยา การที่พยาบาลลืมให้ยาผู้ป่วย รวมถึงความไม่ร่วมมือในการให้ยาของผู้ป่วยเอง

5. การได้รับยาถูกต้องแต่ขนาดสูงเกินไป (too much of correct drug) หมายถึง ผู้ป่วยได้รับยาถูกชนิดแต่ขนาดยาที่ได้รับสูงเกินไป อาจเกิดจากข้ามจากการใช้ยาที่ไม่เหมาะสม ระหว่างเวลาการให้ยาที่นานเกินไป
6. การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (adverse drug reaction) หมายถึง ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา โดยอาจแบ่งได้เป็น การเกิดผลข้างเคียงจากยา การเกิดพิษจากยา การแพ้ยา
7. ปัญหาปฏิกิริยาระหว่างยา (drug interaction) หมายถึง ผู้ป่วยมีปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งเป็นผลมาจากการเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ ปฏิกิริยาระหว่างยาและอาหาร หรือปฏิกิริยาของยาต่อผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ
8. การได้รับยาที่ไม่มีเหตุผลต่อการรักษา (drug use without indication) หมายถึง การน้ำทุทธาทางเภสัชวิทยาไปใช้ในทางที่ไม่ตรงกับข้อบ่งใช้ของยา หรือยังไม่มีข้อมูลทางคลินิกยืนยันถึงประสิทธิผลของการน้ำยาชนิดนั้น ๆ มาใช้

ปัญหาที่เกิดจากยาอาจถูกแบ่งประเภทในรูปแบบอื่น ๆ ได้ ดังเช่น Cipolle และคณะ (4) ได้จัดกลุ่มความต้องการเกี่ยวกับยาซึ่งเรียกในมีว่าเป็น ปัญหาจากการบำบัดด้วยยา (Drug Therapy Problems) ออกเป็น 4 กลุ่มเพื่อช่วยในการติดตามผลการรักษาด้วยยาโดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ป่วยได้รับยาที่มีข้อบ่งใช้ที่ถูกต้อง ได้รับยาที่มีประสิทธิผลสูงสุดและไม่เกิดอาการไม่พึงประสงค์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการด้านยาของผู้ป่วยและปัญหาจากการนำเข้าด้วยยา ตามแบบแผน/ การจัดแบ่งประเภทของ Cipolle et al.

ความต้องการด้านยาของผู้ป่วย	ปัญหาจากการนำเข้าด้วยยา
1. ซื้อนะจะใช้ของยามีความเหมาะสม (Indication)	- ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น (Unnecessary drug therapy) - ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม (Need additional drug therapy)
2. ได้รับประสิทธิผลของยาอย่างเต็มที่ (Effectiveness)	- ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผลหรือได้รับยาผิด (Ineffective drug) - ได้รับยาขนาดต่ำเกินไป (Dosage too low)
3. มีความปลอดภัยจากการใช้ยา (Safety)	- เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (Adverse drug reaction) - ได้รับยาขนาดสูงเกินไป (Dosage too high)
4. ความร่วมมือในการรักษา (Compliance)	- ความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย (Noncompliance)

การแบ่งประเภทของปัญหาจากการใช้ยาของ Strand และ Cipolle นั้นมีความคล้ายคลึงกัน อาจแตกต่างกันในการแยกประเภทปัญหาปฏิกริยาระหว่างยา รึง Strand และคณานะจะแยกประเภทออกมากอย่างชัดเจน ในขณะที่เกณฑ์ของ Cipolle และคณานะนั้นจะรวมปัญหาปฏิกริยาระหว่างยาเข้าไว้ รึงอาจอธิบายได้ว่าปัญหาปฏิกริยาระหว่างยานั้นส่งผลให้เกิดผลกระทบทั้งต่อประสิทธิผลของยาและความปลอดภัยจากการใช้ยาได้เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งแบ่งประเภทตามเกณฑ์ของ Strand และ Cipolle

Strand และคณะ	Cipolle และคณะ
การได้รับยาที่ไม่มีเหตุผลต่อการรักษา (drug use without indication)	1. ข้อนี้ใช้ร่องยามีความเหมาะสม (Indication) - การได้รับยาโดยไม่จำเป็น (Unnecessary drug therapy) - ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม (Need additional drug therapy)
ผู้ป่วยไม่ได้รับยาที่สมควรได้รับ (untreated indication)	
การเลือกใช้ยาที่ไม่เหมาะสม (improper drug selection)	2. ได้รับประสิทธิผลของยา (Effectiveness) - ได้รับยาที่ไม่ประสิทธิผล (Ineffective drug) - ได้รับยาขนาดต่ำเกินไป (Dosage too low)
การได้รับยาถูกต้องแต่ร้านขายยาตั้งเกินไป (too little of correct drug)	
ปัญหาปฏิกิริยาระหว่างยา (drug interaction)	
การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (adverse drug reaction)	3. มีความปลอดภัยจากการใช้ยา (Safety) - เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (Adverse drug reaction) - ได้รับยาขนาดสูงเกินไป (Dosage too high)
การได้รับยาถูกต้องแต่ร้านขายยาตั้งเกินไป (too much of correct drug)	
ปัญหาปฏิกิริยาระหว่างยา (drug interaction)	
การไม่ได้รับยาตามที่แพทย์สั่ง (failure to receive drugs)	4. ความร่วมมือในการรักษา (Compliance) - ความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย (Noncompliance)

การแบ่งปัญหาเกี่ยวกับยาออกเป็นก่อรุน្ត ฯ นั้นจะช่วยให้เภสัชกรสามารถด้านยา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดขึ้นได้ง่ายและเป็นระบบยิ่งขึ้น แม้ว่าการแบ่งปัญหา เกี่ยวกับยาจะสามารถแบ่งได้เป็นหลายรูปแบบตามที่มีผู้เรียกว่าๆ ได้เสนอเอาไว้แล้ว แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด หน้าที่ในการให้บริการทางเภสัชกรรมสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมในการปฏิบัติงานของ เภสัชกรเอง

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้ (preventable drug-related problem, preventable DRP) หมายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ เช่น ยาที่ใช้รักษาโรคคลายรนิดได้มีการกำหนดช่วงขนาดยาที่เหมาะสมไว้อย่างชัดเจน หากผู้ป่วยเกิดพิษจากการได้รับยาเนื่องจากได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไปกว่าขนาดการใช้ยาปกติ ก็จะถือว่าปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นปัญหาที่ป้องกันได้ นอกจากนี้การไม่ได้รับการตรวจวัดระดับยาหรือค่าทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็นในการประเมินการรักษาพร้อมทั้งการจดบันทึก ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาตามมาได้ เช่น การเกิดการแพ้ยาซ้ำ

Strand และคณะ ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้นั้นประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับยานั้นต้องถูกด้านพบและผลลัพธ์ทางคลินิกที่ไม่ต้องการนั้นสามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้น
  2. สามารถหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาได้ และ
  3. สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยานั้นต้องสามารถควบคุมได้
- ในการวิจัยนี้จะอาศัยเกณฑ์ในการประเมินอาการไม่พึงประสงค์ของ Shumock และ Thornton (18, 19) โดยใช้คำตาม 7 ข้อ ถ้าตอบว่า “ใช่” เพียง 1 ข้อให้ถือว่าปัญหาที่เกี่ยวกับยานั้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ดังนี้
1. ยาที่ลงสัญญาณว่าเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับยานั้น ผู้ป่วยได้รับอย่างไม่เหมาะสม กับโรคหรือภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย
  2. ขนาดยา วิตามินการบรินหารยา ความถี่ของการบรินหารยาไม่เหมาะสมกับอายุ น้ำหนัก และสภาวะของผู้ป่วย
  3. ไม่ได้ทำการตรวจวัดระดับยาหรือค่าทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็นในการประเมินการรักษา
  4. ผู้ป่วยเคยมีประวัติการแพ้ยาหรือเกิดอาการจากการยาตั้งแต่มาต่อน
  5. มีการเกิดปฏิกิริยาอะไรระหว่างยาซึ่งมีผลให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยา
  6. มีการบันทึกค่าระดับยาหรือค่าทางห้องปฏิบัติการที่บ่งบอกถึงความเป็นพิษของยา
  7. การให้ยาไม่เป็นไปตามที่แพทย์สั่ง

เนื่องจากงานวิจัยในปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุและเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทบทวนวรรณกรรมในส่วนนี้เพิ่มเติมซึ่งจะมีประโยชน์ในการพิจารณาถ่วงผลของการไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้หรือไม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (Adverse Drug Reaction; ADR) (19, 24, 25)

องค์กรอนามัยโลก (WHO) ได้ให้ความหมายของ ADR ในปี พ.ศ. 2545 ว่าหมายถึง "การตอบสนองต่อยาที่เป็นอันตรายและไม่ได้ทางเดียวที่เกิดขึ้นในขนาดการใช้ปกติในมนุษย์ โดยไม่รวมถึงการได้รับยาเกินขนาด หรือ การจะใจใช้ยาในทางที่ผิดจุดเกิดอันตราย" ซึ่งจากคำนิยามนี้น่าจะหมายรวมถึง การแพ้ยา (Drug allergy) ซึ่งหมายถึง "ปฏิกิริยาที่เกิดจากภูมิคุ้มกันของร่างกายต่อต้านยาที่รับเข้าไป" และ ผลข้างเคียงจากยา (Side effect) ได้แก่ "ผลใดๆ ที่ไม่ได้ทางเดียวที่เกิดขึ้นจากเภสัชภัณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นในการใช้ตามขนาดปกติใช้ในมนุษย์ และถันพันธ์กับคุณสมบัติทางเภสัชวิทยา"

ประเภทของอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา อาจสามารถแบ่งได้ดังนี้

Type A (Augmented) ADR เป็นผลจากฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของยา สามารถทำนายได้ ความรุนแรงขึ้นกับขนาดการใช้ยา มีอุบัติการณ์การเกิดถูก แต่มีอัตราการเสียชีวิตน้อย สามารถรักษาได้โดยการลดขนาดยา ลักษณะของ Type A ADR ได้แก่ ผลข้างเคียงจากยา Secondary effect และ การเกิดปฏิกิริยาจากยา (Drug interaction)

Type B (Bizarre) ADR เป็นปฏิกิริยาตอบสนองเฉพาะบุคคล ผลที่เกิดขึ้นไม่ถันพันธ์กับฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ความรุนแรงของอาการไม่เรื่องกับขนาดยาที่ได้รับ มีอุบัติการณ์เกิดต่ำแต่ทำให้เสียชีวิตได้สูง การรักษาทำโดยการหยุดใช้ยา ลักษณะของ Type B ADR ได้แก่ hypersensitivity immunological reaction และ idiosyncratic reaction

กลไกการเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. Immunologic Type หรือ การแพ้ยา ซึ่งกลไกการเกิดจะเกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นกลไกย่อยอีก 4 ชนิดดังแสดงในตารางที่ 3
2. Non-immunologic type กลไกการเกิดจะไม่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย สามารถเกิดอาการได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้รับยา เพราะเป็นผลจากฤทธิ์ของยาโดยตรง

ตารางที่ 3 กลไก อาการแสดงทางคลินิก และเวลาที่เกิดอาการแพ้ยา

ชนิด	กลไก	อาการทางคลินิก	เวลาที่เกิดอาการ
Type I (IgE-mediated)	เมื่อได้รับยาครั้งแรกจะกระตุ้นให้สร้าง IgE ที่จำเพาะต่อยาและเก่าที่มีช่อง mast cells เมื่อร่างกายได้รับยาริดเดิม อาจจะจับกับ IgE บน mast cell ทำให้มีการหลั่ง histamine และสารที่ทำให้เกิดอักเสบ	Urticaria Angioedema Bronchospasm Pruritus Vomiting Diarrhea Anaphylaxis	หลังจากรับยาเป็นนาทีหรือชั่วโมง
Type II (cytotoxic)	ในการได้รับยาครั้งแรกจะกระตุ้นให้สร้าง IgG หรือ IgM ที่จำเพาะต่อยา เมื่อได้รับยาเดิม IgG หรือ IgM ในกระเพสเดียวกับยาที่ผ่านเซลล์ และทำให้เซลล์แพ้	Hemolytic Anemia Neutropenia Thrombocytopenia	ไม่แน่นอน
Type III (immune complex)	หลังจากได้รับยาครั้งแรก อาจจะจับกับโปรตีนในร่างกายและกระตุ้นให้ร่างกายสร้าง antibody เมื่อได้รับยาซึ่งอาจจะจับกับ antibody ให้เป็น antigen-antibody complex และเกิดความเนื้อเยื่อกระตุ้นให้มีการทำลายเนื้อเยื่อตามมา	Serum sickness Fever, Rash Arthralgias Lymphadenopathy Urticaria Glomerulonephritis Vasculitis	1-3 วันปานกลาง หลังได้รับยา
Type IV (cell-mediated)	อาจจะกระตุ้น T-lymphocyte เมื่อได้รับยาซึ่งทำให้มีการหลั่ง cytokines และสารที่ทำให้เกิดการอักเสบ	Allergic contact dermatitis	2-7 วันหลังจากได้รับยาทางผิวนอก

กลไกการเกิด ADR ชนิด Non-immunologic type แบ่งได้เป็น 2 กลไก ดังนี้

- สามารถท่านายถูกทึ่ของการเกิดได้ (Predictable)
- ไม่สามารถท่านายถูกทึ่ของการเกิดได้ (Unpredictable) มีดังนี้
  - Pseudoallergic reactions เกิดขึ้นจากตัวยาไปกระตุ้น mast cell ให้มีการปล่อย histamine โดยตรง ตัวอย่างยาที่ทำให้เกิดอาการได้แก่ ยากลุ่ม opiates, vancomycin, radiocontrast media, aspirin และ NSAIDs
  - Idiosyncratic reactions เป็นปฏิกิริยาความผิดปกติของร่างกายที่ตอบสนองต่อยาที่รักษาผู้ป่วยเฉพาะราย อาการที่เกิดขึ้นไม่สัมพันธ์กับถูกทึ่ทางเคมีของยาและ

ระบบภูมิคุ้มกัน ตัวอย่างเช่น ภาวะพร่องเอนไซม์ erythrocyte glucose -6- phosphate dehydrogenase (G6PD)

- Intolerance คือภาวะที่ร่างกายไม่ต้องการตอบสนองถูกหลังเกิดขึ้นมากกว่าคนอื่นทำให้เกิดอาการไม่พึงประสงค์ได้แม้ว่าจะได้รับยาในขนาดน้อยกว่าปกติ

ผลกระทบของปัญหาเกี่ยวกับยา

แม้ว่าวิทยาการทางการแพทย์จะก้าวหน้าไปอย่างมากและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาพยาบาลและดูแลผู้ป่วยให้ดีขึ้น แต่กระนั้นยังคงมีผู้ป่วยจำนวนหนึ่งที่ยังคงต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์จากการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ทางอาชญากรรม ได้แก่ การเสียชีวิต ความพิการหรือสูญเสียอวัยวะ การเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล รวมไปถึงการเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินจากปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับยาหรือปัญหาที่ป้องกันได้จากการใช้ยา ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Ryan JM และ Spronken I ในปี พ.ศ.2543 (26) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยที่มารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินจำนวน 36 ราย จากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาทั้งหมดประมาณ 300,000 ราย เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาจนเสียชีวิต ได้แก่ การเกิดพิษจากยาโอลีน โคเคน และยาแก้ปวดกลุ่ม opioids

Schneider PJ และคณะทบทวนเวชระเบียนย้อนหลังของผู้ป่วยในโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งนี้ของประเทศไทยที่มีประวัติเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา หรือความคลาดเคลื่อนทางยา ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2535 จนถึง มิถุนายน พ.ศ. 2537 จำนวนทั้งสิ้น 109 ราย พนักงานที่เกิดจากการใช้ยา 349 ปัญหา เฉลี่ย 3 ปัญหาต่อผู้ป่วย 1 ราย ทำให้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่เกิดขึ้นตั้งแต่ 95-2,650 ตลอดจนรัฐ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด และระยะเวลาการรักษาตัวที่ยาวนานขึ้น และได้มีการประมาณการว่าผู้ป่วยร้อยละ 1-4 ที่เข้ารับการรักษาที่น้องฉุกเฉินนั้นมีสาเหตุมาจากการใช้ยาที่ไม่เหมาะสม (27)

Rodriguez-Monguio และ คณะได้ทำการรวบรวมงานวิจัยเพื่อนำผลผลกระทบของการเกิดผลไม่พึงประสงค์จากการนำบัดด้วยยา ซึ่งแบ่งลักษณะของการศึกษาได้เป็น 1. การศึกษาผลไม่พึงประสงค์จากการนำบัดด้วยยาที่เกิดขึ้นขณะผู้ป่วยรักษาตัวในโรงพยาบาล 2. การศึกษาผลไม่พึงประสงค์จากการนำบัดด้วยยาที่เกิดขึ้นในผู้ป่วยนอกที่ส่งผลให้มีการเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล

พยาบาลและหน่วยอุบัติเหตุ 3. ผลของการไม่พึงประสงค์จากการนำบัดดี้ยาของประชารถโดยรวม พนักงานติดการณ์ของการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการนำบัดดี้ยาไว้ร้อยละ 2.1 ถึง ร้อยละ 6.5 ในผู้ป่วยที่นอนรักษาตัวในโรงพยาบาล และเป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุและเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลร้อยละ 0.86 ถึงร้อยละ 28.1 และยังแสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยที่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการนำบัดดี้ยาต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลนานกว่าผู้ป่วยที่ไม่เกิดปัญหาจากการใช้ยา 1.2 - 3.8 วัน และเสียค่าใช้จ่ายด้านการรักษาเพิ่มขึ้น 2,284 – 5,640 ตลอดต่อสัปดาห์ เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการนำบัดดี้ยาไว้ร้อยละ 43.3 ถึงร้อยละ 80 เป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ (28) จะเห็นได้ว่ามีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเกิดผลไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการวิจัยของ Schneider PJ และคณะก่อนหน้านี้ (27)

การศึกษาในประเทศไทยนั้นทำการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับยาในผู้ป่วยที่รับให้รักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่รวมถึงผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติเหตุที่มีมักได้รับการรักษาแล้วสามารถกลับบ้านได้ อีกทั้งยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาทั้งหมด (3, 23, 29-37) เมื่อจากทำการศึกษาในกลุ่มผู้ป่วยเฉพาะโรค เช่น ผู้ป่วยความดันโลหิตสูง (34) โรคหัวใจ และหลอดเลือด (37) ผู้ป่วยโรคหัวใจและปอดอุดกั้นเรื้อรัง (38) หล่ายงานวิจัยยังไม่ได้รับการเผยแพร่เท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาจากการใช้ยาของผู้ป่วยที่อยู่ในความรับผิดชอบของเภสัชกรซึ่งสามารถพนักงานติดการณ์ของผู้ป่วยที่มีปัญหาจากการใช้ยา ก่อนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอยู่ระหว่างร้อยละ 13.4 ถึงร้อยละ 75.7 (23)

ฤทธิมา อรรถคดีพันธุ์ และคณะ ได้ทำการทบทวนงานวิจัยจำนวน 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่เกิดจากการใช้ยา พนักงานติดการณ์ของการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาในผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่าห้าสิบปี อยู่ระหว่างร้อยละ 1.7 ถึง 22.6 และอาการไม่พึงประสงค์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาจากการใช้ยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องกลับมาโรงพยาบาลโดยพบอุบัติการณ์ร้อยละ 6.4 ถึง 23.5 ดังแสดงในตารางที่ 4 นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุทำให้ระยะเวลาที่ต้องอยู่ในโรงพยาบาลนานขึ้นและเพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอย่างเห็นได้ชัด (14)

ตารางที่ 4 การศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่เกิดจากกรณีใช้ยา

ผู้วิจัย/ ระยะเวลาการศึกษา	วิธีการศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง	อุบัติการณ์ (จำนวน)
รัตนาน แสงอรุณ พ.ศ. 38- ศ.ค. 39	ศึกษาแบบไปรษณีย์ในผู้ป่วยนอกที่อายุ ≥ 60 ปี ซึ่งได้รับยา ≥ 4 รายการในแผนกอายุรกรรมจำนวน 150 ราย	ADR = 50 (75/150) DRP = 91.3 (137/150)
นฤมล ธรรม ศ.ค. – ศ.ค. 39	ศึกษาไปรษณีย์ในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหน่วยป้องษาสูตรกรรมเมื่อจากปัญหาจากการใช้ยาจำนวน 575 ราย	ADRHA = 15.8 (31/171) DRPHA = 29.7 (171/575)
พิจิตรา รัตนไพบูลย์ ก.ค.- ม.ค. 40	ศึกษาไปรษณีย์ในผู้ป่วยที่มีอายุ ≥ 14 ปี ที่มีการใช้ยา ≥ 4 รายการในแผนกอายุรกรรมจำนวน 481 รายในผู้ป่วยทั้งหมด 2,829 ราย	ADRHA = 6.44 (31/481) DRPHA = 6.96 (197/2,829)
จุราพร พงศ์เวชรักษ์ และคณะ มิ.ย. 39 – ศ.ค. 40	ศึกษาข้อมูลในวรรณเบียนของผู้ป่วยที่มีการบันทึกถึงอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาหรือความผิดปกติของระบบทางเดินอาหารจำนวน 196 ราย	ADRHA = 23.5 (46/196)
สมพุด ศิริรัตนพุด kup ศ.ค. - ศ.ค. 41	ศึกษาแบบไปรษณีย์ในผู้ป่วยที่มีอายุ ≥ 60 ปี ในหน่วยป้องษาสูตรกรรมจำนวน 331 ราย	ADRHA = 11.2 (37/331) DRPHA = 18.1 (60/331)

ADR = อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา, DRP = ปัญหาเกี่ยวกับยา, ADRHA = อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารักษาในโรงพยาบาล, DRPHA = ปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารักษาในโรงพยาบาล

การศึกษาของบริญดา เรืองวัฒโนดิ (34) ทำการติดตามผู้ป่วยโดยความตั้นโลหิตสูงแบบไปรษณีย์ในหน่วยพนวณปัญหาจากยาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 13.3 เช่นเดียวกับงานวิจัยของรุ่งพิวิ หมื่นป่าและคณะ (35) ที่พบว่าปัญหาจากการใช้ยาเป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลร้อยละ 6.3 ร้อยละ 93.3 ของปัญหาเหล่านี้สามารถป้องกันได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของการเข้ารับการรักษาโดยมีสาเหตุจากยาในแต่ละครั้งอยู่ที่ประมาณ 5,500 บาท และจากการติดตามอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาอย่างใกล้ชิดของเกตซ์กรร่วมกับแพทย์และพยาบาลในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลศิริราช พบว่าผู้ป่วยที่รับไว้ในโรงพยาบาล 100 ราย จะเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา 2.43 ครั้ง ซึ่งเป็นอัตราที่มากกว่าความจริง (under-report) (36) ตั้งมีรายงานของ Hazell L และคณะว่าค่ามัธยฐานของการรายงานอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาันต์ต่ำกว่าความเป็นจริงร้อยละ 94 (39) ผลการศึกษาที่ได้แตกต่างจากงานวิจัยของชาญวี กฤษจนศิริอัจฉริยะและคณะ ซึ่งพบผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือดที่เกิดปัญหาที่อาจสัมพันธ์กับยาเข้ารักษาในตัวในโรงพยาบาลถึงร้อยละ 58.1 (37)

ตารางที่ 5 การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติการณ์ของการเกิดปัญหาจากการใช้ยาในประเทศไทยที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล

ผู้วิจัย/ ระยะเวลาวิจัย/ (ต่อตัวตามที่)	วิธีการศึกษา/ กลุ่มตัวอย่าง	ผลการศึกษา	ลักษณะของปัญหาที่พบ
บริษัทฯ เรื่องหัวข้อโรคต์ ระยะที่ 1 5 เดือน ระยะที่ 2 ไม่ระบุ (2544) (34)	ติดตามแบบไปรษณีย์ใน ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ที่เข้ารับการรักษาในเขต ผู้ป่วยทั้งหมด 120 ราย	ระยะที่ 1 เป็นปัญหาจากยาที่เป็น สาเหตุให้ผู้ป่วยต้องมารับการ รักษาคัวในโรงพยาบาล 16.7% (10/60) ระยะที่ 2 เป็นปัญหาจากยาที่เป็น สาเหตุให้ผู้ป่วยต้องมารับการ รักษาคัวในโรงพยาบาล 13.3% (8/60)	1. ความไม่รู้กันเมื่อในการรักษา (8.3%) 2. ไม่ได้รับยาที่สมควรได้รับ (5%)
รุ่งพิทักษ์ หนึ่งปีฯ และคณะ 1 พ.ศ. 43- 30 ก.ย. 45 (2546) (35)	ศึกษาเชิงพรรณนาในผู้ป่วย ที่เข้ารับการรักษาคัวในเขต ผู้ป่วยชุมชนกว่า 12,092 ราย	ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาโดยมี ปัญหาจากการใช้ยา 6.3% เป็นปัญหาที่บังเกิดให้ 93.3% ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของการเข้ารับ การรักษาโดยมีสาเหตุจากยา = 5,552.21 บาท	1. อาการไม่เพียงประสงค์จากยาให้ยา (39.3%) 2. ให้ยาเพื่อทำร้ายคัวเองหรือเกิด อุบัติเหตุจากการใช้ยา สารเคมี (30.9%) 3. ให้ยาไม่ถูกต้องตามแพทย์สั่ง (16.6%) 4. แพ้ยา (6.7%) 5. อาการพิษจากการใช้ยา (2.9%)
นฤมล ยะดา และคณะ 1 พ.ศ. 44- 30 ก.ย. 47 (2547) (36)	ให้ระบบติดตามข้อมูลการไม่ พึงประสงค์จากยาให้ยา แบบคอมพิวเตอร์ที่มี base@rcdmc@jama ติดตามแพทย์ และ พยาบาลในเขตผู้ป่วย ชาญรุจ្យาน และผู้ป่วยนอก จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการ รักษา 20,506 คน	อัตราการเกิดยาการไม่พึง ประสงค์จากยาให้ยาในผู้ป่วย ชาญรุจ្យานที่รับให้รักษาใน โรงพยาบาล = 2.43%	อาการไม่เพียงประสงค์จากยา
ราธีร์ กาญจน์ศรีรัช และคณะ ก.ศ. 43- ก.ย. 44 (2548) (37)	ติดตามแบบไปรษณีย์ใน ผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอด เลือดในเขตผู้ป่วย ชาญรุจ្យานจำนวน 100 ราย	ปัญหาจากการใช้ยาที่เป็น สาเหตุของอาการเข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาลพบผู้ป่วยที่เกิด ปัญหาที่อาจส่อไปเป็นยา 64.1% (59/92) เข้ารักษาใน โรงพยาบาล 58.1% (61/105)	1. การไม่ใช้ยาตามสั่ง 2. เกิดยาการไม่เพียงประสงค์ 3. เกิดปฏิกิริยาระหว่างยา

ผลกระทบของปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

การให้บริการตรวจรักษาผู้ป่วยนอกเป็นการให้บริการทางสุขภาพที่สำคัญอย่างหนึ่ง จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมพบว่าประมาณร้อยละ 10 ของผู้ป่วยทั้งหมดในประเทศไทย สมรรถนะในการเข้ารับการรักษาพยาบาลที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (7) ซึ่งเป็นบริการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้บริการด้วยมาตรฐานสูงในการดูแลผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างเร่งด่วน และผู้ป่วยที่รอเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล ผู้ป่วยที่มารับบริการจึงมีตั้งแต่ผู้ที่ต้องการการช่วยชีวิตอย่างเร่งด่วนไปจนถึงผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพที่ให้การรักษาแบบผู้ป่วยนอกได้ (40)

หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลสุทธิลงกรณ์มีหน้าที่ในการรักษาภัยชีพผู้ป่วย ให้การรักษาภาวะที่เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ดูแลผู้ป่วยที่ไม่สามารถเข้ารับบริการในแผนกต่าง ๆ ได้ รวมถึงรักษาผู้ป่วยที่เข้ามาในโรงพยาบาลนอกเวลาราชการ และเป็นสถานที่รองรับผู้ป่วยในกรณีที่จำนวนเตียงในโรงพยาบาลไม่เพียงพอต่อความต้องการ เช่น กรณีอุบัติภัยหมู่ การระบาดของโรคท้องร่วง นอกจากนี้มีผู้ป่วยที่ไม่จดอยู่ในภาวะฉุกเฉินมาใช้บริการ หรือผู้ป่วยที่ถูกทอดทิ้งหรือไร้ที่อยู่ก็มักถูกนำส่งมาที่โรงพยาบาลเพื่อให้การดูแลอยู่เสมอ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าหน่วยฉุกเฉินมีหน้าที่ให้บริการที่ดีที่สุดแก่ผู้ป่วยที่เข้ามาในขณะนั้น (6)

จากการสำรวจข้อมูลการบริการตรวจรักษาแผนกผู้ป่วยนอกและหน่วยฉุกเฉินในประเทศไทย สมรรถนะบริการในปี พ.ศ. 2547 ของ The National Hospital Ambulatory Medical Care Survey (NHAMCS) พบว่าผู้ป่วยเข้ารับบริการตรวจรักษาที่หน่วยฉุกเฉินของโรงพยาบาลถึงปีละ 110.2 ล้านครั้ง ผู้ป่วยจำนวนกว่า 41.4 ล้านรายเข้ารับการรักษาเนื่องจากอาการเจ็บ ภายในรับสารพิษ หรือเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการให้รับบริการทางการแพทย์ ผู้ป่วยจำนวน 1.8 ล้านรายเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการรักษา เกิดอาการแทรกซ้อนหลังการรักษาและผ่าตัด และเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยาถ้อยละ 2.6 และ 1.8 ตามลำดับ (7) ซึ่งความซุกของ การเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลอันเนื่องมาจากปัญหาที่เกี่ยวกับยาในประเทศไทยสมรรถนะบริการอยู่ระหว่างร้อยละ 3-12 ของผู้ป่วยทั้งหมด ซึ่งทำให้สูญเสียค่าใช้จ่ายถึงประมาณ 150 ล้านล้านบาท (41)

Patel P และ Zed PJ ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อที่จะประเมินความดีของการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยในโรงพยาบาลจากปัญหาที่เกี่ยวกับยา พนวาร้อยละ 28 ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินนั้นมีสาเหตุจากปัญหาที่เกี่ยวกับยา และร้อยละ 70 ของปัญหาเหล่านั้น เป็นปัญหาที่ป้องกันได้ ร้อยละ 24 ของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเหล่านั้นจำเป็นต้องรับให้รักษาตัวในโรงพยาบาล ซึ่งกลุ่มยาที่ทำให้เกิดปัญหานั้นได้แก่ ยาด้านอักเสบที่ไม่ใช้สเตียรอยด์ ยาแก้ไข้ ยารักษาเนาหวาน ยารักษาภาวะทางเดินหายใจ ออร์โนน ยาออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง และยาหัวใจและหลอดเลือด ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่พบนั้น ได้แก่ การเกิดอาการไม่พึงประสงค์ จากยา ความไม่รุ่มมือในการใช้ยา และการสั่งให้ยาที่ไม่เหมาะสม (42) และจากการศึกษาผลไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาที่เกิดขึ้นในผู้ป่วยนอกที่ส่งผลให้มีการเข้ารับการรักษาตัวในหน่วยฉุกเฉิน ของ Rodriguez-Monguió และ คณภาพความชุกของการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา ร้อยละ 0.86 ถึงร้อยละ 28.1 (28)

จากการทบทวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในต่างประเทศตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน ได้มีการวิจัยถึงปัญหาที่เกี่ยวกับยาอย่างกว้างขวาง งานวิจัยส่วนหนึ่งยังคงมุ่งเน้นด้านเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน ร้อยละ 1.3 ถึง 10.6 (5) ในขณะที่หากทำการศึกษาโดยรวมถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้ยาทั้งหมด จะพบว่าปัญหาอย่างการใช้ยาันติอาเจียนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ามารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินได้มากถึงร้อยละ 33.17 (2) และปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่พบนี้เป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ตั้งแต่ร้อยละ 51.3 ถึงร้อยละ 70.4 (43) ตั้งแต่ดังในตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจาก การใช้ยาของผู้ป่วยที่ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ผู้จัด/ ระยะเวลาวิจัย/ (ปีที่พิมพ์)	วิธีการศึกษา/ กลุ่มตัวอย่าง	ผลลัพธ์	ลักษณะของปัญหาที่เกิดจาก การใช้ยาที่ทำการศึกษา
Raschetti R, et al. B.C. 37 - ก.ศ. 38 (2542) (44)	เก็บข้อมูลไปรักษาจากเวช ระบบที่มีผู้ป่วย สปดาห์เมือง ทุกเดือน	ADERV = 4.3 % (235/ 5497) ADERHA = 19.1% (45/ 235)	1. เกิดผลไม่พึงประสงค์ 2. ขนาดการใช้ยาไม่เหมาะสม
Tafreshi MJ, et al ก.พ. - ม.ค. 39 (2542) (43)	เก็บข้อมูล ณ จุดเวลาได้เวลา หนึ่งโดยการสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่ เข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน ระหว่างเวลา 8.00 – 23.30 น.	DRVs = 28.1% (71/253) PMRVs = 70.4% (50/71)	1. เกิดผลไม่พึงประสงค์ 2. ขนาดการใช้ยาสูงเกินไป 3. ขนาดการใช้ยาต่ำเกินไป
Hohl CM, et al ม.ค. – ธ.ค. 41 (2544) (15)	เก็บข้อมูลข้อมูลในผู้ป่วยอายุ มากกว่าห้าร้อยกว่าปี	ADREs = 10.6% PADIs = 50 %	ผลไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
Malhotra S, et al ม.ค. – ธ.ค. 43 (2544) (45)	เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้ป่วยที่หน่วยฉุกเฉินที่เมือง มากกว่าห้าร้อยกว่าปี	DRVs = 14.4% (83/ 578)	1. ผลไม่พึงประสงค์ (6.7%) 2. ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา (7.6%)
Schneeweiss S, et al ม.ค. 40 – ม.ค. 43 (2544) (46)	เก็บข้อมูลผู้ป่วยที่เข้ารับการ รักษาที่หน่วยฉุกเฉินและเข้ารับ การรักษาเป็นผู้ป่วยในจาก pharmacovigilance centre	DRHs = 9.4 admission per 10,000 treated patient (จำนวน 520,000 ราย)	ผลไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
Hafner JW, et al ม.ค. – พ.ค. 40 (2545) (47)	Case-control study โดยเก็บ ข้อมูลจากเวชระบบที่มีผู้ป่วย	ADEs = 2.5% (321/13,004)	เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
Easton-Carter KL, et al 18 สปดาห์ (2546) (10)	Multicenter study ในผู้ป่วยเด็ก ที่มีอายุน้อยกว่าห้าร้อยกว่าปี	DRP = 3.3% (280/ 8601) PDRP = 51.3% (187/ 280)	1. ควรให้รับยาภัยยาเดินเดิน 2. เดือดให้ยาไม่เหมาะสม 3. ขนาดการใช้ยาต่ำเกินไป 4. ขนาดการใช้ยาสูงเกินไป 5. เกิดผลไม่พึงประสงค์ 6. เกิดปฏิกิริยาภัยพ่วงยา 7. ไม่ได้รับยาที่สมควรให้รับ 8. ให้ยาโดยไม่จำเป็น

ADERV = Adverse drug event-related visits , ADERHA = Adverse drug event-related hospital admission

DRV = Drug-related visits , PMRVs = Preventable Medication Related Visits, PDRVs = Preventable Drug-related visits

ADREs = Adverse drug-related events, PADIs = Potential adverse drug interactions , ADEs = Adverse drug events,

DRP = Drug-related problem, PDRP = Preventable Drug-related problem

ตารางที่ 6 (ต่อ) การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจาก การใช้ยาซึ่งส่งผลกระทบต่อการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ผู้จัด/ ระยะเวลาจัด/ (ปีที่พิมพ์)	วิธีการศึกษา/ กลุ่มตัวอย่าง	ผลลัพธ์	ลักษณะของปัญหาที่เกิดจาก การใช้ยา
Bednall R, et al. 2 สัปดาห์ (2546) (48)	เก็บข้อมูลข้อเสนอแนะในผู้ป่วยที่มีอาการปวดหัวเรื้อรังตั้งแต่ 16 ปี	DRP = 4.02% (106/ 2636)	1. นิคเพลโน่เพิงประสงค์ 2. ไดร์บันยาที่ไม่มีชื่อปวงใช้ 3. การเลือกยาไม่เหมาะสม 4. ความไม่เข้าใจเมื่อในการให้ยา 5. ขนาดการให้ยาสูงเกินไป 6. ยาหมด 7. ขนาดการให้ยาต่ำเกินไป 8. ผู้ป่วยไม่ได้รับพิคราฟิลล์
Capuano A, et al. ก.พ. – มิ.ย. 43 (2547) (49)	เก็บข้อมูลในโรงพยาบาลว่าง เทศฯ 8.00 น. ถึงเทศฯ 20.00 น. รวมกับการเก็บข้อมูล ข้อเสนอแนะในช่วงเทศฯ 20.00 น. ถึง 8.00 น.	ADEs = 1.3% (34/ 2442)	เหตุการณ์ไม่เพิงประสงค์จากยา
Budnitz DS,et al. ก.พ. – ก.ย. 47 (2548) (5)	Active surveillance โดยใช้ National injury surveillance system	ADE = 7 per 1,000 visits	เหตุการณ์ไม่เพิงประสงค์จากยา
Baena MI, et al. พ.ศ. 43- พ.ศ. 44 (2549) (2)	ทำการศึกษาแบบไม่เข้าห้องน้ำ โดยการสัมภาษณ์ผู้ป่วยหรือผู้ดูแลทางโทรศัพท์	Pharmacotherapy negative outcomes = 33.17%	ผลไม่เพิงประสงค์จากยาที่น้ำดื่มน้ำดื่ม
Juntti-Patinen L, et al. พ.ศ. 44 – เม.ย. 45 (2549) (12)	ทำการศึกษาแบบไม่เข้าห้องน้ำ โดยใช้แพทย์ผู้รักษาพยาบาล รักษาเป็นผู้ดูแลแบบสอบถาม	DRVs = 2.3% (167/ 7,113)	1. ผลไม่เพิงประสงค์ 2. ปฏิภัติยาจะหายขาด 3. ความคลาดเคลื่อนในการใช้ยา
Budnitz, et al ก.พ. 47 – ก.ย. 48 (2549) (13)	Active surveillance โดยใช้ National injury surveillance system	ADE = 2.5 per 1,000 person	เหตุการณ์ไม่เพิงประสงค์จากยา

ADERV = Adverse drug event-related visits , ADERHA = Adverse drug event-related hospital admission

DRVs = Drug-related visits, PMRVs = Preventable Medication Related Visits, PDRVs = Preventable Drug-related visits , ADREs = Adverse drug-related events, PADIs = Potential adverse drug interactions , ADEs = Adverse drug events, DRP = Drug-related problem, PDRP = Preventable Drug-related problem

ตารางที่ 6 (ต่อ) การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาของผู้ป่วยที่ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ผู้จัด/ ระบุเวลาวิจัย/ (ปีที่ตีพิมพ์)	วิธีการศึกษา/ กลุ่มตัวอย่าง	ผลลัพธ์	ลักษณะของปัญหาที่เกิดจาก การใช้ยา
Queneau P, et al น.ส. 42 และ น.ส. 42 (2550) (50)	ทำการศึกษาแบบไปรษณห้าม โดยใช้แบบสอบถามในผู้ป่วย ที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	ADE-RV = 21% (328/ 1562)	เหตุการณ์ในพื้นประสังคากษา
Saha L, et al น.ส.- น.ส. 46 (2551) (51)	เก็บข้อมูลแบบไปรษณห้ามโดย การสัมภาษณ์	ADE + Hospital admission = 4.2 % (50/ 1200)	เหตุการณ์ในพื้นประสังคากษา
Zed PJ, et al น.ศ.-น.ส. 49 (2551) (52)	เก็บข้อมูลแบบไปรษณห้ามโดย การสัมภาษณ์	DRVs = 12% (122/1017)	<ol style="list-style-type: none"> เกิดผลไม่พึงประสงค์ ความไม่รู้สึกเมื่อในการใช้ยา การเลือกยาไม่เหมาะสม ผู้ป่วยไม่ได้รับยา ขาดการใช้ยาถูกเกินไป ขาดการใช้ยาต่ำเกินไป

ADERV = Adverse drug event-related visits , ADERHA = Adverse drug event-related hospital admission
DRV = Drug-related visits, PMRVs = Preventable Medication Related Visits, PDRVs = Preventable Drug-related visits , ADREs = Adverse drug-related events, PADIs = Potential adverse drug interactions , ADEs = Adverse drug events, DRP = Drug-related problem, PDRP = Preventable Drug-related problem

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทบาทของเภสัชกรในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

นับตั้งแต่เวลาศาสตร์ฉุกเฉินได้เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2503 การดูแลผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินโดยเภสัชกรยังมีอยู่อย่างจำกัด จากการสำรวจของ The American Society of Health-System Pharmacists (ASHP) ในปี พ.ศ. 2548 พบว่าในโรงพยาบาลในประเทศไทยเพียงร้อยละ 3.5 ที่มีเภสัชกรปฏิบัติหน้าที่ที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน และโรงพยาบาลเพียงร้อยละ 5 ที่มีการออกซือกำหนดอย่างเป็นทางการถึงบทบาทหน้าที่ของเภสัชกรในการงานทวนค่าสั่งของแพทย์ก่อนที่ผู้ป่วยจะได้รับยา (53)

เภสัชกรประจำหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินนั้นมีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการทางเภสัชกรรมที่จำเป็น ได้แก่ การงานทวนค่าสั่งการให้ยาแบบไปรษัางหน้า ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินที่การได้รับการรักษาล่าช้าอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย สร้างระบบความปลอดภัยจากการให้ยา การประกันคุณภาพของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ รวมไปถึงการร่วมวางแผนความพร้อมในการบริการในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (53)

The Joint Commission on Accreditation of Healthcare Organizations (JACHO) ได้ทำการสำรวจประจำปีในเดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2544 โดยพบว่ายาที่ทำการจ่ายที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินนั้นไม่ได้เป็นยาที่จำเป็นจริงค่อนข้างมาก ซึ่งรายการยาเหล่านั้นมีมาตรฐานในการให้ยา เช่นเดียวกับยาที่จ่ายให้กับผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาล มาตรฐานเหล่านี้รวมไปถึงการที่เภสัชกรได้ทบทวนค่าสั่งการจ่ายยาที่ไม่ใช่ค่อนข้างบริหารยาให้กับผู้ป่วย จากเหตุผลดังกล่าว เภสัชกรแห่งโรงพยาบาลเด็กเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ประเทศไทยได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของเภสัชกรในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินโดยให้มีเภสัชกรปฏิบัติงานตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ทั้งหมด 7 วัน พบว่าสามารถลดความคลาดเคลื่อนทางยาลงได้มากกว่าร้อยละ 80 (54) ขอบเขตหน้าที่ของเภสัชกรประจำหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินนั้นแสดงในตารางที่ 7

Carter MK และคณะได้ทำการศึกษาเบร์ยานเพื่อบรรบันทึกประวัติการให้ยาของผู้ป่วยที่เข้ามารักษาที่หน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยขนาด 475 เตียงระหว่างเภสัชกรและแพทย์ พยาบาล นิติบุคคลและนิติบุคคลโดยทำงานล่วงหน้า 3 เดือน แพทย์ พยาบาลและนิติบุคคลจะทำการบันทึกประวัติการให้ยาของผู้ป่วยตามมาตรฐานการรักษา เภสัชกรคลินิกจะทำการสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่จะเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลถึงประวัติการให้ยา ส่วนสูง น้ำหนัก ประวัติการ

ตารางที่ 7 บทบาทหน้าที่ของเภสัชกรในระหว่างปฏิบัติงานในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

1. เข้าร่วมการเดินทางรักษาผู้ป่วยและให้คำแนะนำในการป้องกันความคลาดเคลื่อนจากยาที่อาจเกิดขึ้น
2. ให้คำแนะนำในการเลือกใช้ยา และหนึ่งในการปรับขนาดยาให้เหมาะสมกับผู้ป่วย
3. คำนวณอัตราเข้าการให้ยา ขนาดยาที่ผู้ป่วยควรได้รับ ความเข้ากันได้ของยาอีกด้วยและรวมกัน
4. คำนวณขนาดการให้ยาโดยใช้หลักการของเภสัชศาสตร์ pharmacokinetics ใน การให้คำแนะนำ เรื่องขนาดการให้ยา ปรับขนาดยา เช่น phenytoin, theophylline, digoxin, และ aminoglycosides หรือยา抗arrhythmic ตามความจำเป็น
5. เป็นผู้ช่วยในการให้การรักษาผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษหรือเกิดพิษจากการได้รับยาหรือสารเคมี (poisoning/toxicology) โดยทำการหั้นอยู่และวิธีการแก้ไข / รักษาที่เหมาะสมให้กับผู้ป่วยแต่ละราย รวมถึงการเลือกใช้ และคำนวณขนาดยาด้านพิษที่ถูกต้อง
6. ให้ข้อมูลเหตุการณ์ในเพื่อประส่งค์กับทีมรักษา จดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และวางแผนเพื่อจัดการกับปัญหาหรือนาแนวทางแก้ไขร่วมกับทีมรักษา
7. ให้ข้อมูลผลลัพธ์ดังจากยา การเกิดปฏิกิริยาระหว่างยา และความเข้ากันได้ระหว่างยา
8. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับยาของบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วย
9. ควรสอบถามค่าสั่งใช้ยาของแพทย์ทุกครั้ง
10. ให้ข้อมูลการเกิดปฏิกิริยาระหว่างยา กับยา และปฏิกิริยาระหว่างยาและอาหาร
11. บันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายที่ประนัยได้
12. จัดระบบการกระจายยาที่ดีในห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
13. ส่งต่อข้อมูลด้านยาของผู้ป่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องต่อไปเมื่อมีการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยไปยังแผนกต่าง ๆ ของโรงพยาบาล
14. แนะนำการเลือกให้ยาทางเลือกเมื่อเกิดปัญหายาที่จำเป็นต้องใช้ขาดแคลน
15. ให้คำปรึกษาแก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่หน่วยฉุกเฉินตามความต้องการ
16. ระบุประบനทหรือนิคของยาที่ในห้อง (จากชื่อหรือตัวยา)
17. จัดเตรียม ให้ความรู้ในหัวข้อต่าง ๆ ที่เป็นที่ต้องการในขณะนั้น
18. แนะนำวิธีการให้ยาที่เหมาะสม
19. เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตนักศึกษาสาขาต่าง ๆ
20. ให้คำแนะนำในการตรวจค่าทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็นต่อการรักษา เช่น ระดับยา phenytoin ในเลือด
21. จัดทำประวัติการให้ยา การแพ้ยาที่เป็นปัจจัยบันและรายงานให้แพทย์ผู้ดูแลทราบและจดบันทึกลงในทะเบียนของยานะ
22. ประเมินความรุนแรงจากปัญหาการแพ้ยา จดบันทึก แจ้งแพทย์และพยาบาลที่เกี่ยวข้อง ทำเครื่องหมายให้เป็นที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น ทำลายคต้องห้องมือผู้ป่วยในกรณีแพ้ยาเป็นสีที่ต่างจากปกติ
23. มีส่วนร่วมในการประเมินความเหมาะสมในการให้ยา เช่น การจัดการประเมินการให้ยา (drug use evaluation, DUE)
24. เข้าร่วมในทีมงานวิจัยและพิมพ์ผลงานวิจัย
25. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านยาแก่ผู้ป่วยที่มาปรึกษาทั้งรายบุคคลที่อยู่ที่หน่วยฉุกเฉิน และก่อนกลับบ้าน
26. ติดตามผลตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อประเมินประสิทธิผลในการให้ยาของผู้ป่วย
27. ดูแลปัญหาความไม่ร่วมมือในการให้ยาและร่วมกับทีมรักษาในการแก้ไขปัญหาที่พบ
28. ทบทวนระบบการทำงานร่วมกันระหว่างพยาบาลและเภสัชกร เช่น การจัดการกับระบบยาสำรอง
29. ประเมินผลของการปฏิบัติงานของเภสัชกรที่หน่วยฉุกเฉิน

ได้รับวัสดุน้ำ ร้อยละการแพทย์และอาจารย์ หลังจากนั้นจะทำการเบรินเทียนร้อยละที่บันทึกได้จากทั้ง 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าเก้าสิบกรัมที่กินประวัติการใช้ยาได้ทั้งสิ้น 1,096 รายการเบรินเทียนกับแพทย์ พยาบาล และนิติแพทย์ที่บันทึกถ่ายการได้ทั้งสิ้น 817 รายการและร้อยละ 78 ของถ่ายการที่บันทึกนั้นไม่สมบูรณ์และต้องได้ร้อยละเพิ่มเติมจากเก้าสิบกรัม เก้าสิบและบุคลากรทางการแพทย์ รายงานประวัติแพ้ยาได้ 375 รายและ 350 รายตามลำดับ นอกจากร้อยละเก้าสิบกรัมสามารถถ่ายงานประวัติการได้รับวัสดุของผู้ป่วยได้ร้อยละ 100 เมื่อเบรินเทียนกับแพทย์ พยาบาล นิติแพทย์ที่รายงานได้ร้อยละ 18 ผู้ที่ทำการวิจัยได้สรุปว่าเก้าสิบกรัมสามารถถ้มภายนอกและบันทึกประวัติการใช้ยาได้สมบูรณ์มากกว่าบุคลากรทางการแพทย์อีก 7 (55)

Lada P และ Delgado G ได้ทำการศึกษาแบบไปรษัทหน้าเพื่อสำรวจหน้าที่ของเก้าสิบกรัมในห้องอุบัติเหตุและอุบัติเหตุและค่าใช้จ่ายที่สามารถประเมินได้หลังจากที่เก้าสิบกรัมได้เข้ามา มีส่วนร่วมในพิมพ์รักษา ทำการศึกษาระหว่าง 1 กันยายน ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2546 โดยทำการบันทึกกิจกรรมของเก้าสิบกรัมที่แพทย์และพยาบาลยอมรับ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถแบ่งหมวดหมู่ออกได้เป็น การให้ร้อยละด้านยา การแนะนำการปรับขนาดยา การเปลี่ยนรูปแบบยา การเลือกให้ยาทางเดียว การหยุดยา การเปลี่ยนยาอันเนื่องมาจากผลไม่พึงประสงค์ หรือการเปลี่ยนวิธีทางให้ยา การตอบคำถามจากพยาบาลผู้ป่วยบันทึกน้ำที่ การให้ร้อยละผู้ป่วย การให้ร้อยละด้านพิษวิทยา การเกิดปฏิกิริยาระหว่างยา ผลการศึกษาพบว่าเก้าสิบกรัมได้ทำกิจกรรมทั้งหมด 2,150 ครั้งจากการดูแลผู้ป่วยทั้งสิ้น 1,042 ราย สามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้กว่า 1 ล้านเหรียญสหราชอาณาจักร (56)

การทราบถึงข้อควรและลักษณะของปัญหาเกี่ยวกับยาอาจช่วยให้สามารถวิเคราะห์หน้าที่ป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ (desired outcome) ได้แก่ ทุเลา จากโคง หายใจโคง ลดชีวิต และมีคุณภาพที่ดีขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าในประเทศไทยยังขาดร้อยละความทุกและลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องมารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุ โครงการวิจัยนี้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาหาจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุจากปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับยา รวมไปถึงลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งวิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านี้สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้หรือไม่ หากปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ก็จะเป็นโอกาสของบุคลากรที่ทำงานดูแลรักษาผู้ป่วยในการหาแนวทางป้องกัน และ/หรือแก้ไขเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับผู้ป่วยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) เพื่อศึกษาความทุกและลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวกับยาซึ่งเป็นสาเหตุในการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติเหตุ ดำเนินงานที่หน่วยอุบัติเหตุ non-trauma โรงพยาบาลสุภาพงกรณ์ โดยผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติงานร่วมกับพื้นฐานทางวิชาชีพในการดูแลรักษาผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติเหตุ และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเวชระเบียนผู้ป่วยนอก ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล และข้อมูลการใช้ยาของผู้ป่วยโดยการสัมภาษณ์ผู้ป่วยหรือผู้ดูแล ตัวอย่างได้จากผู้ป่วยทุกรายที่เข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุที่เข้าเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัยในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนและการเตรียมการก่อนการดำเนินการวิจัย
2. การดำเนินการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและการเตรียมการก่อนการดำเนินการวิจัย

1.1 ทบทวนและรวมรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาเอกสารทางวิชาการและรายงานการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับยา เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากยา แนวทางการด้านหน้าปัญหาที่เกี่ยวกับยาและแนวทางการแก้ไข รวมถึงบทบาทของเภสัชกรในหน่วยอุบัติเหตุ เพื่อวางแผนทางในการวิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 คัดเลือกโรงพยาบาลที่จะดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เลือกโรงพยาบาลๆ ที่ลงกรณ์ซึ่งเป็นโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย สังกัด สถาบันราชภัฏไทยเป็นสถานที่ทำการวิจัยเนื่องจากความพร้อมทางศักยภาพของบุคลากร ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการของโรงพยาบาลและความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.3 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และเกณฑ์การคัดตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้ป่วยที่เข้ารับการตรวจรักษาระหว่างวันที่หน่วยฉุกเฉิน non-trauma ของโรงพยาบาลฯ ที่ลงกรณ์ระหว่างเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย (Inclusion criteria)

ผู้ป่วยรับในมือที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ผ่านการคัดกรองให้เข้ารับการตรวจรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน non-trauma ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 7.30 น.-15.30 น. ทุกรายที่ยินยอมเข้าร่วมงานวิจัย โดยถือว่า การลงนามเป็นลายลักษณ์อักษรหรือยินยอมให้สัมภาษณ์ด้วยวาจาหลังจากที่ผู้วิจัยอธิบายโครงการวิจัยแก่ผู้ป่วยหรือผู้คุ้มครองแล้ว เป็นการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดตัวอย่างออกจากภาระวิจัย (Exclusion criteria)

ผู้ที่มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้จะถูกคัดออกจากการวิจัย

1. ผู้ป่วยที่ไม่สมัครใจที่จะทำการรักษา
2. ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้
3. ผู้ป่วยถูกผิงต่อหรือเข้าห้องน้ำจากหน่วยฉุกเฉินก่อนที่จะบันทึกการรักษาได้เสร็จสิ้น

การคำนวนขนาดตัวอย่าง

จากการรวบรวมงานวิจัยของ Zed PJ พบว่าความซุกการเกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยาทำให้ผู้ป่วยต้องมาเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินของโรงพยาบาลเท่ากับร้อยละ 28 ของผู้มาเข้ารับบริการทั้งหมด (11, 43)

$$\text{ให้สูตร } n = \frac{Z^2 pq}{d^2}$$

กำหนดให้ $\alpha = 0.05; Z = 1.96$

$$p = 0.28$$

$$q = (1 - p) = 0.72$$

$$d = (0.1 \times p) = (0.1 \times 0.28) = 0.028$$

$$n = \frac{1.96^2 \times 0.28 \times 0.72}{0.028^2}$$

$$n = 987.8 \approx 988 \text{ คน}$$

ดังนั้นต้องให้ตัวอย่างอย่างน้อย 988 คน

1.4 จัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูล ได้แก่

1. เงชระเบียนผู้ป่วยนอก
2. ฐานร้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล
3. แบบบันทึกข้อมูลการให้ยาผู้ป่วยของเภสัชกรที่ปฏิบัติน้ำที่ที่น่วงอยู่ก่อน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
  1. แบบบันทึก "Emergency Department Medication Reconciliation Form" (ภาคผนวก ก)
  2. แบบประเมินปัญหาที่เกิดเนื่องจากยา (ภาคผนวก ข)
  3. แบบประเมินอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยา (Naranjo's algorithm) (ภาคผนวก ค)
  4. เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย (research subject information sheet) (ภาคผนวก ง)
  5. หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (consent form) (ภาคผนวก จ)

1.5 พัฒนาแบบบันทึก "Emergency Department Medication Reconciliation Form"

ผู้วิจัยทำการทดลองใช้แบบบันทึกประวัติการให้ยาของผู้ป่วยเพื่อสร้างความเข้าใจในทีมรักษาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้ก่อนที่จะเริ่มเก็บข้อมูลผู้ป่วยเพื่อการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก้าอี้กรเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย โดยทบทวนประวัติการใช้ยาจากเวชระเบียนผู้ป่วยนอก การสัมภาษณ์ผู้ป่วยและ/หรือผู้ดูแล และค้นข้อมูลในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล โดยเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล เหตุ อาชญากรรม โรคประจำตัว ประวัติการติดสุรา สูบบุหรี่ ประวัติการแพ้ยา รายการยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน
2. การวินิจฉัยโภคนหรืออาการขณะรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินพร้อมทั้งค่าทางห้องปฏิบัติการ
3. กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน
4. การส่งต่อผู้ป่วยหลังได้รับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน ได้แก่ ได้รับการรักษาและกลับบ้าน รับให้รักษาตัวในโรงพยาบาล ส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาลอื่น ๆ หรือผู้ป่วยเดินชัตต์

บันทึกข้อมูลทั้งหมดลงในแบบฟอร์ม "Emergency Department Medication Reconciliation Form" (ภาคผนวก ก)

2.2 เปรียบเทียบรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินกับคำสั่งใช้ยาแรกรับ

จัดทำประวัติการใช้ยาที่สมบูรณ์โดยใช้กระบวนการ medication reconciliation ตรวจสอบรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับ และทำการเปรียบเทียบรายการยาที่ผู้ป่วยใช้ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินกับคำสั่งแรกรับของแพทย์ เพื่อค้นหาปัญหาที่เกี่ยวกับยาโดยอาศัย therapeutic intervention เป็น trigger tool ได้แก่ คำสั่งเพิ่มยา หยุดยา ปรับลดหรือเพิ่มขนาดยาเปลี่ยนยา สำหรับคันหนาปัญหาที่เกี่ยวกับยา พร้อมทั้งบันทึกปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบ

2.3 ประเมินปัญหาที่เกี่ยวกับยา

การเข้ารับการรักษาอันเนื่องมาจากยาประเมินจากยาปัญหาที่เป็นสาเหตุหลักหรือสาเหตุร่วมที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน หากปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบนั้นไม่มีให้สาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินหรือเกิดปัญหาในระหว่างการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินจะไม่ถูกนับเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาในครั้งนี้

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบได้รับการตรวจต้องบ่าวเป็นปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมเจนจิจิ โดยอาศัย

1. ผลการวินิจฉัยของแพทย์ประจำบ้านที่ให้การรักษาผู้ป่วยรายนั้น ๆ
2. การประเมินปัญหาเกี่ยวกับยาโดยเภสัชกรผู้ทำการวิจัย

ในกรณีที่ความคิดเห็นของแพทย์ประจำบ้านและผู้วิจัยมีความตัดแย้ง ผู้วิจัยจะขอความคิดเห็นจากอาจารย์แพทย์ (internal expert opinion) จำนวน 1 ท่าน กำหนดให้ความเห็น 2 ใน 3 เป็นเกณฑ์ในการตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมเจนในครั้งนี้หรือไม่ และทำการทดสอบความถอดคล้องของการประเมินปัญหาที่สาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจนด้วย Kappa statistic

2.4 จำแนกประเภทของปัญหาที่เกี่ยวกับยา

จำแนกประเภทของปัญหาเหล่านี้ออกเป็นปัญหาจากการนำด้วยยา 7 ประเภท ได้แก่ 1) การได้รับยาโดยไม่จำเป็น 2) ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม 3) ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล 4) ได้รับยาในขนาดต่ำเกินไป 5) เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา 6) ได้รับยาในขนาดสูงเกินไป และ 7) ความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย โดยผู้วิจัยและเภสัชกรซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการผู้ป่วยในหน่วยอุดมเจนจำนวน 1 ท่าน (external expert opinion) โดยใช้เกณฑ์ของ Cipolle และคณะ หากความคิดเห็นไม่ตรงกันจะทำการปรึกษาและหาข้อสรุปร่วมกัน ทำการทดสอบความถอดคล้องของการจำแนกประเภทของปัญหาที่เกี่ยวกับยาด้วย Kappa statistic

2.5 ประเมินความป้องกันได้ของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมเจน

ผู้วิจัยประเมินความป้องกันได้ของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจนโดยประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์ ของ Shumock และ Thornton (18, 19) หากยาที่สังสัยว่าเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับยานั้น 1) ผู้ป่วยได้รับอย่างไม่เหมาะสมสมกับโรคหรือภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย 2) ขนาดยา วิธีในการบริหารยา ความถี่ของการบริหารยาไม่เหมาะสมสมกับอายุ น้ำหนัก และลักษณะของผู้ป่วย 3) ไม่ได้ทำการตรวจวัดระดับยาหรือค่าทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็นในการประเมินการรักษา 4) ผู้ป่วยเคยมีประวัติการแพ้ยาหรือเกิดอาการจากการยาดังกล่าวมา ก่อน 5) มีการเกิดปฏิกิริยา adverse reaction ที่มีผลให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยา 6) มีการบันทึกค่าระดับยาหรือค่าการทดสอบทางห้องปฏิบัติการที่บ่งบอกถึงความเป็นพิษของยา หรือ 7) การใช้ยาไม่เป็นไปตามที่แพทย์สั่ง จะถือว่าปัญหาเกี่ยวกับยานั้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้

2.6 บันทึกผลของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เกิดขึ้นต่อผู้ป่วย ได้แก่ การได้รับการรักษาและกลับบ้าน การรับให้รักษาตัวในโรงพยาบาล การส่งต่อโรงพยาบาลอื่น ๆ และการเสียชีวิต

2.7 การบันทึกข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ผลการวิจัย

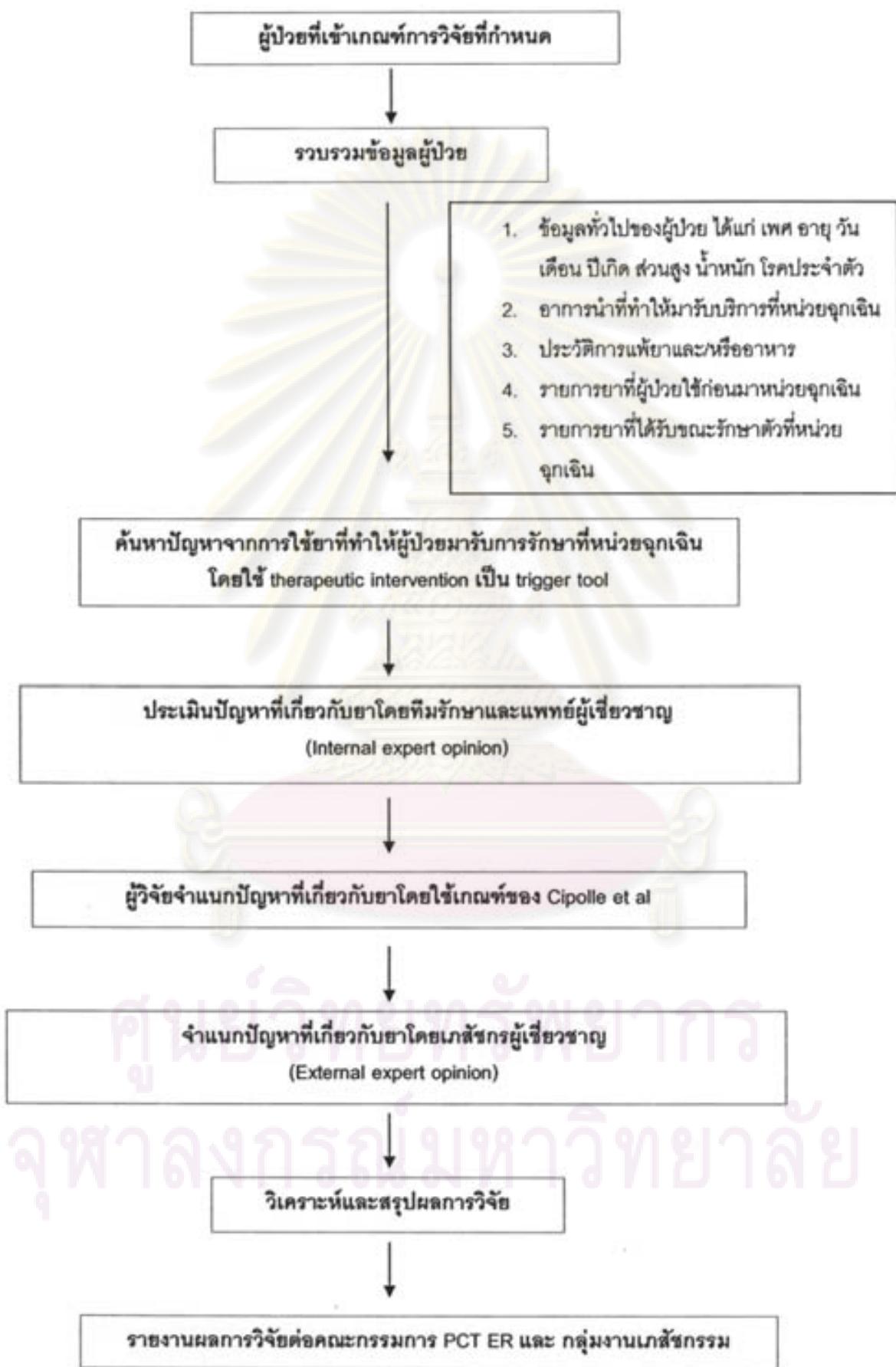
ผู้วิจัยทำการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลที่ทำการบันทึก (data validation) และตรวจสอบข้อมูลที่ถูกบันทึกมาในฟอร์มกระดาษ และข้อมูลที่ถูกบันทึกลงในคอมพิวเตอร์จำนวน 2 ครั้ง (data verification) โดยตรวจสอบด้วยสายตา (visual check)

2.8 สรุปผลการศึกษา

ทำการสรุปผลการศึกษา เ肄ิรนรายงานการวิจัย และรายงานปัญหาจากการใช้ยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเฉินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการ PCT-ER และฝ่ายเภสัชกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์และสรุปอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Statistical Package for the Social Science (SPSS) for window version 14.0 การทดสอบสมมติฐานจะกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงข้อมูลตั้งต่อไปนี้
  - 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ได้แก่ เพศ อายุ โรคประจำตัว จำนวนรายการยาที่ผู้ป่วยให้ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติ และจำนวนรายการยาที่ได้รับขณะรักษาตัวที่หน่วยอุบัติ
  - 1.2 ความซุกของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติ และทดสอบความถูกต้องของการประเมินปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติด้วย Kappa statistic
  - 1.3 ประเภทของปัญหาที่เกี่ยว กับยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติตามเกณฑ์ของ Cipolle et al. ท่ากการทดสอบความถูกต้องของการจำแนกประเภทของปัญหาที่เกี่ยว กับยาด้วย Kappa statistic
  - 1.4 ลักษณะของปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาโดยอาศัยชื่อสามัญทางยา
  - 1.5 ผลของปัญหาที่เกิดขึ้นต่อผู้ป่วยที่เกิดปัญหาจากการใช้ยาภายในเป็นอัตราการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล (hospitalization rate) ได้แก่
    - 1.5.1 ผู้ป่วยที่ถูกบรรจุเป็นผู้ป่วยใน
    - 1.5.2 ผู้ป่วยรับใช้สังเกตอาการในหน่วยอุบัติ
    - 1.5.3 ผู้ป่วยที่ถูกส่งต่อไปเพื่อรักษาที่อื่น
  - 1.6 วิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยว กับยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องมาเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติว่าสามารถป้องกันได้หรือไม่ตามเกณฑ์ของ Schumock และ Thornton
2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Chi-square ในกรณีความสัมพันธ์ของตัวแปรได้แก่ เพศ การถูบุหรี่ การดื่มน้ำสุรา และใช้ One-way ANOVA ในกรณีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอายุ จำนวนรายการยา และจำนวนโรคประจำตัวของผู้ป่วยในกลุ่มที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติอันเนื่องมาจากยาและกลุ่มที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติอันเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช้ยา

ประเมินผลข้อมูล

- ความซูกของการเข้ารับการรักษาอันเนื่องมาจากยาคิดเป็นร้อยละ โดยคำนวณจาก

$$\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับบริการด้วยปัญหาจากการใช้ยา (ราย) } \times 100}{\text{จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่เข้าร่วมการวิจัย (ราย) }}$$
- อัตราการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล (ร้อยละ) ได้แก่

$$\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลจากปัญหาที่เกี่ยวกับยา (ราย) } \times 100}{\text{จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเงินจากปัญหาที่เกี่ยวกับยา (ราย) }}$$

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากข้อมูลที่เคราะห์ได้ ข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยหรือเป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ป่วยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย และอภิปรายผล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) เพื่อศึกษาความรู้และลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวกับยาชีว์เป็นสาเหตุในการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่หน่วยฉุกเฉิน เก็บข้อมูล ณ หน่วยฉุกเฉิน non-trauma โรงพยาบาลสุภาพงษ์ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึง 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 (4 เดือน) ได้ผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 การดำเนินการเก็บข้อมูลโดยรวม

- 1.1 จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่เข้าร่วมการวิจัย
- 1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัย
- 1.3 โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัย
- 1.4 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน
- 1.5 การวินิจฉัยโรคและรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน
- 1.6 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

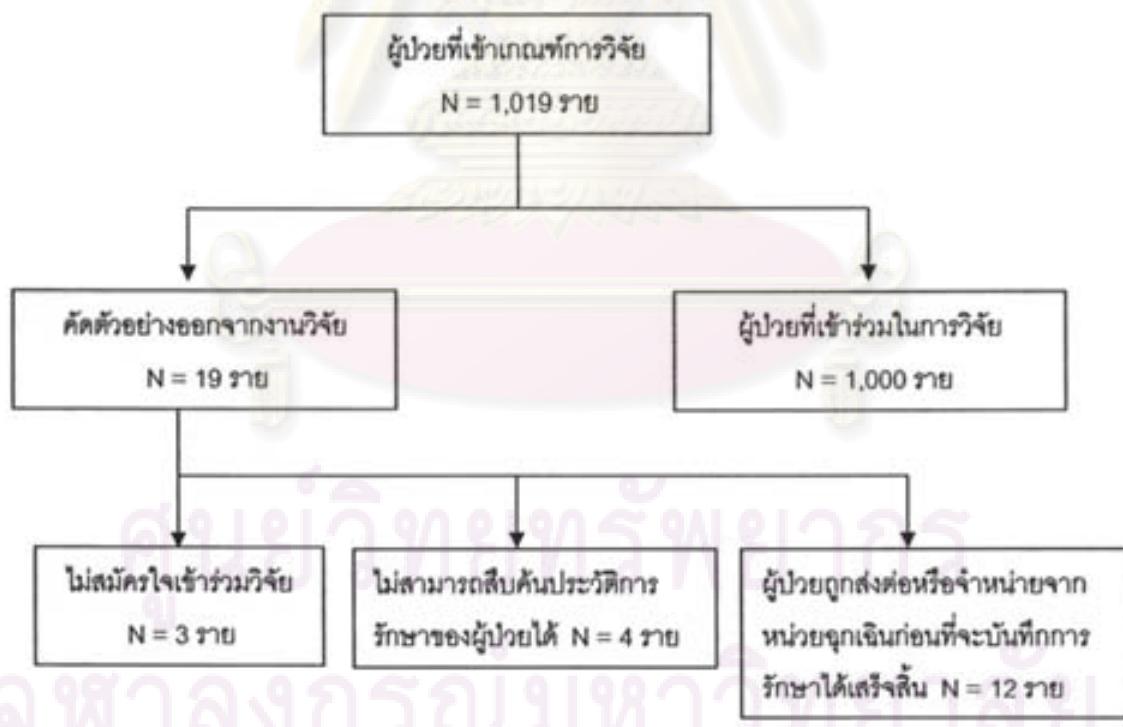
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา

- 2.1 ความรู้ของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา
- 2.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา
- 2.3 ประเททของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน
- 2.4 โรคหรือภาวะทางอายุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา
- 2.5 กลุ่มยาและรายการยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน
- 2.6 ความรุนแรงของปัญหาที่เกี่ยวกับยา
- 2.7 ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้

ส่วนที่ 1 การดำเนินการเก็บข้อมูลโดยรวม

1.1 จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่เข้าร่วมงานวิจัย

ผู้วิจัยได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทีมรักษาที่หน่วยฉุกเฉินร่วมกับแพทย์และพยาบาล และดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างปีก่อนต้นหน้าที่ในฐานะഗาสซกรประจำหน่วยฉุกเฉินระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึง 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ผู้ป่วยจำนวน 1,019 รายเป็นผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์การวิจัยที่ถูกกำหนดด้วยได้แก่เป็นผู้ป่วยรับไม่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ผ่านการคัดกรองให้เข้ารับการตรวจรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน non-trauma ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ระหว่างเวลา 7.30 น.-จนถึง 15.30 น. ผู้ป่วยจำนวน 19 รายถูกคัดออกจากการวิจัยเนื่องจากความไม่สมัครใจ ไม่สามารถลืบคันประวัติกการให้ข้อมูลผู้ป่วย หรือผู้ป่วยถูกส่งต่องไว้จากหน่วยฉุกเฉินก่อนที่จะบันทึกการรักษาได้เสร็จสิ้น ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 จำนวนผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย

1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลผู้ป่วยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) โรคประจำตัว 3) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเห็น 4) การวินิจฉัยโรค 5) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเห็น 6) ปัญหาจาก การให้ยา 7) โรคหรือภาวะทางอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา 8) กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเห็น 9) ความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับยา และ 10) ความป่องกันได้ของปัญหาเกี่ยวกับยา โดยการสืบค้นประวัติการใช้ยาจากการล้มภาษณ์ผู้ป่วย หรือผู้ดูแล เวชระเบียนผู้ป่วยนอก ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลรวมไปถึง การขอคุยเดิน (ด้านมี)

ผู้ป่วยที่ทำการเก็บข้อมูลและผ่านเกณฑ์การวิจัยจำนวน 1,000 ราย เป็นผู้ป่วยหญิงมากกว่าชายจำนวน 538 ราย (ร้อยละ 53.8) และ 462 (ร้อยละ 46.2) ตามลำดับ ผู้ป่วยจำนวน 240 ราย (ร้อยละ 24) มีอายุระหว่าง 60 – 70 ปี รองลงมาได้แก่ 45 -59 ปี จำนวน 224 ราย (ร้อยละ 22.4) และอายุมากกว่า 75 ปี จำนวน 187 (ร้อยละ 18.7) อายุเฉลี่ยของผู้ป่วยคือ 53.5 ± 20.4 ปี ผู้ป่วยอายุน้อยที่สุด 15 ปีและอายุมากที่สุด 102 ปี ดังแสดงในตารางที่ 8

ผู้ป่วยมากกว่าร้อยละ 80 ไม่คุ้มสุราและสูบบุหรี่ และร้อยละ 73.5 มีโรคประจำตัวอย่างน้อย 1 โรค และมีการใช้ยาเฉลี่ย 4.27 ± 3.69 รายการ โดยพบว่าผู้ป่วยรายหนึ่งมีการใช้ยามากที่สุดถึง 21 รายการ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย

ข้อมูล	จำนวนผู้ป่วยทั้งหมด (ร้อยละ)
จำนวนผู้ป่วย (ราย)	1,000
เพศ	
ชาย	462 (46.2)
หญิง	538 (53.8)
อายุ *	
15-29 ปี	168 (16.8)
30-44 ปี	181 (18.1)
45-59 ปี	224 (22.4)
60-74 ปี	240 (24.0)
> 75 ปี	187 (18.7)
ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	53.5 ± 20.4
ประวัติการดื่มสุรา	
ดื่มน้ำ	187 (18.7)
ไม่ดื่มน้ำ	813 (81.3)
ประวัติการสูบบุหรี่	
สูบบุหรี่	184 (18.4)
ไม่สูบบุหรี่	816 (81.6)
โรคประจำตัว	
ไม่มีโรคประจำตัว	265 (26.5)
1 โรค	317 (31.7)
2 โรค	207 (20.7)
3 โรค	138 (13.8)
4 โรค	61 (6.1)
5 โรค	9 (0.9)
6 โรค	3 (0.3)
เฉลี่ย (โรค/คน)	1.45 ± 1.26

* อายุน้อยที่สุด 15 ปี และมากที่สุด 102 ปี

ตารางที่ 8 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัย

ชื่อสุก	จำนวนผู้ป่วยทั้งหมด (ร้อยละ)
จำนวนยาที่ใช้ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน ไม่มีการใช้ยา	185 (18.5)
1-3 รายการ	314 (31.4)
4-6 รายการ	229 (22.9)
7-9 รายการ	184 (18.4)
≥ 10 รายการ **	88 (8.8)
ค่าเฉลี่ย $\pm$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.27 $\pm$ 3.69

** จำนวนรายการยานมากที่สุด 21 รายการ

1.3 โรคประจำตัวของผู้ป่วย

ผู้ป่วยที่ทำการเก็บข้อมูลนี้โรคประจำตัวทั้งสิ้น 42 โรค เฉลี่ย 1.45 $\pm$ 1.26 โรค/คน แต่ผลการวิจัยนี้จะแสดงเฉพาะโรคที่พบได้บ่อยที่สุด 10 โรค ดังแสดงในตารางที่ 9 โดยโรคความดันโลหิตสูงพบมากที่สุดในผู้ป่วยที่มารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน non-trauma จำนวน 318 ราย (ร้อยละ 21.8) รองลงมาได้แก่โรคเบาหวานและโรคเนื้องอกหรือมะเร็งจำนวน 292 รายและ 128 ราย (ร้อยละ 13.9 และ 8.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน 10 อันดับแรก

โรค	จำนวนผู้ป่วย (ร้อยละ)* N = 1,456
1. Hypertension	318 (21.8)
2. Diabetes mellitus	202 (13.9)
3. Cancer	128 (8.8)
4. Hyperlipidemia	94 (6.5)
5. Cerebrovascular accident/ hemiparesis	66 (4.5)
6. Cirrhosis	58 (4.0)
7. Renal failure	57 (3.9)
8. Ischemic heart disease	40 (2.7)
9. Atrial Fibrillation	33 (2.3)
10. Epilepsy	32 (2.2)

* ร้อยละคิดจากจำนวนโรคทั้งหมด 1,456 โรคโดยจะนับร้าเมื่อผู้ป่วย 1 รายมีโรคประจำตัวมากกว่า 1 โรค

1.4 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินถูกจัดกลุ่มโดยระบบจำแนกประเภทยาตามการรักษาทางกายวิภาคศาสตร์ (Anatomical Therapeutic Chemical Classification System, ATC) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินจำนวน 1,000 ราย มีการใช้ยารวมทั้งสิ้น 4,269 รายการ กลุ่มยาที่ผู้ป่วยใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ยารักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด (cardiovascular system drugs) 1,252 รายการ (ร้อยละ 29.33) รองลงมาคือ กลุ่มยาทางระบบทางเดินอาหารและเมแทบoliซึม (alimentary tract and metabolism drugs) 1,124 รายการ (ร้อยละ 26.33) และกลุ่มยาออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท (nervous system drugs) 588 รายการ (ร้อยละ 13.77) ทั้งนี้ผู้ป่วยมีการใช้ยาอื่น ๆ ที่แพทย์มิได้สั่งให้ได้แก่สมุนไพรเพื่อการรักษาโรคต่าง ๆ จำนวน 15 รายการ (ร้อยละ 0.35) รายการยาจำนวน 30 รายการ (ร้อยละ 0.7) ในส่วนการระบุได้ว่าเป็นยากลุ่มใดเนื่องจากผู้ป่วยไม่สามารถจำรายรายการได้อย่างชัดเจนหรือไม่รู้จักยาที่ตนเองได้รับและไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในແນลังข้อมูลอื่น ๆ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N=4,269
1. Cardiovascular system	1,252 (29.33)
- Diuretics	249 (5.83)
- Lipid modifying agents	237 (5.55)
- Agents acting on the renin-angiotensin system	195 (4.57)
- Calcium channel blockers	182 (4.26)
- Beta blocking agents	164 (3.84)
- Cardiac therapy	161(3.77)
- Antihypertensives	60 (1.41)
- Peripheral vasodilators	4 (0.09)

ตารางที่ 10 (ต่อ) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N=4,269
2. Alimentary tract and metabolism	1,124 (26.33)
- Vitamins	332 (7.78)
- Drugs used in diabetes	277 (6.49)
- Mineral supplements	152 (3.56)
- Drugs for acid related disorders	150 (3.51)
- Laxatives	74 (1.73)
- Antiemetics and antinauseants	59 (1.38)
- Drugs for functional gastrointestinal disorders	31(0.73)
- Digestives, including enzymes	23 (0.54)
- Other alimentary tract and metabolism products	18 (0.42)
- Antidiarrheals, intestinal antiinflammatory/anti-infective agents	5 (0.12)
- Stomatological preparations	2 (0.05)
- Appetite stimulants	1(0.02)
3. Nervous system	588 (13.77)
- Analgesics	195 (4.57)
- Psycholeptics	145 (3.40)
- Antiepileptics	111(2.60)
- Psychoanaleptics	59 (1.38)
- Other nervous system drugs	45 (1.05)
- Anti-parkinson drugs	30 (0.70)
- Anesthetics	3 (0.07)
4. Blood and blood forming organs	390 (9.14)
- Antithrombotic agents	286 (6.70)
- Antianemic preparations	85 (1.99)
- Other hematological agents	13 (0.30)
- Blood substitutes and perfusion solutions	5 (0.12)
- Antihemorrhagics	1 (0.02)

ตารางที่ 10 (ต่อ) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N=4,269
5. Respiratory system	263 (6.16)
- Drugs for obstructive airway diseases	116 (2.72)
- Antihistamines for systemic use	69 (1.62)
- Cough and cold preparations	64 (1.50)
- Nasal preparations	14 (0.33)
6. Anti-infectives for systemic use	240 (5.62)
- Antibacterials for systemic use	131 (3.07)
- Antimycobacterials	53 (1.24)
- Antivirals for systemic use	47 (1.10)
- Antimycotics for systemic use	9 (0.21)
7. Musculo-skeletal system	159 (3.72)
- Anti-inflammatory and antirheumatic products	63 (1.48)
- Antigout preparations	46 (1.08)
- Muscle relaxants	29 (0.68)
- Drugs for treatment of bone diseases	19 (0.45)
- Topical products for joint and muscular pain	2 (0.05)
8. Systemic hormonal preparations	85 (1.99)
- Corticosteroids for systemic use	62 (1.45)
- Thyroid therapy	19 (0.45)
- Other hematological agents	3 (0.07)
- Calcium homeostasis	1 (0.02)
9. Genito-urinary system and sex hormones	46 (1.08)
- Sex hormones and modulators of the genital system	31 (0.73)
- Urologicals	14 (0.33)
- Gynecological anti-infectives and antiseptics	1 (0.02)

ตารางที่ 10 (ต่อ) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N=4,269
10. Antineoplastic and immunomodulating agents	38 (0.89)
- Antineoplastic agents	23 (0.54)
- Endocrine therapy	10 (0.23)
- Immunosuppressive agents	4 (0.09)
- Immunostimulants	1 (0.02)
11. Dermatologicals	20 (0.47)
- Corticosteroids, dermatological preparations	4 (0.09)
- Anti-acne preparations	4 (0.09)
- Antibiotics and chemotherapeutics for dermatological use	3 (0.07)
- Other dermatological preparations	3 (0.07)
- Antipruritics, including antihistamines, anesthetics, etc.	2 (0.05)
- Antipsoriatics	2 (0.05)
- Antiseptics and disinfectants	2 (0.05)
12. Sensory organs	10 (0.23)
- Ophthalmologicals	10 (0.23)
13. Various	5 (0.12)
- Contrast media	3 (0.07)
- All other therapeutic products	1 (0.02)
- Therapeutic radiopharmaceuticals	1 (0.02)
14. Antiparasitic products, insecticides and repellents	4 (0.09)
- Anthelmintics	3 (0.07)
- Antiprotozoals	1 (0.02)
15. Medical Herbs	15 (0.35)
16. Unknown	30 (0.7)

1.5 การวินิจฉัยโรคขณะรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

เมื่อผู้ป่วยเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินจะได้รับการวินิจฉัยโรคเบื้องต้นซึ่งอาศัยอาการน้ำและค่าทางห้องปฏิบัติการที่มีในขณะนั้นเพื่อทำการรักษาผู้ป่วยอย่างรวดเร็วที่สุด ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นถึงกลุ่มโรคหรืออาการของผู้ป่วยที่ทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินจำแนกตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ฉบับแก้ไขครั้งที่ 10 (ICD-10) โรคหรืออาการผิดปกติที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์มากที่สุด 3 อันดับได้แก่ อาการและอาการแผลงผิดปกติ (Symptoms, signs and abnormal clinical and laboratory findings, not elsewhere classified) 257 ราย (ร้อยละ 25.7) รองลงมาได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด 158 ราย (ร้อยละ 15.8) และโรคติดเชื้อ 139 ราย (ร้อยละ 13.9) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การวินิจฉัยโรคหรืออาการขณะรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

การวินิจฉัยโรคขณะรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน	จำนวนผู้ป่วย (ร้อยละ)
1. Symptoms, signs and abnormal clinical and laboratory findings, not elsewhere classified	257 (25.7)
2. Diseases of the circulatory system	158 (15.8)
3. Certain infectious and parasitic diseases	139 (13.9)
4. Diseases of the digestive system	97 (9.7)
5. Endocrine, nutritional and metabolic diseases	61 (6.1)
6. Injury, poisoning and certain other consequences of external causes	53 (5.3)
7. Diseases of the respiratory system	52 (5.2)
8. Diseases of the nervous system	48 (4.8)
9. Diseases of kidney and genitourinary system	44 (4.4)
10. Mental and behavioural disorders	27 (2.7)
11. Diseases of the musculoskeletal system and connective tissue	26 (2.6)
12. Neoplasms	13 (1.3)
13. Diseases of the blood and blood-forming organs	13 (1.3)
14. Diseases of the skin and subcutaneous tissue	9 (0.9)
15. Pregnancy, childbirth and the puerperium	3 (0.3)
รวม	1,000 (100)

เมื่อพิจารณาดึงโรคหรืออาการที่ทำให้ผู้ป่วยต้องมารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินนั้นพบว่า ผู้ป่วยมีอาการของ acute gastroenteritis มากที่สุด 50 ราย (ร้อยละ 5) รองลงมาได้แก่ congestive heart failure 45 ราย (ร้อยละ 4.5) และ peripheral vertigo 36 ราย (ร้อยละ 3.6) ตั้ง แต่คงในตารางที่ 12 ซึ่งในที่นี้จะแสดงเฉพาะโรคหรืออาการที่พบบ่อย 20 อันดับแรกซึ่งคิดเป็นร้อย ละ 50.3 ของโรคหรืออาการที่พบในผู้ป่วยที่เข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินทั้งหมด

ตารางที่ 12 โรคหรืออาการที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยมารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

การวินิจฉัยโรคและรับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน	จำนวนผู้ป่วย (ร้อยละ)
1. Acute gastroenteritis	50 (5)
2. Congestive heart failure	45 (4.5)
3. Peripheral vertigo	36 (3.6)
3. Epilepsy/ seizure	36 (3.6)
5. Hypoglycemia	35 (3.5)
6. Pneumonia	34 (3.4)
7. Stroke	30 (3)
8. Abdominal pain	26 (2.6)
8. Chest pain	26 (2.6)
10. Dyspepsia	23 (2.3)
10. Dyspnea	23 (2.3)
12. UGIB	19 (1.9)
13. Alteration of consciousness	18 (1.8)
14. COPD with acute exacerbation	15 (1.5)
14. Hypertension	15 (1.5)
16. Acute febrile illness	14 (1.4)
17. Urinary tract infection	13 (1.3)
18. Headache	12 (1.2)
19. Appendicitis	11 (1.1)
19. Dengue hemorrhage fever	11 (1.1)
19. Drug allergy	11 (1.1)
รวม	503 (50.3)

1.6 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

จากตารางที่ 13 แสดงปริมาณการใช้ยากลุ่มต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินในช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล พบว่ายากลุ่มทางเดินอาหารและเมแทบอลิซึม ยาที่เกี่ยวข้องกับเลือดและอวัยวะที่ผลิตเลือด (Blood and blood forming organ) และยาที่ออกฤทธ์ต่อระบบประสาท มีปริมาณการสั่งใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ร้อยละ 25.28, 23.91 และร้อยละ 17.45 ตามลำดับจากปริมาณยาที่มีการสั่งให้ทั้งหมด 2,710 รายการ

ตารางที่ 13 กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 2,710
1. Alimentary tract and metabolism	685 (25.28)
- Drugs for acid related disorders	142 (5.24)
- Mineral supplements	140 (5.17)
- Antiemetics and antinauseants	118 (4.35)
- Drugs for functional gastrointestinal disorders	107 (3.95)
- Vitamins	83 (3.06)
- Laxatives	27 (1)
- Other alimentary tract and metabolism products	26 (0.96)
- Drugs used in diabetes	21 (0.77)
- Digestives, including enzymes	16 (0.59)
- Antidiarrheals, intestinal antiinflammatory/anti-infective agents	2 (0.07)
- Stomatological preparations	2 (0.07)
- Bile and liver therapy	1 (0.04)
2. Blood and blood forming organs	648 (23.91)
- Blood substitutes and perfusion solutions	522 (19.26)
- Antithrombotic agents	107 (3.95)
- Antianemic preparations	13 (0.48)
- Antihemorrhagics	5 (0.18)
- Other hematological agents	1 (0.04)

ตารางที่ 13 (ต่อ) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยจุกเจิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 2,710
3. Nervous system	473 (17.45)
- Analgesics	196 (7.23)
- Other nervous system drugs	135 (4.98)
- Psycholeptics	89 (3.28)
- Antiepileptics	34 (1.25)
- Psychoanaleptics	12 (0.44)
- Anti-parkinson drugs	7 (0.26)
4. Anti-infectives for systemic use	323 (11.92)
- Antibacterials for systemic use	284 (10.48)
- Antimycobacterials	24 (0.89)
- Immune sera and immunoglobulins	5 (0.18)
- Antivirals for systemic use	4 (0.15)
- Vaccines	4 (0.15)
- Antimycotics for systemic use	2 (0.07)
5. Cardiovascular system	282 (10.41)
- Diuretics	108 (3.99)
- Cardiac therapy	83 (3.06)
- Calcium channel blockers	44 (1.62)
- Lipid modifying agents	29 (1.07)
- Beta blocking agents	11 (0.41)
- Agents acting on the renin-angiotensin system	5 (0.18)
- Antihypertensives	2 (0.07)
6. Respiratory system	161 (5.94)
- Drugs for obstructive airway diseases	64 (2.36)
- Antihistamines for systemic use	56 (2.07)
- Cough and cold preparations	35 (1.29)
- Throat preparations	3 (0.11)
- Nasal preparations	2 (0.07)
- Other respiratory system products	1 (0.04)

ตารางที่ 13 (ต่อ) กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับขณะเข้ารักษาที่หน่วยจุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 2,710
7. Systemic hormonal preparations	58 (2.14)
- Corticosteroids for systemic use	56 (2.07)
- Thyroid therapy	2 (0.07)
8. Musculo-skeletal system	54 (1.99)
- Anti-inflammatory and antirheumatic products	36 (1.33)
- Muscle relaxants	10 (0.37)
- Antigout preparations	4 (0.15)
- Topical products for joint and muscular pain	3 (0.11)
- Drugs for treatment of bone diseases	1 (0.04)
9. Various	8 (0.30)
- All other therapeutic products	6 (0.22)
- Diagnostic agents	2 (0.07)
10. Dermatologicals	7 (0.26)
- Antipruritics, including antihistamines, anesthetics, etc.	4 (0.15)
- Corticosteroids, dermatological preparations	3 (0.11)
11. Genito-urinary system and sex hormones	4 (0.15)
- Sex hormones and modulators of the genital system	2 (0.07)
- Gynecological anti-infectives and antiseptics	1 (0.04)
- Urologicals	1 (0.04)
11. Sensory organs (Ophthalmologicals)	4 (0.15)
13. Antineoplastic and immunomodulating agents	2 (0.07)
- Antineoplastic agents	1 (0.04)
- Immunostimulants	1 (0.04)
14. Antiparasitic products, insecticides and repellents (Antihelmintics)	1 (0.04)

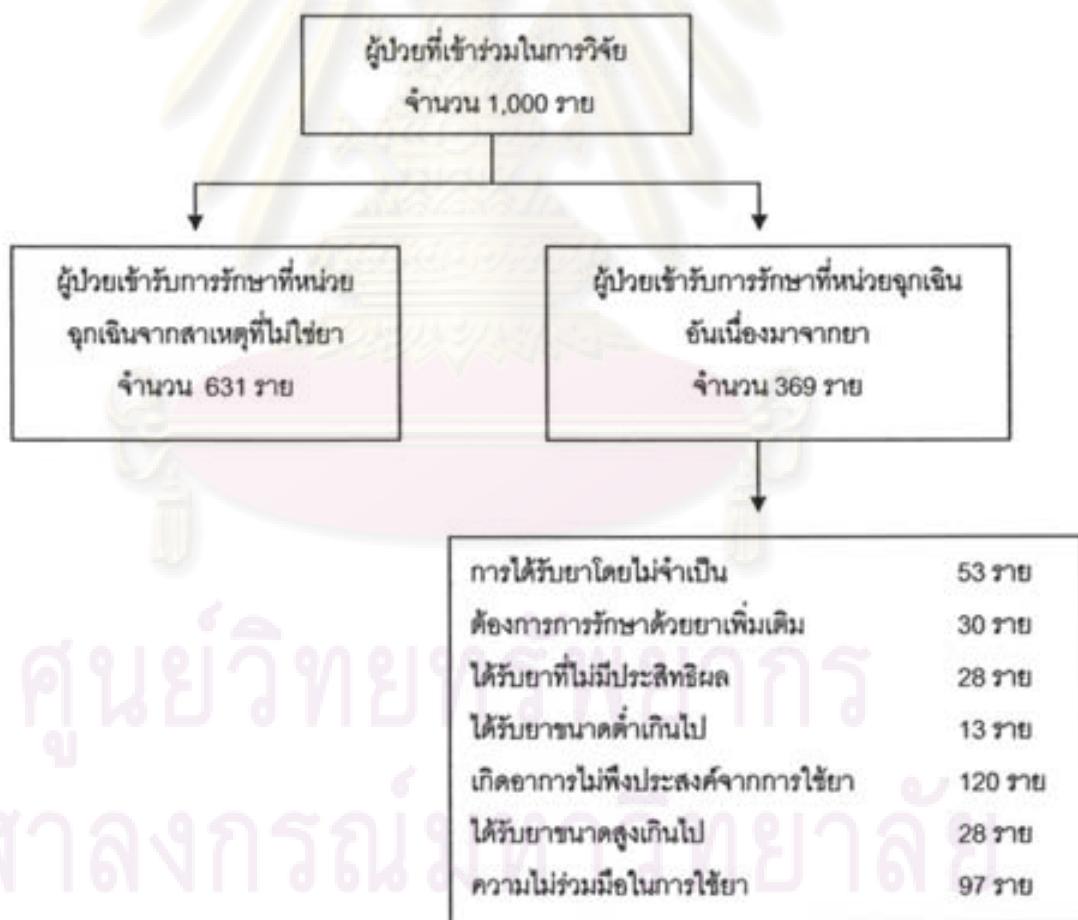
กลุ่มยาที่ผู้ป่วยได้รับในขณะเข้ารักษาตัวที่หน่วยจุกเฉินมีประโยชน์ในการใช้เป็นเครื่องมือขับปั๊มชี้ (trigger tool) ว่าผู้ป่วยรายนั้นเกิดปัญหาจากยาซึ่งหรือไม่ เห็นด้วยผู้ป่วยพัฒนา กี ฉะได้รับยาด้านอีสตามิน ยาเต็ียรอยด์ หรือยาผื่นคัน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บ

2.1 ความชุกของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บ

ความชุกของการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่หน่วยฉุกเฉินจากปัญหาเกี่ยวกับยาของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 36.9 ของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด ตั้งแต่เดือนในแผนภูมิที่ 3 มีความสอดคล้องของการประเมินปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินระหว่างแพทย์ที่ทำการรักษาผู้ป่วยและผู้วิจัยโดยอาศัย Kappa statistic เท่ากับ 0.81

การผิดของ การประเมินสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินขึ้นเนื่องมาจากการบาดเจ็บของแพทย์ประจำบ้านและผู้วิจัยมีความซัดแย้ง จะใช้ความคิดเห็นของอาจารย์แพทย์ประจำหน่วยฉุกเฉิน (internal expert opinion) เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บ

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบได้รับการประเมินว่าเป็นปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมโดยอาศัยผลการวินิจฉัยของแพทย์ประจำบ้านที่ให้การรักษาผู้ป่วยในขณะนั้นและการประเมินจากผู้วิจัยซึ่งมีความเป็นอิสระต่อกัน โดยความต้องคล้องของการประเมินปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของ การเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมอยู่ในระดับตีมมาก (*Kappa score = 0.81*) (57)

ความซูกของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาในการศึกษานี้เท่ากับร้อยละ 36.9 ไกส์เดียงกับผลการวินิจฉัยของ Baena MI และคณะ (2) ซึ่งพบผลไม่พึงประสงค์จากการนำบัดด้วยยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมร้อยละ 33.17 เมื่อจากปัญหาเกี่ยวกับยาในการศึกษานี้หมายรวมถึงปัญหาเกี่ยวกับไดร์ฟและก่อออกซ์เจนจากการตีมสูร้า และการใช้ยาทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตายซึ่งส่งผลทำให้ความซูกของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาพบว่าสูงกว่าการศึกษาอื่น ๆ ในต่างประเทศที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมซึ่งพบตั้งแต่ร้อยละ 1.3 ไปจนถึงร้อยละ 33.17 (2, 4, 9-12, 44-54) อีกทั้งงานวิจัยด้านปัญหาเกี่ยวกับยาส่วนหนึ่งมุ่งเน้นไปยังการค้นหาอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาซึ่งเป็นเพียงสาเหตุหนึ่งของปัญหาจากการใช้ยาทั้งหมดที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมซึ่งพบได้ตั้งแต่ร้อยละ 1.3 ดังเห็นในการศึกษาของ Capuano A และคณะ (49) และพบความซูกได้ถึงร้อยละ 21 ใน การศึกษาของ Queneau P และคณะ (50)

นอกจากนิยามของปัญหาเกี่ยวกับยาที่แยกต่างกันแล้ว วิธีการดำเนินงานวิจัยที่ต่างกันก็อาจทำให้พบความซูกของปัญหาเกี่ยวกับยาแตกต่างกันด้วยเช่นการเก็บข้อมูลในการวิจัยที่เป็นการเก็บข้อมูลข้อมูลหลังจากเวชระเบียนผู้ป่วยในงานวิจัยของ Bednall R และคณะ (48) เก็บข้อมูลข้อมูลหลังในผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า 16 ปีพบปัญหาจากการใช้ยาเพียงร้อยละ 4.02 (106/2636) ซึ่งต่ำกว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ที่มีวิธีในการเก็บข้อมูลซึ่งประกอบด้วย การสัมภาษณ์ผู้ป่วยหรือผู้ดูแล การทบทวนเวชระเบียน การค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล และการขอคุยആเดิมจากผู้ป่วย (ถ้ามี) เพื่อให้ได้ข้อมูลประวัติการใช้ยาที่เป็นปัจจุบันและถูกต้องที่สุด ของผู้ป่วยในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลมีข้อจำกัดด้านเวลาซึ่งผู้วิจัยต้องทำการเก็บข้อมูลด้วยความรวดเร็วเนื่องจากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมนั้นจำเป็นต้องได้รับการรักษาดูแลอย่างเร่งด่วน และการขอคุยആเดิมของผู้ป่วยไม่สามารถทำได้ทุกรายเนื่องจากผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่ได้นำยาเดินมาด้วย

2.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา

จากข้อมูลทั่วไปพบว่าผู้ป่วยที่เกิดปัญหาจากการใช้ยาเป็นผู้ป่วยหญิง 204 ราย (ร้อยละ 55.3) และชาย 165 ราย (ร้อยละ 44.7) ตามลำดับ อายุเฉลี่ยของผู้ป่วยกลุ่มนี้คือ 55.5 ± 20.56 ปี โดยช่วงอายุที่เกิดปัญหาจากการใช้ยามากที่สุดได้แก่ 60-74 ปี จำนวน 93 ราย (ร้อยละ 25.2) รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 49-59 ปี จำนวน 71 ราย (ร้อยละ 19.2) และอายุ 30-44 ปี จำนวน 69 ราย (ร้อยละ 18.7) ตามลำดับ ผู้ป่วยกลุ่มนี้มีโรคประจำตัวเฉลี่ย 1.62 ± 1.21 โรค/ รายและมีการใช้ยาเฉลี่ย 4.72 ± 3.5 รายการ แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา

ข้อมูล	Drug-related visits (ร้อยละ)	Not drug-related visits (ร้อยละ)	p-value
จำนวนผู้ป่วย (ราย)	369 (36.9)	631 (63.1)	
เพศ			
ชาย	165 (44.7)	296 (46.9)	0.502 ¹
หญิง	204 (55.3)	335 (53.1)	
อายุ			
15-29 ปี	55 (14.9)	111 (17.6)	
30-44 ปี	69 (18.7)	113 (17.9)	
45-59 ปี	71 (19.2)	153 (24.2)	
60-74 ปี	93 (25.2)	145 (23)	
> 75 ปี	81 (22.0)	109 (17.3)	
ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	55.5 ± 20.56	52.6 ± 20.26	0.029 ²
ประวัติการดื่มสุรา			
ดื่ม	75 (20.3)	112 (17.7)	0.313 ¹
ไม่ดื่ม	294 (79.7)	519 (82.3)	

1 = วิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-square

2 = วิเคราะห์ด้วยสถิติ One way ANOVA

ตารางที่ 14 (ต่อ) ลักษณะผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ข้อมูล	Drug-related visits (ร้อยละ)	Not drug-related visits (ร้อยละ)	p-value
ประวัติการดื่มน้ำบุหรี่			
สูบ	72 (19.5)	113 (17.9)	0.528 ¹
ไม่สูบ	297 (80.5)	518 (82.1)	
โรคประจำตัว			
ไม่มีโรคประจำตัว	63 (17.1)	201 (31.9)	
1 โรค	135 (36.6)	182 (28.8)	
2 โรค	86 (23.3)	121 (19.2)	
3 โรค	54 (14.6)	84 (13.3)	
4 โรค	26 (7)	36 (5.7)	
5 โรค	5 (1.4)	4 (0.6)	
6 โรค	0	3 (0.5)	0.002 ²
เฉลี่ย (โรค/คน)	1.62 ± 1.21	1.36 ± 1.28	
จำนวนยาที่ใช้ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน			
ไม่มีการใช้ยา	35 (9.5)	150 (23.8)	
1-3 รายการ	126 (34.1)	188 (29.8)	
4-6 รายการ	97 (26.3)	132 (20.9)	
7-9 รายการ	72 (19.5)	111 (17.6)	
≥ 10 รายการ	39 (10.6)	50 (7.9)	0.003 ²
ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.72 ± 3.5	4.0 ± 3.77	

¹ = วิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-square² = วิเคราะห์ด้วยสถิติ One way ANOVA

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่ยาจำนวน 631 ราย เป็นผู้ป่วยหญิง 335 ราย (ร้อยละ 53.1) และชาย 296 ราย (ร้อยละ 46.9) ตามลำดับ อายุเฉลี่ย ของผู้ป่วยกลุ่มนี้คือ 52.6 ± 20.26 ปี โดยช่วงอายุที่เข้ารับการรักษามากที่สุดได้แก่ 45-59 ปี จำนวน 153 ราย (ร้อยละ 24.2) รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 60 -74 ปี จำนวน 145 ราย (ร้อยละ 23) และอายุ 30-44 ปี จำนวน 113 ราย (ร้อยละ 17.9) ตามลำดับ ผู้ป่วยกลุ่มนี้มีโรคประจำตัวเฉลี่ย 1.36 ± 1.28 โรค/ ราย และมีการใช้ยาเฉลี่ย 4.0 ± 3.77 รายการ

ผู้ป่วยทั้งในกลุ่มที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจากยาและกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่ยา มีตัดส่วนของเพศชายและเพศหญิง การดื่มสุรา และการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) อายุเฉลี่ย จำนวนโรคประจำตัว และจำนวน รายการยาที่ผู้ป่วยใช้ก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินของผู้ป่วยในกลุ่มที่เข้ารับการรักษาที่ หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจากยามากกว่ากลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอัน เนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่ยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ผลการวิจัยที่ได้ถอดคล้องกับการศึกษาการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจาก ยาของ Baena MI et al.(2) และ Zed PJ et al. (52) ที่พบว่าปัจจัยด้านอายุ จำนวนโรคประจำตัว และจำนวนรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับมีความสัมพันธ์กับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p < 0.05$)

ศูนย์วิทยาทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

อาการไม่พึงประสงค์จากยาเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินมากที่สุด จำนวน 120 ราย (ร้อยละ 32.52) รองลงมาได้แก่ ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 97 ราย (ร้อยละ 26.29) ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น 53 ราย (ร้อยละ 14.36) ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม 30 ราย (ร้อยละ 8.13) ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล 28 ราย (ร้อยละ 7.59) ผู้ป่วยได้รับยาขนาดสูงเกินไป 28 ราย (ร้อยละ 7.59) และผู้ป่วยได้รับยาขนาดต่ำเกินไปจำนวน 13 ราย (ร้อยละ 3.52) ซึ่งเป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินน้อยที่สุดในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยาทั้งหมดแต่คงในตารางที่ 15 ความสอดคล้องของการจำแนกประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาจะห่วงผู้วิจัยและเกตัวกรผู้เรียนรายจากภายนอกเท่ากับ 0.85

ตารางที่ 15 ผลการสืบค้นปัญหาที่เกี่ยวกับยาที่ก่อนผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวกับยา	จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากยา (ร้อยละ)
1. การได้รับยาโดยไม่จำเป็น	53 (14.36)*
2. ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม	30 (8.13)
3. ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล	28 (7.59)
4. ขนาดของยาต่ำเกินไป	13 (3.52)
5. เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา	120 (32.52)
6. ขนาดของยาสูงเกินไป	28 (7.59)
7. ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา	97 (26.29)
รวม	369 (100)

* ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาตามเป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินจำนวนทั้งสิ้น 369 ราย

2.3.1 ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น

ผู้ป่วยร้อยละ 5.3 (53/1,000) ได้รับยาโดยไม่จำเป็นซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.36 (53/369) ของปัญหาจากยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน ยาในงานวิจัยนี้หมายรวมถึงสุรา บุหรี่และสารเคมีที่ทำอันตรายให้แก่ร่างกายของผู้ป่วย รวมไปถึงการใช้ยาหรือสารเคมีอื่น ๆ เพื่อทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตาย จาก

การศึกษาพบว่าผลของคือเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเนื่องมาจากเดื่อดอกในทางเดินอาหารส่วนบน (Upper gastrointestinal bleeding, UGIB) รายละเอียดของผู้ป่วยกลุ่มนี้แสดงในภาคผนวก ๙

2.3.2 ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม

ผู้ป่วยร้อยละ 3 (30/1,000) จำเป็นต้องได้รับยาเพิ่มเติมเพื่อรักษาโรคหรืออาการที่เป็นอยู่ในขณะนั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 8.13 (30/369) ของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาจากยาที่เป็นสาเหตุทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน เช่นผู้ป่วยซึ่งอยู่ควรได้รับวัสดุป้องกันไข้หวัดใหญ่เป็นประจำทุกปีเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิด pneumonia หรือผู้ป่วยความดันโลหิตสูงและมีภาวะไขมันในเลือดสูงแต่ควบคุมได้ไม่ดีก็ควรได้รับยาเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาโรคหลอดเลือดในสมองได้แก่ aspirin และยาลดไขมันกลุ่ม statins (ภาคผนวก ๙)

2.3.3 ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล

ผู้ป่วยร้อยละ 2.8 (28/1,000) ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผลในการรักษาโรคหรือภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 7.59 (28/369) ของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาจากยาที่เป็นสาเหตุทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน ผู้ป่วยกลุ่มนี้อาจมีการคำแนะนำโรคที่แยกลงทำให้ยาที่ผู้ป่วยได้รับอยู่ในขณะนั้นไม่สามารถให้ประสิทธิผลในการรักษาสูงสุด เช่น ผู้ป่วยโรคกระเพาะได้รับยาแก้ปวดกลุ่ม opioids ในกรณีที่ไม่มีข้อห้ามในขนาดเพียงพอที่จะควบคุมอาการปวดได้ นอกจากยาแก้ปวดกลุ่มอื่น ๆ เช่น NSAIDs (ภาคผนวก ๙)

2.3.4 ขนาดของยาต่ำเกินไป

ผู้ป่วยร้อยละ 1.3 (13/1,000) หรือร้อยละ 3.52 (13/369) ของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาจากยาที่เป็นสาเหตุทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน ได้รับการวินิจฉัยว่าได้รับยาในขนาดที่ต่ำเกินไปที่จะให้ผลในการรักษาซึ่งแพทย์จึงเป็นต้องเพิ่มขนาดยาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางคลินิกที่ดีขึ้น เช่น การเพิ่มขนาดยาแก้ไข้เพื่อให้สามารถควบคุมอาการไข้ได้ การเพิ่มขนาดยาลดความดันโลหิตในผู้ป่วยที่ปวดศีรษะเนื่องมาจากการความดันโลหิตสูงไม่สามารถควบคุมได้ (ภาคผนวก ๘)

2.3.5 อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

อาการไม่พึงประสงค์จากยาเป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรกที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 12 (120/1,000) เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาขึ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 32.52 (120/369) ของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุ

ของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจนหั้งหมด อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาครั้งนี้ได้รับการประเมินโดยอาศัยแบบประเมินอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาคือ Naranjo's algorithm (ภาคผนวก ถู)

2.3.6 ขนาดของยาสูงเกินไป

ผู้ป่วยร้อยละ 2.8 (28/1,000) ได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไป ส่งผลให้เกิดผลไม่พึงประสงค์กับผู้ป่วยเป็นเหตุให้ต้องเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุดมเจน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.59 (28/369) ของปัญหาจากยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วย ขนาดยาที่สูงเกินไปนี้ พิจารณาจากผลตรวจวัดระดับยาทางห้องปฏิบัติการณ์ และการทำงานของตับและไตที่ลดลง ร่วมกับการปรับลดขนาดยาเรื่องหยุดยาของแพทย์ที่ทำการรักษาในขณะนั้น เช่น ผู้ป่วยโรคลมรักษาเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจนเนื่องจากมีอาการเดินชา หลังตรวจวัดระดับยา phenytoin ในเลือดพบว่าเกินกว่าระดับปกติ (ภาคผนวก ถู)

2.3.7 ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา

ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยนี้เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุดมเจนรองจาก การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา ผู้ป่วยร้อยละ 9.7 (97/1,000) ไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยา หรือคิดเป็นร้อยละ 26.29 (97/369) ของปัญหา จากยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจน ความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยได้แก่ ไม่เข้าใจคำแนะนำการใช้ยา ผู้ป่วยเลือกที่จะไม่รับประทานยา ลืมรับประทานยารวมไปถึง กรณีได้รับยาเนื่องจากยานั้นมีราคาแพง (ภาคผนวก ถู)

การจำแนกประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุดมเจนโดยเก้าสิบผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกซึ่งเป็นเก้าสิบกรที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยในหน่วยอุดมเจน ได้มีการทำความเข้าใจร่วมกันถึงนิยามของปัญหาเกี่ยวกับยาและเกณฑ์ในการจำแนกประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาที่ใช้ก่อนการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ประเมินโดยใช้ชั้อนุสรณ์ของผู้ป่วย ชุดเดียวกันกับที่ผู้วิจัยได้ทำการประเมินก่อนหน้านี้ และอาศัยเกณฑ์ในการจำแนกประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาของ Cipolle et al. ทำการประเมินโดยเป็นอิสระต่อกัน และมีความต่อคลื่นของ การจำแนกประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาอยู่ในระดับตีมาก (Kappa score = 0.85) (57) หากมีความคิดเห็นขัดแย้งจะทำการปรึกษาเพื่อหารือสรุปร่วมกัน

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสตางค์ของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติฯถูกจัดอยู่ในกลุ่มอาการไม่พึงประสงค์ก็ต่อเมื่อ ผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยาขึ้นแม้ว่าผู้ป่วยจะได้รับยาในขนาดที่เหมาะสม อัตราเรื้อรังและวิธีทางการให้ยาถูกต้อง มีปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายจากการได้รับยาอยู่ก่อนแล้ว เกิดปฏิกิริยาระหว่างยาขึ้น หรือผู้ป่วยเกิดอาการแพ้ยาขึ้น ซึ่งอาการไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดยาที่ได้รับ พิจารณาจากคำสั่งหยุดยาของแพทย์และสภาวะการทำงานของตับและไตของผู้ป่วยที่มิได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แต่ก่อต่างๆ กันจัดประเทหของปัญหานอกกลุ่มที่ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไป ผู้ป่วยกลุ่มนี้จะมีประวัติได้รับการปรับเพิ่มขนาดยาอยู่บ่อยๆ มากการทำงานของตับและไตบกพร่อง หรือมีผลทางห้องปฏิบัติการที่แสดงให้เห็นระดับยาที่เกิดพิษ อาการไม่พึงประสงค์ที่พบสัมพันธ์กับขนาดยาที่ได้รับ และแพทย์ได้ทำการแก้ไขโดยการปรับลดขนาดยาลง หรือหยุดยาเป็นระยะเวลานึง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 โรคหรือภาวะทางอายุรกรรมของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันมีสาเหตุมาจากปัญหาเกี่ยวกับยา

โรคหรือภาวะทางอายุรกรรมของผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับเกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากที่สุด 5 อันดับแรกในแต่ละประเภทปัญหาแสดงในตารางที่ 16 (ยกเว้นปัญหาผู้ป่วยได้รับยาในขนาดต่ำเกินไป พนว่าผู้ป่วยเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาประเภทนี้จำนวน 13 รายและมีโรคที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเพียง 4 โรค) โดยพบว่าโรคที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็นนั้นได้แก่ โรคจิต (psychosis) ตับอักเสบ/ตับแข็ง (hepatitis/cirrhosis) ความดันโลหิตสูง (hypertension) เบาหวาน (diabetes mellitus) และโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง/หนองหีด (COPD/asthma) ตามลำดับ

ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ไขมันในเลือดสูงและตับแข็ง ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินจากความต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม ในขณะที่ผู้ป่วยโรคมะเร็งและเนื้องอกหรือนิ่ว (gall stone) จำเป็นต้องได้รับยาเพื่อบรรเทาอาการปวดอย่างมีประสิทธิภาพและพอดเพียงที่จะบรรเทาอาการปวด และผู้ป่วยโรคคอมชักเกิดปัญหารำขยาต่ำเกินไปที่จะควบคุมอาการชักได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของการเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงพบว่าเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาเป็นอันดับแรกมากที่สุด (จำนวน 4 ใน 7 ประเภทปัญหาเกี่ยวกับยา) และเป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาติดอันดับ 1 ใน 5 ของปัญหาทุก ๆ ประเภท เช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคเบาหวานซึ่งพบว่าสามารถเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาได้ทุกประเภทเช่นกัน จากข้อมูลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรที่ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยในกรณีแนวทางป้องกันปัญหานี้ให้เกิดขึ้นกับผู้ป่วยกลุ่มนี้ในอนาคต และเป็นข้อมูลสำหรับช่วยตัดหน้าปัญหาที่เกิดจากยาในกรณีที่ผู้ป่วยมีโรคประจำตัวนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 โรคประจำตัวของผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่งเป็นเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเฉินมากที่สุด 5 อันดับแรก

ปัญหาเกี่ยวกับยา	โรคที่เกี่ยวข้อง 5 อันดับแรก
ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น	<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychosis 2. Hepatitis/ Cirrhosis 3. Hypertension 4. Diabetes mellitus 5. COPD/ Asthma
ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hypertension 2. Diabetes mellitus 3. COPD 4. Hyperlipidemia 5. Cirrhosis
ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cancer and neoplasm 2. Hypertension 3. Diabetes mellitus 4. Gall stone 5. Chronic kidney disease
ขาดของยาต่ำเกินไป	<ol style="list-style-type: none"> 1. Epilepsy 2. Diabetes mellitus 3. Hypertension 4. COPD
อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hypertension 2. Diabetes mellitus 3. Cancer and neoplasm 4. Renal disease/ Hyperlipidemia 5. Cirrhosis
ขาดของยาสูงเกินไป	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hypertension 2. Diabetes mellitus 3. Ischemic heart disease 4. Hyperlipidemia 5. Epilepsy/ Chronic kidney disease
ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hypertension 2. Diabetes mellitus 3. Hyperlipidemia 4. Epilepsy 5. Old CVA

2.5 กลุ่มยาและรายการยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

ยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินมีจำนวน 4,269 รายการ พนักงานยาที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาทั้งสิ้น 506 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.85 ของรายการยาทั้งหมด กลุ่มยาที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากที่สุดได้แก่ ยา.rักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด 118 รายการ (ร้อยละ 23.32) รองลงมาได้แก่ กลุ่มยาออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท 82 รายการ (ร้อยละ 16.21) ยาทางระบบทางเดินอาหารและเมแทบoliซึม 75 รายการ (ร้อยละ 14.82) ซึ่งยาทั้ง 3 กลุ่มนี้เป็นยาที่มีปริมาณการสั่งให้มากที่สุดสามอันดับแรกในผู้ป่วยก่อนเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ตารางที่ 17 กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 506
1. Cardiovascular system	118 (23.32)
- Diuretics	39 (7.71)
- Calcium channel blockers	20 (3.95)
- Agents acting on the renin-angiotensin system	18 (3.56)
- Beta blocking agents	17 (3.36)
- Other antihypertensives	9 (1.78)
- Lipid modifying agents	9 (1.78)
- Cardiac therapy	6 (1.19)
2. Nervous system	82 (16.21)
- Psycholeptics	31 (6.13)
- Antiepileptics	25 (4.94)
- Psychoanaleptics	12 (2.37)
- Other nervous system drugs	6 (1.19)
- Analgesics	5 (0.99)
- Anesthetics	3 (0.59)

ตารางที่ 17 (ต่อ) กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 506
3. Alimentary tract and metabolism	75 (14.82)
- Drugs used in diabetes	55 (10.87)
- Drugs for functional gastrointestinal disorders	7 (1.38)
- Drugs for acid related disorders	6 (1.19)
- Antidiarrheals, intestinal antiinflammatory/anti-infective agents	3 (0.59)
- Mineral supplements	2 (0.40)
- Antiemetics and antinauseants	1 (0.20)
- Laxatives	1 (0.20)
4. Anti-infectives for systemic use	72 (14.23)
- Antibacterials for systemic use	24 (4.74)
- Antimycobacterials	21 (4.15)
- Vaccines	16 (3.16)
- Antivirals for systemic use	7 (1.38)
- Antimycotics for systemic use	4 (0.79)
5. Musculo-skeletal system	37 (7.31)
- Anti-inflammatory and antirheumatic products	36 (7.11)
- Muscle relaxants	1 (0.20)
6. Blood and blood forming organs	29 (5.73)
- Antithrombotic agents	29 (5.73)
7. Alcohol	28 (5.53)
8. Antineoplastic and immunomodulating agents	21 (4.15)
- Antineoplastic agents	21 (4.15)
9. Systemic hormonal preparations	18 (3.56)
- Corticosteroids for systemic use	15 (2.96)
- Thyroid therapy	3 (0.59)

ตารางที่ 17 (ต่อ) กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

กลุ่มยา	ความถี่ (ร้อยละ) N= 506
10. Respiratory system	9 (1.78)
- Drugs for obstructive airway diseases	5 (0.99)
- Cough and cold preparations	3 (0.59)
- Antihistamines for systemic use	1 (0.20)
11. Genito-urinary system and sex hormones	4 (0.79)
- Sex hormones and modulators of the genital system	3 (0.59)
- Urologicals	1 (0.20)
12. Various	3 (0.59)
- Contrast media	3 (0.59)
12. Bleach ingestion	3 (0.59)
13. Tobacco	2 (0.40)
14. Antiparasitic products, insecticides and repellents	1 (0.20)
Others	4 (0.79)

จากตารางที่ 17 พบว่ายาขับปัสสาวะ (diuretics) เป็นยาที่ทำให้เกิดปัญหาจากยามากที่สุดในกลุ่มของยาரักษาระคันขาวและนลอดเลือด เช่นเดียวกับยาลดกระตับน้ำตาลในเลือด (drug used in diabetes) ที่เป็นสาเหตุสำคัญในกลุ่มของยาทางระบบทางเดินอาหารและเมแทบoliซึมที่ทำให้เกิดปัญหางานการใช้ยา ยกตัวอย่างเช่น psycholeptics และยา抗ชัก (antiepileptics) ที่ผู้ป่วยได้รับก็อาจเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาได้เช่นเดียวกัน

หากพิจารณาแยกตามกลุ่มยาจะเห็นได้ว่ากลุ่มยาที่ทำให้เกิดปัญหานี้มากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ ยาลดกระตับน้ำตาลในเลือด 55 รายการ (ร้อยละ 10.87) ยาขับปัสสาวะ 39 รายการ (ร้อยละ 7.71) ยาต้านอักเสบและรูมาตอยด์ (Anti-inflammatory and antirheumatic products) 36 รายการ (ร้อยละ 7.11) ยารักษาโรคจิต (Psycholeptics) จำนวน 31 รายการ (ร้อยละ 6.13) และยาต้านเกลื้อเลือด จำนวน 29 รายการ (ร้อยละ 5.73) ตามลำดับ

ผลการศึกษาที่ได้แตกต่างกับการศึกษาของ Zed PJ และคณะ (52) ที่ได้ทำการศึกษาความรุนแรงและความป้องกันได้ของปัญหาที่เกิดจากยาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการ

รักษาที่หน่วยอุบัติเหตุ พนบ่วงกลุ่มยาที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากที่สุดได้แก่ ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง (central nervous system agent) รองลงมาคือยารักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด และ ยาต้านஆลเรียพ ตามลำดับ อาจเป็นไปได้ว่าบริมาณการใช้ยาของกลุ่มออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางของผู้ป่วยไทยยังต่ำกว่าผู้ป่วยในต่างประเทศอย่างไรก็ตามในการศึกษานี้ ไม่ได้ทราบความชัดเจนบริมาณการใช้ยาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองการศึกษามาเปรียบเทียบกัน

ยาต้านஆลเรียพเป็นยาที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากเป็นอันดับที่ 2 และ 3 ดังที่มีการรายงานในการวิจัยของ Budnitz DS (13) และ Zed PJ (52) ตามลำดับซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยนี้ที่พบว่าเป็นกลุ่มยาที่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาเป็นลำดับที่ 4 รองจาก ยา_rักษาโรคหัวใจและหลอดเลือด กลุ่มยาทางระบบทางเดินอาหารและเมแทบอติซีม และกลุ่มยาออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท ทั้งนี้อาจเกี่ยวกับบริมาณการใช้ยาของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยดังเช่นที่ได้กล่าวมาแล้ว

ตารางที่ 18 แสดงกลุ่มยาหรือยา 5 อันดับแรกที่เกี่ยวข้องหรือเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากที่สุดในแต่ละปัญหา จากการศึกษานี้พบว่าการดื่มถูกเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุเพื่อวินิจฉัยว่าเป็นการได้รับยาโดยไม่จำเป็น อีกทั้งในผู้ป่วยสูงอายุควรได้รับวัสดุเพื่อป้องกันให้หลัดในภายเพื่อลดโอกาสเสี่ยงในการเกิด pneumonia ผู้ป่วยที่มีโรคคอมสักร่วมหนึ่งได้รับยาในขนาดต่ำเกินไปที่จะควบคุมอาการรักษาได้ ในด้านประสิทธิผลของยาพบว่ายาต้านอักเสบกลุ่มที่ไม่ใช้สเตียรอยด์ไม่มีประสิทธิผลเพียงพอในการบรรเทาอาการปวด โดยเฉพาะอาการปวดข้อนีองมาจากการอักเสบและบั้งเป็นกลุ่มยาที่ทำให้เกิดอาการไม่พึงประสงค์ได้มากที่สุดทั้งเดือดออกในทางเดินอาหาร หรือส่งผลต่อการทำงานของไตทำให้สภาวะของโรคของผู้ป่วยแย่ลง

ยาอินซูลินเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุเนื่องมาจากการภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ และไม่รู้สึกตัว ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้อาจเกิดเนื่องจากฤทธิ์ทางเคมีที่ยาของยาเอง การทำงานของไตที่ลดลง การใช้ยาเกินขนาด หรือความไม่เข้าใจคำแนะนำในการใช้ยา เช่น ผู้ป่วยที่จำเป็นต้องดูแลตัวเองเพื่อมาเจาะเลือดตรวจน้ำด้วยตนเอง จัดยาตามขนาดปกติโดยที่ไม่ได้รับประทานอาหาร จึงพบผู้ป่วยกลุ่มนี้ได้น้อยในช่วงเวลาที่มาตรวจร่างกายตามนัดในวันที่มีคลินิกเบาหวาน ดังนั้นเจ้าน้ำที่ที่ให้การดูแลผู้ป่วยควรให้คำแนะนำการปรับขนาดการใช้ยาอินซูลินแก่ผู้ป่วย การสอนการตรวจน้ำดูดับน้ำตาลในเลือดด้วยตนเองที่บ้าน เพื่อลดปัญหาจากการใช้ยาเหล่านี้

ร้อยละ 9.7 ของผู้ป่วยที่เข้าร่วมงานวิจัยทั้งหมด เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเนื่องมาจากการไม่ร่วมมือในการใช้ยา โดยพบปัญหาเกี่ยวกับยาแก้ไข้มากที่สุด ซึ่งยกคุณนี้ จำเป็นต้องรับประทานเพื่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิผลสูงสุดในการควบคุมอาการรักษา

ตารางที่ 18 กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุ 5 อันดับแรกที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินจำแนกตามปัญหาจากการใช้ยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	กลุ่มยา/ยาที่เกี่ยวข้อง 5 อันดับแรก
ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น	<ol style="list-style-type: none"> Alcohol Benzodiazepines Analgesics Other nervous system drugs Atypical antipsychotic agent
ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม	<ol style="list-style-type: none"> Pneumococcal vaccine Salicylates. HMG CoA reductase inhibitors (statins) Loop diuretics Antihypertensive drugs
ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล	<ol style="list-style-type: none"> NSAIDs Hyoscine-N-butylbromide Beta-blocker Quinolones Penicillins
ขาดช่องยาต่ำเกินไป	<ol style="list-style-type: none"> Antiepileptics Steroids Antihypertensive drugs Insulin warfarin

ตารางที่ 18 (ต่อ) กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุ 5 อันดับแรกที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา จำแนกตามปัญหาจากการใช้ยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	กลุ่มยา/ยาที่เกี่ยวข้อง 5 อันดับแรก
อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา	<ol style="list-style-type: none"> NSAIDs Antineoplastic drugs Antituberculosis drugs ACEIs Beta-blocker
ขนาดของยาสูงเกินไป	<ol style="list-style-type: none"> Insulin Calcium channel blocker Warfarin Oral hypoglycemic agents Antiepileptic drugs
ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา	<ol style="list-style-type: none"> Antiepileptic drugs Loop diuretics Sulfonylureas Biguanides Insulin

กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุ 5 อันดับแรกที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาและต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินนี้เป็นเครื่องสะท้อนถึงความต้องการด้านยาของผู้ป่วย ซึ่งนอกจากจะมีประโยชน์ในการให้บริการทางเภสัชกรรมในการประเมินปัญหา ดำเนินการแก้ไข ตลอดจนป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยาที่จะเกิดความไม่สงบ ยังมีประโยชน์กับแพทย์หรือพยาบาลที่ให้การรักษา ดูแลกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับยาเหล่านี้

การสัมภาษณ์ประวัติการใช้ยาของผู้ป่วยจำเป็นต้องถูกถือว่าเป็นตัวบทสำคัญของการให้ยาแก่ป่วยกลุ่มนี้ มิใช่เพียงรายละเอียดที่แพทย์มิได้สั่งให้ด้วยทุกครั้ง หากผู้ป่วยใช้ยาเหล่านี้แพทย์ควรให้คำแนะนำปรึกษาถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ปัญหาผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น เช่น การรับประทานยาเกินขนาดด้วยความตั้งใจที่จะทำร้ายตัวเอง เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยที่มีสภาวะความผิดปกติทางจิต ดังนั้นแพทย์ควรให้

คำแนะนำกับผู้ดูแลในการให้การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด หรือเป็นคนจัดยาให้ผู้ป่วยรับประทาน และไม่ควรปล่อยให้ผู้ป่วยอยู่คนเดียวนานเกินไปก็จะช่วยลดปัญหาที่ผู้ป่วยรับประทานยาเกิน ขนาดได้

ผู้ป่วยสูงอายุหรือผู้มีความเสี่ยงในการเกิดโรคปอดอักเสบติดเชื้อควรได้รับวัคซีนป้องกัน ให้หัวใจถูกเป็นประจำทุกปีเพื่อลดการเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติเหตุ ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงในการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง เช่น ความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูงควรได้รับยาป้องกันในกรณีที่ไม่มีข้อห้ามใช้ เช่น aspirin, simvastatin นอกจากนี้ควรพิจารณาว่าผู้ป่วยได้รับยาที่สมควรได้รับในการรักษาครบถ้วนแล้วหรือไม่ เช่น ผู้ป่วยโรคหัวใจล้มเหลวควรได้รับยา furosemide หรือไม่ หรือผู้ป่วยมีความดันโลหิตสูงแต่ยังไม่ได้รับยาควบคุมความดันหรือไม่

ผู้ป่วยที่ได้รับยาในกลุ่ม NSAIDs, ยา hyoscine-N-butylbromide, beta-blockers, quinolones หรือ penicillins ควรได้รับการประเมินประสาทิชผลในการรักษาว่าเป็นไปตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เมื่อผู้ป่วยได้รับการรักษาครบถ้วนจะสามารถลดลงได้

ผู้ป่วยที่ได้รับยากลุ่ม antiepileptics, steroids, antihypertensive drugs, Insulin, และ warfarin ควรได้รับการประเมินว่าขนาดยาที่ผู้ป่วยได้รับเพียงพอที่จะให้ผลการรักษาตามที่ทีมแพทย์กำหนดให้หรือไม่ หากไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้ป่วยก็จะได้รับการปรับขนาดยา ก่อนที่จะเกิดผลที่ไม่ต้องการกับผู้ป่วยรึเปล่า

อาการไม่พึงประสงค์จากยาพบได้บ่อยในผู้ป่วยที่ได้รับยากลุ่ม NSAIDs, antineoplastic drugs, antituberculosis drugs, ACEIs, และ beta-blockers ตั้งนั้นบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรให้คำแนะนำในการสังเกตอาการผิดปกติที่ผู้ป่วยควรทราบแพทย์และการแก้ไขเบื้องต้น และติดตาม เป้าระวังผู้ป่วยเพื่อลดความรุนแรงของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและอาจช่วยลดการเข้ารับการรักษาตัว ในหน่วยอุบัติเหตุได้

ผู้ป่วยที่ได้รับยา.rักษาโรคเบาหวานทั้ง insulin และยาเม็ดคระดับน้ำตาลในเลือด รวมไปด้วยผู้ป่วยที่ได้รับยาในกลุ่ม calcium channel blockers, warfarin และ antiepileptics ควรได้รับ การประเมินขนาดการให้ยา หรือควรวัดระดับยาในเลือดว่าสูงเกินไปสำหรับภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้นหรือไม่อย่างสม่ำเสมอ

แพทย์ควรสอบถามผู้ป่วยทุกรายถึงความร่วมมือในการใช้ยา เนื่องจากแม้ว่าผู้ป่วยจะได้รับการสั่ง่ายยาที่ถูกโ ric ถูกขนาด ถูกวิธี ถูกเวลาแล้วก็ตาม แต่หากผู้ป่วยไม่ได้รับประทานยาตามที่แพทย์สั่ง ก็อาจทำให้ผลการรักษาไม่ดีงี้เป็นนายานานๆ หรืออาจลดศรีษะในการรักษาโรค เช่น ผู้ป่วยที่ได้รับยา抗癫痫 drugs, loop diuretics, และ antihypoglycemic drugs ซึ่งเป็นกลุ่มยาที่ผู้วิจัยพบว่าเกิดปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาบ่อยที่สุด

จำนวนรายการยาที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินในผู้ป่วย 369 ราย มีจำนวน 506 รายการ โดยยาที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยานามากที่สุด 10 อันดับแรกคิดเป็นร้อยละ 36.36 ของรายการยาที่ทำให้เกิดปัญหาทั้งหมด (184/506) ได้แก่ 1) alcohol 28 รายการ (ร้อยละ 5.53) 2) furosemide 20 รายการ (ร้อยละ 3.95) 3) aspirin 19 รายการ (ร้อยละ 3.75) 4) insulin 18 รายการ (ร้อยละ 3.56) 5) metformin 17 รายการ (ร้อยละ 3.36) 6) enalapril และ pneumococcal vaccine จำนวน 16 รายการ (ร้อยละ 3.16) 8) glipizide 15 รายการ (ร้อยละ 2.96) 9) phenytoin 13 รายการ (ร้อยละ 2.57) 10) atenolol และ amlodipine 11 รายการ (ร้อยละ 2.17) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ยาที่เป็นสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา 10 อันดับแรกและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	จำนวน (ราย)	สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา
1. Alcohol 28 รายการ (ร้อยละ 5.53)*		
related UGIB	6	ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น
related seizure	5	
related acute pancreatitis	3	
related cirrhosis	2	
related alteration of consciousness due to hypoglycemia	2	
related dyspepsia	2	
related peripheral vertigo	2	
related dyspnea	2	
related tremor	2	
related hepatitis	1	
related hallucination	1	

ตารางที่ 19 (ต่อ) ยาที่เป็นสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา 10 อันดับแรกและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	จำนวน (ราย)	สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา
2. furosemide 20 รายการ (ร้อยละ 3.95)		
related CHF exacerbation	15	- ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 12 ราย - ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม 3 ราย
related nausea/ vomiting due to hyponatremia	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related to CKD with volume overload	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related to SIADH	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related to renal insufficiency with hyperkalemia	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related to fatigue with dehydration	1	ขนาดยาสูงเกินไป
3. aspirin 19 รายการ (ร้อยละ 3.75)		
related ischemic stroke	8	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 5 ราย ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม 3 ราย
related UGIB	4	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related CHF exacerbation	2	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related TIA	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related dyspepsia	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related NSTEMI	1	ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม
related chronic unstable angina	1	ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม
related melena	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
4. Insulin 18 รายการ (ร้อยละ 3.56)		
related fatigue with hypoglycemia	8	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 6 ราย ขนาดยาสูงเกินไป 2 ราย
related alteration of consciousness	6	ขนาดยาสูงเกินไป 5 ราย ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 1 ราย
related hyperglycemia	2	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related seizure due to hypoglycemia	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related DM foot with hyperglycemia	1	ขนาดยาต่ำเกินไป

* ร้อยละคิดจากจำนวนรายการยาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาจากยา 506 รายการ จะนับเข้ามือผู้ป่วยที่มีปัญหานอกจากยกเว้นกว่า 1 รายการ

ตารางที่ 19 (ต่อ) ยาที่เป็นสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา 10 อันดับแรกและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	จำนวน (ราย)	สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา
5. metformin 17 รายการ (ร้อยละ 3.36)		
related fatigue with hypoglycemia	7	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา 5 ราย เกิดอาการในพิจประสงค์จากการใช้ยา 1 ราย ขนาดยาสูงเกินไป 1 ราย
related metabolic acidosis	4	เกิดอาการในพิจประสงค์จากการใช้ยา
related hyperglycemia	2	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
related alteration of consciousness	1	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
related nearly syncope due to hypoglycemia	1	ขนาดยาสูงเกินไป
related dyspnea from uncontrolled DM	1	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
related DKA	1	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
6. enalapril 16 รายการ (ร้อยละ 3.16)		
related uncontrolled HT	6	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา 4 ราย ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล 1 ราย ขนาดการใช้ยาต่ำเกินไป 1 ราย
related fatigue with hyperkalemia	6	เกิดอาการในพิจประสงค์จากการใช้ยา
related CHF exacerbation	2	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
related nearly syncope due to hypotension	1	ขนาดการใช้ยาสูงเกินไป
related renal insufficiency with hyperkalemia	1	เกิดอาการในพิจประสงค์จากการใช้ยา
6. pneumococcal vaccine 16 รายการ (ร้อยละ 3.16)		
related pneumonia prevention	16	ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม
8. glipizide 15 รายการ (ร้อยละ 2.96)		
related fatigue with hypoglycemia	8	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา 6 ราย ขนาดยาสูงเกินไป 1 ราย เกิดอาการในพิจประสงค์จากการใช้ยา 1 ราย
related hyperglycemia	2	ความไม่รุนแรงเมื่อในการใช้ยา
related seizure due to hypoglycemia	1	ขนาดยาสูงเกินไป

- * ร้อยละคิดจากจำนวนรายการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาจากยา 506 รายการ จำนวนข้อเมื่อผู้ป่วยมีปัญหาง่ายมากกว่า 1 รายการ

ตารางที่ 19 (ต่อ) ยาที่เป็นสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา 10 อันดับแรกและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา

ปัญหาเกี่ยวกับยา	จำนวน (ราย)	สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับยา
8. glipizide 15 รายการ (ต่อ)		
related nearly syncope due to hypoglycemia	1	ขนาดยาสูงเกินไป
related DKA	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related DM foot with hyperglycemia	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related uncontrolled HT	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
9. phenytoin 13 รายการ (ร้อยละ 2.57)		
related seizure	11	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 9 ราย ขนาดการใช้ต่ำเกินไป 2 ราย
related ataxia	2	ขนาดการใช้ยาสูงเกินไป
10. atenolol 11 รายการ (ร้อยละ 2.17)		
related bradycardia	4	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related uncontrolled HT	3	ยาที่ได้รับไม่มีประสิทธิผล
related stroke due to uncontrolled HT	3	ยาที่ได้รับไม่มีประสิทธิผล 2 ราย ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 1 ราย
related fatigue with hyperkalemia	1	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
10. amlodipine 11 รายการ (ร้อยละ 2.17)		
related uncontrolled HT	5	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา 3 ราย ขนาดยาต่ำเกินไป 1 ราย ยาที่ไม่ได้รับไม่มีประสิทธิผล 1 ราย
related orthostatic hypotension	2	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related bradycardia	2	เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา
related CHF exacerbation	1	ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา
related nearly syncope	1	ขนาดของยาสูงเกินไป
รวม		184 รายการ (ร้อยละ 36.36)

* ร้อยละคิดจากจำนวนรายการยาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาจากยา 506 รายการ จะนับเข้าเมื่อผู้ป่วยมีปัญหาจากยานมากกว่า 1 รายการ

ผู้ป่วยที่ตื่นตุรุกเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่ทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉินมากที่สุด อาการน้ำที่พบได้ของผู้ป่วยกลุ่มนี้ ได้แก่ ภาวะเลือดออกในทางเดินอาหาร ซักเท็ง ตับอ่อนอักเสบ ตับแข็ง ตับอักเสบ ในรูสีดัว ประสาห์ลง ซึ่งจัดเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาประเภทที่ 1 ได้แก่ การที่ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น การรักษาของแพทย์นอกจากรักษาตามอาการแล้ว ยังมีความจำเป็นต้องให้คำแนะนำเรื่องการดื่มน้ำดื่มน้ำรักษาผู้ป่วยถึงผลเสียของการดื่มน้ำด้วย

furosemide เป็นยาเหตุสำคัญอันดับที่ 2 ที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินจากการของภาวะหัวใจล้มเหลวอันเนื่องมาจากการร่วมมือจากการใช้ยา และความต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่รับประทานยาไม่สม่ำเสมอทำให้เกิดภาวะน้ำเกิน เนื่อย นอนราวนไม่ได้ จนต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาได้แก่ คลื่นไส/อาเจียนอันเนื่องมาจากการใช้ยาเดือนในเดือนต่อๆ กัน หรือการทำงานของไตบกพร่อง

ผู้ป่วย Ischemic stroke จำนวน 8 ราย พบปัญหาเกี่ยวกับยา aspirin มากที่สุด โดยพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้ความร่วมมือในการใช้ยา ได้แก่ การไม่รับประทานยาตามที่แพทย์สั่งหรือไม่มารักษาตามนัด นอกจากนี้ผู้ป่วยจำนวน 2 รายต้องการยา aspirin เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงในการเกิดโรคหลอดเลือดสมองแต่ไม่ได้รับ ภาวะเลือดออกในทางเดินอาหารเป็นอาการไม่พึงประสงค์ที่พบได้จากการใช้ยา aspirin ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดทั้งยาจีดอินชูลิน ยารับประทานได้แก่ metformin และ glipizide เป็นยาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินถึงร้อยละ 9.88 (50/506) ตั้งนั้นแพทย์ หมายยาลดหรือผู้ที่ให้การคุ้มครองผู้ป่วยควรทราบแนวทางป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตกับผู้ป่วยกลุ่มนี้ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาข้างๆ

ยากรุ่นรักษาโรคหัวใจและหลอดเลือดได้แก่ enalapril, atenolol และ amlodipine เป็นยาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาเร้อยละ 7.5 (38/506) โดยพบว่าผู้ป่วยที่ได้รับยา enalapril ส่วนใหญ่ขาดความร่วมมือในการใช้ยา รองลงมาได้แก่ เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา และได้รับขนาดยาที่ไม่เหมาะสมตามลำดับ ผู้ป่วยที่ได้รับยา atenolol เกิดอาการไม่พึงประสงค์ได้แก่ หัวใจเต้นช้าผิดจังหวะ (bradycardia) และระดับโพแทสเซียมในเลือดสูง

ผู้ป่วยโรคลมรักษาได้รับยา phenytoin และไม่สามารถควบคุมอาการรักษาได้ส่วนใหญ่เกิดจากความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย รองลงมาได้แก่ ขนาดการใช้ยาที่ต่ำเกินไปที่จะควบคุมอาการในขณะนั้นของผู้ป่วยได้

ข้อมูลที่ได้จากการทั่วไป 19 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาการน้ำหนืดโรคที่ทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินและปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบรวมไปถึงรายการยาที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาขึ้น จึงมีประযุชน์ต่อแพทย์หรือนักคลินิกที่ให้การดูแลผู้ป่วยในการดันหายปัญหาเกี่ยวกับยาและหาแนวทางแก้ไขได้อย่างรวดเร็วขึ้น

การศึกษาในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่า yan ถายรายการทำให้เกิดอาการไม่พึงประสงค์ได้บ่อยครั้งดังเช่นการศึกษาของ Budnitz DS และคณะ (13) พบรายยาที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ซึ่งทำให้ผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน 10 อันดับแรก ได้แก่ Insulin (ร้อยละ 8), Anticoagulant (ร้อยละ 6.2), Amoxicillin (ร้อยละ 4.3), Aspirin (ร้อยละ 2.5), Trimethoprim-sulfamethoxazole (ร้อยละ 2.2), Hydrocodone/ acetaminophen (ร้อยละ 2.2), Ibuprofen (ร้อยละ 2.1), Acetaminophen (ร้อยละ 1.8), Cephalexin (ร้อยละ 1.6) และ Penicillin (ร้อยละ 1.3) จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างของรายการยาที่เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาจากกราฟใช้ยาทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษาของ Budnitz DS และคณะมุ่งเน้นในการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาเป็นสำคัญ โดยไม่รวมถึงการใช้ยาโดยไม่จำเป็น ความต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม การได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ขนาดยาต่ำหรือสูงเกินไป รวมไปถึงความไม่ร่วมมือในการใช้ยา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.7 ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้ ประเมินจากการประยุกต์เกณฑ์ในการประเมินอาการไม่พึงประสงค์ของ Shumock และ Thornton (18, 19) โดยใช้ค่าตาม 7 ข้อ ถ้าตอบว่า “ใช่” เพียง 1 ข้อให้ถือว่าปัญหาที่เกี่ยวกับยาบันนั้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ดังนี้

- ยาที่ลงสัยว่าเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับยาบันนั้น ผู้ป่วยได้รับอย่างไม่เหมาะสม กับโรคหรือภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย
- ขนาดยา วิตามินการบริหารยา ความดื้อของการบริหารยาไม่เหมาะสมกับอายุ น้ำหนัก และสภาพของผู้ป่วย
- ไม่ได้ทำการตรวจวัดระดับยาหรือค่าทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็นในการประเมิน การรักษา
- ผู้ป่วยเคยมีประวัติการแพ้ยาหรือเกิดอาการจากยาตั้งแต่มา ก่อน
- มีการเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาซึ่งมีผลให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับยา
- มีการบันทึกค่าระดับยาหรือค่าการทำงานห้องปฏิบัติการที่บ่งบอกถึงความ เป็นพิษของยา
- การใช้ยาไม่เป็นไปตามที่แพทย์สั่ง

จากการศึกษาพบผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่ หน่วยฉุกเฉิน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ทั้งสิ้น 369 ราย เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์ข้างต้นพบว่า ผู้ป่วย 255 ราย เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้ (ร้อยละ 69.1) แสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ปัญหาเกี่ยวกับยาที่สามารถป้องกันได้

ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวกับยา	จำนวนผู้ป่วย (ร้อยละ)	จำนวนผู้ป่วยที่เกิด ปัญหาที่สามารถ ป้องกันได้ (ร้อยละ)*
1. การได้รับยาโดยไม่จำเป็น	53 (14.36)	35 (66.03)
2. ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม	30 (8.13)	13 (43.33)
3. ให้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล	28 (7.59)	19 (67.86)
4. ขนาดของยาต่ำเกินไป	13 (3.52)	4 (30.77)
5. อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา	120 (32.52)	59 (49.17)
6. ขนาดของยาสูงเกินไป	28 (7.59)	28 (100)
7. ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา	97 (26.29)	97 (100)
รวม	369 (100)	255 (69.1)

* ร้อยละค่านวนจากจำนวนผู้ป่วยที่เกิดปัญหาในแต่ละประเภท

ปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเป็นปัญหาที่ป้องกันได้ร้อยละ 69.1 ซึ่งใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ Zed PJ (52) และ Baena MI (2) ซึ่งพบว่าปัญหาที่เกิดจากยานั้นเป็นปัญหาที่ป้องกันได้ร้อยละ 68 และร้อยละ 73 ตามลำดับ ในการศึกษานี้ปัญหาผู้ป่วยได้รับยาถูกต้องแต่ขนาดสูงเกินไปและปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ทั้งหมด ปัญหาที่พบว่าสามารถป้องกันได้น้อยที่สุดได้แก่ผู้ป่วยได้รับยาถูกต้องแต่ขนาดยาต่ำเกินไปร้อยละ 30.77 ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าขนาดยาที่เหมาะสมกับผู้ป่วยในการรักษาครั้งก่อนอาจไม่ใช่ขนาดที่เพียงพอในการรักษาหรือควบคุมอาการของโรคเมื่อการดำเนินไปของโรคแย่ลงในระยะเวลาต่อมา

ผลการวิจัยที่ได้แตกต่างจากการศึกษาของ Zed PJ (52) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจากปัญหาความร่วมมือในการใช้ยาจะเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันไม่ได้เกิดขึ้นได้ทั้งหมดแล้ว ปัญหาผู้ป่วยไม่ได้รับยาที่สมควรได้รับ (untreated indication) และการได้รับยาถูกต้องแต่ขนาดต่ำเกินไปเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ทั้งหมดเช่นเดียวกัน ซึ่งความแตกต่างนี้อาจเกิดจากนิยามของการได้รับยาในขนาดต่ำเกินไป ใน การวิจัยนี้การได้รับยาขนาดต่ำเกินไปหมายถึงขนาดยาที่ต่ำเกินไปที่จะทำให้ได้ผลลัพธ์ทางคลินิกตามเป้าหมายที่ทีมรักษาต้องการและแพทย์ได้ทำการรักษาโดยการปรับเพิ่มขนาดให้กับผู้ป่วยแต่ละราย ไม่ได้หมายถึงขนาดยาที่ต่ำเกินไปกว่าช่วงขนาดยาที่แนะนำที่ได้รับการรับรองทางวิชาการเท่านั้น นอกจากนี้การแบ่งประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินมีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) เพื่อศึกษาความซุกและลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวกับยาซึ่งเป็นสาเหตุในการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่หน่วยอุบัติเหตุ เก็บข้อมูล ณ หน่วยอุบัติเหตุ non-trauma โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึง 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 (4 เดือน) โดยผู้ทำการวิจัยได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทีมแพทยาระดับชำนาญพื้นที่ให้การดูแลผู้ป่วยด้านยา ทำการเก็บข้อมูลผู้ป่วยจำนวน 1,000 รายจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยและ/หรือผู้ดูแล เวชระเบียนผู้ป่วยนอก และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลได้ผลการวิจัยดังนี้

- ความซุกของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุ non-trauma โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เท่ากับร้อยละ 36.9
- ประเภทของปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุ non-trauma ได้แก่ อาการไม่พึงประสงค์ (ร้อยละ 32.52) ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา (ร้อยละ 26.29) ได้รับยาโดยไม่จำเป็น (ร้อยละ 14.36) ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม (ร้อยละ 8.13) ได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล (ร้อยละ 7.59) ขนาดยาสูงเกินไป (ร้อยละ 7.59) และขนาดยาต่ำเกินไป (ร้อยละ 3.52)
- โรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน เป็นโรคที่พบว่าเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุในทุกประเภทของปัญหา
- กลุ่มยาที่เป็นสาเหตุที่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยามากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ ยา抗凝 (ยาหัวใจและหลอดเลือด (ร้อยละ 23.32) กลุ่มยาออกฤทธ์ต่อระบบประสาท (ร้อยละ 16.21) กลุ่มยาควบคุมทางเดินอาหารและเมแทบอลิซึม (ร้อยละ 14.82) กลุ่มยาปฏิชีวนะ (ร้อยละ 14.23) และกลุ่มยาที่ออกฤทธ์ต่อระบบกล้ามเนื้อและกระดูก (ร้อยละ 7.31)
- ยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุ non-trauma 5 อันดับแรกได้แก่ แอสไตร็อกซ์ (ร้อยละ 5.53) furosemide (ร้อยละ 3.95) aspirin (ร้อยละ 3.75) insulin (ร้อยละ 3.56) และ metformin (ร้อยละ 3.16)

6. อัตราการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล (hospitalization rate) ขันเนื่องมาจากการปัญหาเกี่ยวกับยาเท่ากับร้อยละ 54.2 และมีผู้เสียชีวิตจำนวน 2 ราย (ร้อยละ 0.5)
7. ปัญหาเกี่ยวกับยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเป็นปัญหาที่สามารถบ่งบอกได้ร้อยละ 69.1

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

ปัจจุบันเภสัชกรเริ่มเข้ามามีบทบาทร่วมกับแพทย์และพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยแบบเฉพาะรายเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถด้านยาปัญหาเกี่ยวกับยาและแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงทางน่องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่ง งานวิจัยนี้ได้เห็นว่าแม้ว่าปัจจุบันโรงพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ได้สร้างระบบยาเพื่อความปลอดภัยในการใช้ยาของผู้ป่วย แต่ยังคงมีผู้ป่วยจำนวนหนึ่งที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาซึ่ง ดังนั้นจึงเป็นโอกาสอันดีที่จะนำร่องมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปปรับใช้กับกระบวนการในการดูแลผู้ป่วยเฉพาะราย เมื่อจากหากผู้ป่วยไม่ได้รับการแก้ไขสาเหตุของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา อาจส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการรักษาด้วยยาและเป็นสาเหตุให้ต้องกลับเข้ารับบริการซ้ำที่หน่วยฉุกเฉิน

ปัญหาเกี่ยวกับยาในงานวิจัยนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้ป่วยจะเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน ผู้ป่วยที่เข้าร่วมในงานวิจัยส่วนหนึ่งเป็นผู้ป่วยของโรงพยาบาลฯ ทั้งหมด ดังนั้น มูลที่ได้จากการวิจัยนี้จึงม่าจะเป็นประโยชน์ต่องานบริการผู้ป่วยนอกในการพัฒนาระบบยาเพื่อสร้างความปลอดภัยในการใช้ยาของผู้ป่วยต่อไป เช่น ผู้ป่วยสูงอายุ ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวหลายโรค หรือผู้ป่วยที่มีการใช้ยาจำนวนหลายรายการ ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่าปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาจนเป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

ผู้ป่วยที่มีโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานเป็นกลุ่มผู้ป่วยที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาจนเป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินบ่อยที่สุด ดังนั้นจึงอาจจัดตั้งคลินิกพิเศษสำหรับให้บริการผู้ป่วยกลุ่มนี้และจัดให้มีเภสัชกรประจำเพื่อให้คำแนะนำการใช้ยา ด้านยาปัญหาเกี่ยวกับยาที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย หรือทำการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาที่เกิดขึ้นแล้วกับผู้ป่วยร่วมกับแพทย์และพยาบาล เพื่อลดการเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลหรือนำหน่วยฉุกเฉินอันมีสาเหตุมาจากการปัญหา

รายการยาที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน 10 อันดับแรก อาจมีประ予以ชนในการใช้เป็นเครื่องมือช่วยคัดกรองผู้ป่วยที่มีโอกาสเสี่ยงในการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยา โดยกำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติให้กับผู้ป่วยที่ได้รับยาเหล่านี้ เพื่อช่วยป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมไปถึงให้คำแนะนำการลังเลต่อการผิดปกติเมื่อมาจากการไม่พึงประสงค์จากการให้ยาและวิธีการแก้ไขเบื้องต้นให้กับผู้ป่วย โดยมุ่งหวังให้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลจากปัญหาจากยาให้น้อยที่สุด

ในการศึกษานี้พบปัญหาเกี่ยวกับยาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาเหตุของการเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน แต่ไม่ได้กำหนดให้ในงานวิจัย จึงไม่ได้นำมาบรรจุในผลการศึกษา อย่างไรก็ตามปัญหาเกี่ยวกับยาที่ถูกพบโดยผู้วิจัยจะได้รับการแก้ไขโดยการประสานงานกับแพทย์ผู้ให้การรักษาผู้ป่วย ในขณะนั้น ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปควรให้ความสำคัญกับปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบร่วมด้วยเหล่านี้ เพื่อเป็นประ予以ชนในการวิเคราะห์ถึงปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้ป่วยนอก

บทบาทของเภสัชกรในหน่วยฉุกเฉิน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กระบวนการ medication reconciliation เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยซึ่งพบว่าเกิดประ予以ชนในการปฏิบัติงานของผู้วิจัยในฐานะเภสัชกรที่ทำการอุ้มผู้ป่วยเข้าพะราຍ อีกทั้งการจัดทำรายการยาที่สมบูรณ์ยังช่วยให้แพทย์สามารถทบทวนประวัติการให้ยาของผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและครอบคลุมมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางในการพัฒนาระบบการอุ้มผู้ป่วยเข้าพะราຍในหน่วยฉุกเฉินโดยอาศัยการจัดทำรายการยาที่สมบูรณ์ (แบบฟอร์มภาคผนวก ก) ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ตั้งแต่แรกรับและต่อเนื่องไปจนถึงการแนะนำการให้ยาให้กับลับผู้ป่วยที่กลับบ้าน ดังนี้

การอุ้มผู้ป่วยแบบเฉพาะราย

เภสัชกรดำเนินการด้านความต้องการของผู้ป่วยด้านยาในหน่วยอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน โดยในระยะเริ่มต้นอาจดำเนินการในส่วนของผู้ป่วย non-trauma เนื่องจากผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่เข้ารักษาเป็นผู้ป่วยโสดหรือแม่การใช้ยาหลายรายการซึ่งอาจเกิดปัญหาจากการให้ยาได้บ่อย โดยดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้

1. รวบรวมประวัติการให้ยาเดิมของผู้ป่วยก่อนเข้ารักษาตัวในหน่วยอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน ประวัติการแพ้ยา ผลข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์จากการรักษาตัวของยาของผู้ป่วย
  - 1.1 ด้านยาปัญหาด้านยาของผู้ป่วย
  - 1.2 ทางานแก้ปัญหาจากยาที่เกิดขึ้น

2. ให้คำปรึกษาด้านยาแก่ผู้ป่วยที่จะกลับบ้านโดยมุ่งหวังให้ผู้ป่วยสามารถจ้าชื่อยา ขนาด และวิธีใช้ ซ่อนปุ่นไว้และอาการร้ายแรงเดียวของยาที่ได้รับไปได เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดจาก การให้ยาในอนาคต
3. รวมความรู้ข้อมูลปัญหาจากการให้ยาที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉิน และรายงานข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

**แนวทางปฏิบัติในการรวมรวมประวัติการให้ยาเดิมของผู้ป่วยรับใหม่ก่อนเข้ารักษา
ที่หน่วยฉุกเฉิน-ฉุกเฉินแผนกผู้ป่วย non-trauma
ระยะเริ่มต้น**

**ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

การให้คำปรึกษา แนะนำเรื่องยาแก่ผู้ป่วยที่จะกลับบ้านในเวลาของกาก

บทบาทที่สำคัญอีกบทหนึ่งของเภสัชกรที่ปฏิบัติน้ำหนักที่ทันท่วงทุกกรณีนั้นควรให้คำปรึกษาด้านยาแก่ผู้ป่วยที่กลับบ้าน เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถใช้ยาได้อย่างถูกต้อง ควรให้ผู้ป่วยจำร่องยา ข้อนะงใช้ วิธีการรับประทานยาที่ถูกต้อง อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาและข้อควรปฏิบัติเมื่อเกิดปัญหาจากการใช้ยาซึ่งรวมไปถึงการรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอตามแพทย์สั่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ป่วย

แนวทางปฏิบัติในการให้คำปรึกษา แนะนำเรื่องยาแก่ผู้ป่วยที่จะกลับบ้านในเวลาของกาก

นอกจ้าจากการรวมประวัติการใช้ยาและจัดทำรายการยาที่สมบูรณ์แล้ว การให้บริการเภสัชเทคแก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่หน่วยอุบัติเหตุ-ฉุกเฉินก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญทั้งนี้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ช่างอิงที่ใช้ประโยชน์ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านยา Micromedex, Drug information handbook, Handbook on injectable drugs คำadamที่พบได้บ่อยได้แก่ รูปแบบยาที่มีในโรงพยาบาลและวิธีการใช้ยา ผลไมพึงประสงค์จากยาที่เกี่ยวกับอาการนำของผู้ป่วย และความเข้ากันได้ของการผสมยาอีกด้วย

การให้บริการของเภสัชกรในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินนั้นจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือ ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการประสานงานที่ดีกับผู้ร่วมงาน การมีเภสัชกรร่วมทีมสนับสนุน วิชาชีพนั้นเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยค้นหาปัญหาเกี่ยวกับยาและหาแนวทางแก้ไขและป้องกัน โดยประสานงานกับแพทย์และพยาบาลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ป่วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ใน การศึกษานี้พบปัญหาจากการใช้ยาที่ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติจันวนมาก แต่ไม่ได้นำมาบรรจุไว้ในผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาปัญหาเหล่านี้จะเป็นโอกาสในการเพิ่มคุณภาพการดูแลผู้ป่วยให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
2. การวิจัยในครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลเฉพาะวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 7.30 - 15.30 น. เท่านั้น จึงอาจยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหาเกี่ยวกับยาทั้งหมดดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปอาจเลือกทำในเวลาอื่น ๆ เพื่อให้สามารถมองเห็นความซุกซ่อนของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาในภาพรวมมากยิ่งขึ้น
3. ศึกษาผลกระบวนการจากการเกิดปัญหาเกี่ยวกับยาในด้านค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและค่าใช้จ่ายที่จะสามารถประยุกต์ได้หากปัญหาเหล่านี้ได้รับการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้
4. ศึกษาการให้บริการทางเภสัชกรรมในหน่วยอุบัติจันวน การแก้ไขและป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยา รวมไปถึงผลทางคลินิก ผลทางเศรษฐศาสตร์ และคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย รวมไปถึงความพึงพอใจของแพทย์ พยาบาล หรือผู้ป่วยและญาติในการมีเภสัชกรปฏิบัติหน้าที่ที่หน่วยอุบัติจันวน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการอ้างอิง

- [1] Hepler, C. D., and Strand, L. M. Opportunities and responsibilities in pharmaceutical care. *Am J Hosp Pharm* 47 (1990): 533-43.
- [2] Baena, M. I., Faus, M.J., Fajardo, P. C., Luque, F. M., Sierra, F., Martinez-Olmos, J., et al. Medicine-related problems resulting in emergency department visits. *Eur J Clin Pharmacol* 62 (2006): 387-93.
- [3] เยาวลักษณ์ สิทธิเดช. การจัดการปัญหาเกี่ยวกับยาที่พบในห้องผู้ป่วยอายุรกรรมชายโดยเภสัชกรประจำห้องผู้ป่วย. *วารสารนักศึกษาโรงพยายาบาล* 17 (2550): 109-19.
- [4] Cipolle, R. J., Strand, L. M., and Morley, P. C. *Pharmaceutical care practice: the clinician's guide*. New York: McGraw-Hill, 2004.
- [5] Budnitz, D. S., Pollock, D. A., Mendelsohn, A. B., Weidenbach, K. N., McDonald, A. K., and Annest, J. L. Emergency department visits for outpatient adverse drug events: demonstration for a national surveillance system. *Ann Emerg Med* 45 (2005): 197-206.
- [6] พงศ์ธร เกียรติต้าวงศ์, และ ครองวงศ์ มุสิกกิจ. การบริหารจัดการห้องฉุกเฉิน. ใน ชุดนาสูนย์กระด่าย, วีรพันธุ์ ใจวิฐิกิจ (บรรณาธิการ). *Update in emergency medicine*, หน้า 25-32. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาอาชญาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- [7] McCaig, L.F., and Nawar, E.W. National Hospital Ambulatory Medical Care Survey: 2004 emergency department summary. *Advance data from vital and health statistics* 372. Hyattsville, MD: National Center for Health Statistics, 2006.
- [8] สำนักงานสาธารณสุขและประชาสัมพันธ์ กระทรวงสาธารณสุข. ร่างเพื่อ征求意见 สำนักงานสาธารณสุขและประชาสัมพันธ์ กระทรวงสาธารณสุข [Online]. Available from:http://www.moph.go.th/ops/iproj/include/admin_hotnew/show_hotnew.php?idHot_new=259 [2550, กันยายน 11]

- [9] กาญจน์นี คำนาคแก้ว. การเฝ้าระวังผู้ได้รับผลข้างเคียงจากยา. ใน คำานวน อิ่งชูศักดิ์, พงษ์ศิริ วัฒนาสุรกิตต์, สิริลักษณ์ รังษีวงศ์, และ สุเทพ อุทัยฉาย (บรรณาธิการ). **พูป่วยงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี 2549**. หน้า 415-16. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2550.
- [10] Easton-Carter, K. L., Chapman, C. B., and Brien, J. E. Emergency department attendances associated with drug-related problems in paediatrics. *J Paediatr Child Health* 39 (2003): 124-9.
- [11] Zed, P.J. Drug-related visits to the Emergency Department. *Journal of Pharmacy Practice* 18 (2005): 329-35.
- [12] Juntti-Patinen, L., Kuitunen, T., Pere, P., and Neuvonen, P. J. Drug-related visits to a district hospital emergency room. *Basic Clin Pharmacol Toxicol* 98 (2006): 212-7.
- [13] Budnitz, D. S., Pollock, D. A., Weidenbach, K. N., Mendelsohn, A. B., Schroeder, T. J., and Annest, J. L. National surveillance of emergency department visits for outpatient adverse drug events. *JAMA* 296 (2006): 1858-66.
- [14] ชุมิมา อรรถกิจพันธุ์, วนิดา แก้วมนีกรังษี, และ 茱พารอนี ติมวัฒนาวนพ์. ระบบการติดตามอาการไม่พึงประสงค์จากการให้ยา. *วารสารวิชาการสาขาวิชามหิดล* 13 (2547): 350-60.
- [15] Hohl, C.M., Dankoff, J., Colacone, A., and Afilalo, M. Polypharmacy, adverse drug-related events, and potential adverse drug interactions in elderly patients presenting to an emergency department. *Ann Emerg Med* 38 (2001): 666-71.
- [16] Janchawee, B., Owatranporn, T., Mahatthanatrakul, W., and Chongsuvivatwong, V. Clinical drug interactions in outpatients of a university hospital in Thailand. *J Clin Pharm Ther* 30 (2005): 583-90.
- [17] Malhotra, S., Karan, R. S., Pandhi, P., and Jain, S. Drug related medical emergencies in the elderly; role of adverse drug reaction and non-compliance. *Postgrad Med J* 77 (2001): 703-7.

- [18] Schumock, G. T., and Thornton, J. P. Focusing on the preventability of adverse drug reactions. *Hosp Pharm* 44 (1992): 538.
- [19] โพยม วงศ์ภรรักษ์. ความหมาย ประเภท และกลไกการเกิด ADR. ใน อิตา นิสานันท์ และ จันพิมา โยราพิทักษ์ (บรรณาธิการ), คู่มือการประเมินเชิง Adverse drug reaction. หน้า 1-19. กรุงเทพฯ: ปรมัตถ์ การพิมพ์, 2550.
- [20] WHO Collaborating Centre for Drug Statistics Methodology. The anatomical therapeutic chemical classification system with defined daily doses (ATC/ DDD) [Online]. World Health Organization, 2008. Available from: <http://www.whocc.no/atcddd/> [2008, April 20]
- [21] World Health Organization. International statistical classification of diseases and related health problems 10th revision version for 2007 [Online]. World Health Organization. Available from: <http://www.who.int/classifications/apps/icd/icd10online/> [2008, March 15]
- [22] Griffin, F. A., and Resar, R. K. IHI Global Trigger Tool for Measuring Adverse Events. IHI Innovation Series white paper. Cambridge, Massachusetts: Institute for Healthcare Improvement, 2007. Available on www.IHI.org [2007, Sep 15]
- [23] กระทรวง บุญประเทือง. การพัฒนาฐานการบริการทางเภสัชกรรมบนหลักป้องกันยาไม่ทราบ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาเภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- [24] Dipiro, J. T., and Ownby, D. R. Allergic and pseudoallergic drug reactions. In Dipiro, J.T., Talbert, R.L., Yee, G.C., Matzke, G.R., Wells, B.G., and Posey, L. M. (eds.). Pharmacotherapy: A pathophysiologic approach. pp.1599-611. New York: McGraw-Hill, 2005.
- [25] Aronson, J. K., and Ferner, R.E. Clarification of terminology in drug safety. *Drug Safety* 28 (2005): 851-70.

- [26] Ryan, J. M., and Spronken, I. Drug related deaths in the community: A preventive role for accident and emergency departments? *J Accid Emerg Med* 17 (2000): 272-3.
- [27] Schneider, P. J., Gift, M. G., Lee, Y. P., Rothermich, E. A., and Sill, B. E. Cost of medication-related problems at a university hospital. *Am J Health-Syst Pharm* 52 (1995): 2415-8.
- [28] Rodriguez-Monguió, R., Otero, M. J., and Rovira, J. Assessing the economic impact of adverse drug effects. *Pharmacoeconomics* 21 (2003): 623-50.
- [29] Panrong, A. Incidence and cost impact of adverse drug reaction at Queen Sirikit National Institute of Child Health. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Faculty of graduate studies, Mahidol University, 1999.
- [30] Pongwecharak, J. Intensive hospital monitoring of adverse drug reactions. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Faculty of graduate studies, Mahidol University, 1991.
- [31] Tragulpiankit, P. In-patient adverse drug reaction monitoring at the department of medicine, Ramathibodi hospital. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Faculty of graduate studies, Mahidol University, 1995.
- [32] Dhana, N. Drug-related admissions to Siriraj hospital. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Faculty of graduate studies, Mahidol University, 1997.
- [33] Chiewchantanakit, D. Study of adverse drug reactions at Queen Sirikit National Institute of Child health. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Faculty of graduate studies, Mahidol University, 2000.
- [34] Ruangwattanachot, P. Pharmacist's interventions on drug related problems in hospitalized patients with hypertension. Master's thesis. Department of Clinical Pharmacy, Graduate school, Khon Kaen University, 2001.

- [35] รุ่งทิวา หนึ่นป่า, ศรินทร์ เศรษฐ์โนกุล, วุฒิกานยูญ จักรวัฒนา, ชัยันต์ธร ปทุมานันท์, และ ธรรมพร ทิยวศรี. ความซุกซองการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลโดยมีสาเหตุจากยา. *พัฒนาการสุขภาพชุมชน* 24 (2546): 40-53.
- [36] นฤมล ธนา, และ โภวิทย์ วงศ์เจริญปะเพรีช. Adverse drug reaction report: ประสบการณ์ในโรงพยาบาลศิริราช 2545-2547. *Siriraj Hosp Gaz* 57 (2005): 235-40.
- [37] จาเรวี กานยูญคีรีรัช, วันทนนา เหรี้ยวนุคงคล, อุราพร พงศ์เวชรักษ์, และ อุษณีย์ วนธรรมณี. การประเมินปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยา การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา และการเกิดอันตรายร้ายแรงจากยา ในผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยอายุรกรรมในโรงพยาบาลสงขลา. *สังชลกานครินทร์เวชสุข* 23 (2548): 229-40.
- [38] วิมลวรรณ พันธุ์ญา, สมพงษ์ เจริญอ้ว, วราพร สุกามูล, และ อรรถกฤษ นาคำ. การจัดการปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาในผู้ป่วยโรคหัวใจและโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง: โรงพยาบาลทุทธิจันทร์ พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก. *Naresuan University Journal* 13 (2548): 51-9.
- [39] Hazell, L., and Shakir, S.A.W. Under-reporting of adverse drug reactions: a systematic review. *Drug Safety* 29 (2006): 385-96.
- [40] Brookes, J., Dunn, R. J. Administration. In Dunn, R. J., Dilley, S.J., Brookes, J. Leach, D.S., Maclean, A.V., and Roger, I.R (eds), *The emergency medicine manual*. pp 1-29. Tennyson: Venom Publishing, 2003.
- [41] Sauer, B.C., Hepler, C.D., Cherney, B., and Williamson, J. Computerized indicators of potential drug-related emergency department and hospital admissions. *Am J Manag Care* 13 (2007): 29-35.
- [42] Patel, P., and Zed, P. J. Drug-related visits to the emergency department: how big is the problem? *Pharmacotherapy* 22 (2002): 915-23.

- [43] Tafreshi, M. J., Melby, M. J., Kaback, K. R., and Nord, T. C. Medication-related visits to the emergency department: a prospective study. *Ann Pharmacother* 33 (1999): 1252-7.
- [44] Raschetti, R., et al. Suspected adverse drug events requiring emergency department visits or hospital admissions. *Eur J Clin Pharmacol* 54 (1999): 959-63.
- [45] Malhotra, S., Jain, S., and Pandhi, P. Drug-related visits to the medical emergency department: a prospective study from India. *Int J Clin Pharmacol Ther* 39 (2001): 12-8.
- [46] Schneeweiss, S., Hasford, J., Gottler, M., Hoffmann, A., Riethling, A. K., and Avorn, J. Admissions caused by adverse drug events to internal medicine and emergency departments in hospitals: a longitudinal population-based study. *Eur J Clin Pharmacol* 58 (2002): 285-91.
- [47] Hafner, J. W., Belknap, S. M. , Squillante, M. D., and Buchheit, K. A. Adverse drug events in emergency department patients. *Ann Emerg Med* 39 (2002): 258-67.
- [48] Bednall, R., McRobbie, D., and Hicks, A. Identification of medication-related attendances at an A & E department. *J Clin Pharm Ther* 28 (2003): 41-5.
- [49] Capuano, A., et al. Adverse drug events in two emergency departments in Naples, Italy: an observational study. *Pharmacol Res* 50 (2004): 631-6.
- [50] Queneau, P., et al. Emergency department visits caused by adverse drug events: result from a french survey. *Drug Safety* 30 (2007): 81-8.

- [51] Saha, L., Pandhi, P., Malhotra, S., and Sharma, N. Adverse Drug Event (ADE) related Medical Emergency Department visits and hospital admissions: a prospective study from a North Indian Referral Hospital. Journal of Clinical and Diagnostic Research (2008): 600-4.
- [52] Zed, P. J., et al. Incidence, severity and preventability of medication-related visits to the emergency department: a prospective study. CMAJ 178 (2008): 1563-9.
- [53] The American Society of Health-System Pharmacists. Draft ASHP Statement on the role of pharmacists in emergency departments [Online]. Available from: <http://ashp.org/ppd/Practice Standards/P & G DRAFT/ STATEMENTS /emergency Department/Pharm Role ED-D3.doc> [2007, April 20]
- [54] Mialon, P. J., Williams, P., and Weibe, R.A. Clinical pharmacy services in a pediatric emergency room. Hosp Pharm 39 (2004): 121-4.
- [55] Carter, M. K., Allin, D.M., Scott, L. A., and Grauer, D. Pharmacist-acquired medication histories in a university hospital emergency department. Am J Health-Syst Pharm 63 (2006): 2500-3.
- [56] Lada, P., and Delgado, G., Jr. Documentation of pharmacists' interventions in an emergency department and associated cost avoidance. Am J Health-Syst Pharm 64 (2007): 63-8.
- [57] Sim, J., and Wright, C.C. The kappa statistic in reliability studies: use, interpretation, and sample size requirements. PHYS THER 85 (2005): 257-68.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

Emergency Department Medication Reconciliation Form No. □□□□

วันที่ _____ ส่วนสูง _____ ซม. น้ำหนัก _____ กก. อายุ _____ ปี			
โรคประจำตัว _____ สูบบุหรี่ ( ) ไม่สูบ ( ) ดื่มแอลกอฮอล์ ( ) ดื่ม ( ) ไม่ดื่ม			
แพทย์/ผลร่างเดียว	อาการ	แพทย์/ผลร่างเดียว	อาการ
( ) ไม่มีประวัติแพ้ยา ( ) ลงประวัติการแพ้ยาแล้ว ( ) ไม่มีประวัติการใช้ยาใหม่ก่อนเข้ารักษา			

รายการยาของผู้ป่วยก่อนเข้ารักษาตัวที่โรงพยายาบาล

D/C HM	ชื่อยา ความแรง และ ขนาดและวิธีใช้ยา	ข้อมูลใช้	วัน/เวลา ที่ได้ รับยาครั้งสุดท้าย	ค่าสั่งใช้ยา		ปรับเปลี่ยน/ หมายเหตุ
				สั่งใช้	หยุด	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	
				( )	( )	

รายการยาของผู้ป่วยที่ได้รับก่อนเข้ารักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินรวมทั้งถูก _____ รายการ

รายการยาของผู้ป่วยที่ได้รับขณะรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินรวมทั้งถูก _____ รายการ

D/C HM	ชื่อยา ความแรง ขนาดและวิธีใช้ยา	ข้อมูลใช้	หมายเหตุ

รายการยาของผู้ป่วยที่ได้รับขณะรักษาตัวที่หน่วยฉุกเฉินรวมทั้งถูก _____ รายการ

ยาที่รับประทาน ( ) กินบ้าน ( ) กินให้รักษาตัวในโรงพยาบาล ( ) ยังต้องรักษา ( ) เสียชีวิต ( ) ชีนๆ.....

คงเหลือ..... เก็บไว้คราวนี้ที่..... เวลา.....

ภาคผนวก ๙

No.

แบบประเมินปัญหาที่เกิดเนื่องจากยา

เหตุการณ์และยาที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งใช้
	<p>1. ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่จำเป็น</p> <p>1.1. ยาที่ผู้ป่วยได้รับไม่มีชื่อปงใช้ที่เหมาะสมกับผู้ป่วยในขณะนั้น</p> <p>1.2. ผู้ป่วยได้รับยาหลานยาชนิดร่วมกันเพื่อรักษาภาวะที่สามารถใช้ยาชนิดเดียวได้</p> <p>1.3. ปัญหางานผู้ป่วยควรได้รับการรักษาด้วยวิธีอื่นที่ไม่ใช้การใช้ยา</p> <p>1.4. ผู้ป่วยได้รับยาเพื่อรักษาอาการไข้ที่ประสึกร่างกายชนิดอื่น ซึ่งเป็นอาการไม่พึงประสงค์ที่สามารถหลีกเลี่ยงได้</p> <p>1.5. ผู้ป่วยใช้ยาในทางที่มิด สารเสพติด ให้และลอกออกออล์ หรือสูบบุหรี่</p> <p>1.6. ผู้ป่วยใช้ยาเพื่อกำร้ายด้วยตนเอง</p> <p>1.7. ผู้ป่วยได้รับยาที่มีข้อห้ามใช้</p> <p>2. ต้องการการรักษาด้วยยาเพิ่มเติม</p> <p>2.1. ผู้ป่วยมีปัญหาทางอาชญากรรมเกิดขึ้นซึ่งต้องการการรักษาด้วยยาชนิดใหม่</p> <p>2.2. ผู้ป่วยต้องการการให้รับยาป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหาทางอาชญากรรมขึ้นใหม่</p> <p>2.3. ผู้ป่วยต้องการการรักษาด้วยยาหลานยาชนิดร่วมกันเพื่อหวังผลในการเสริมฤทธิ์กัน</p>
เหตุการณ์และยาที่เกี่ยวข้อง	ประสิทธิผลของยา
	<p>3. ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่มีประสิทธิผล</p> <p>3.1. ยาที่ผู้ป่วยได้รับไม่ใช้ยาที่ให้ประสิทธิผลสูงสุดสำหรับชื่อปงใช้</p> <p>3.2. ยาที่ผู้ป่วยได้รับไม่สามารถรักษาภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้นได้ดีอย่างที่ต้องการ</p> <p>3.3. รูปแบบของยาที่ผู้ป่วยได้รับไม่เหมาะสม</p> <p>3.4. ผู้ป่วยมีปัญหาทางอาชญากรรมพื้นที่รับยาที่ไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาภาวะนั้น</p> <p>4. ขนาดของยาดำเนินไป</p> <p>4.1. ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดที่ต่ำเกินไปที่จะให้ผลตอบสนองทางการรักษาได้</p> <p>4.2. ระยะห่างระหว่างเม็ดยานานเกินไปที่จะทำให้เกิดการตอบสนองที่ต้องการ</p> <p>4.3. การเก็บปฏิกิริยาระหว่างยาทำให้ลดปริมาณยาที่จะออกฤทธิ์ได้ลง</p> <p>4.4. ระยะเวลาการให้รับยาในการรักษาถ้าเกินไปที่จะทำให้เกิดผลของการรักษา</p>

แบบประเมินปัญหาที่เกิดเนื่องจากยา (ต่อ)

เหตุการณ์และยาที่เกี่ยวข้อง	ความปลอดภัย
	<p>5. อาการไม่พึงประสงค์</p> <p>5.1 ยาที่ผู้ป่วยได้รับทำให้เกิดปฏิกิริยาไม่พึงประสงค์โดยในเรื่องกับขนาดยาที่ได้รับ</p> <p>5.2 ผู้ป่วยมีปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดขันตรายจากการได้รับยา</p> <p>5.3 เกิดปฏิกิริยาระหว่างยาที่เป็นเหตุให้เกิดปฏิกิริยาไม่พึงประสงค์ที่ไม่เรื่องกับขนาดยาที่ได้รับ</p> <p>5.4 การใช้ยาผู้ป่วยในอัตราที่เร็วเกินไป</p> <p>5.5 ผู้ป่วยแพ้ยาที่ได้รับ</p> <p>5.6 ผู้ป่วยมีปัจจัยเสี่ยงซึ่งเป็นสาเหตุหลักให้ใช้ของยาที่ได้รับ</p> <p>6. ขนาดของยาสูงเกินไป</p> <p>6.1 ผู้ป่วยได้รับยาในขนาดที่สูงเกินไป</p> <p>6.2 ระยะเวลาทั่งระหว่างเม็ดยาตันเกินไป</p> <p>6.3 ระยะเวลาการได้รับยาในการรักษานานเกินไป</p> <p>6.4 เกิดปฏิกิริยาระหว่างยาที่ส่งผลให้เกิดพิษจากยาที่ได้รับ</p> <p>6.5 การหักเพิ่มน้ำยาเร็วเกินไป</p>
เหตุการณ์และยาที่เกี่ยวข้อง	ความร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย
	<p>7. ความไม่ร่วมมือในการใช้ยา</p> <p>7.1 ผู้ป่วยไม่เข้าใจคำแนะนำในการใช้ยา</p> <p>7.2 ผู้ป่วยเลือกที่จะไม่รับประทานยา</p> <p>7.3 ผู้ป่วยลืมรับประทานยา</p> <p>7.4 ผู้ป่วยไม่ได้รับยาเนื่องจากยานั้นมีราคาแพง</p> <p>7.5 ผู้ป่วยไม่สามารถถกเลี่ยนยาหรือใช้ยาด้วยตัวเองได้</p> <p>7.6 ไม่มีเภสัชภัณฑ์ยาบ้านในประเทศไทย</p>

ปัญหาที่เกิดเนื่องจากยาที่สามารถป้องกันได้ ดังนี้ ไข้ “ เพียง 1 ช่องให้อธิบายปัญหาที่เกิดเนื่องจากยานั้นเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้ ดังนี้ ”

1. ยาที่สังเคราะห์เป็นสารชูช่องปัญหาที่เกิดเนื่องจากยานั้น ผู้ป่วยได้รับยาซึ่งไม่เหมาะสมกับโรค
หรือภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย Y N
2. ขนาดยา วัดไม่ถูกต้อง ความต้องการบริหารยา ความต้องการบริหารยาไม่เหมาะสมกับอายุ น้ำหนัก และสภาพของผู้ป่วย Y N
3. ไม่ได้ทำการตรวจระดับยาหรือค่าทางห้องปัสสาวะติดตามที่จำเป็นในการประเมินการรักษา Y N
4. ผู้ป่วยเคยมีประวัติการแพ้ยาหรือเกิดอาการจากการยาดังกล่าวมาก่อน Y N
5. มีการเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาซึ่งมีผลให้เกิดปัญหาที่เกิดเนื่องจากยา Y N
6. มีการบันทึกคำแนะนำให้กับผู้ป่วยที่ไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจ ไม่สามารถปฏิบัติได้ Y N
7. การใช้ยาไม่เป็นไปตามที่แพทย์สั่ง Y N

สรุป ป้องกันได้

ป้องกันไม่ได้

ภาคผนวก ๔

No.

แบบบันทึกการประเมินอาการไม่พึงประสงค์จากยาใช้ยา

Adverse drug reaction probability scale (Naranjo's algorithm)

อายุ..... ปี ..... เดือน ..... น้ำหนัก..... กก. ส่วนสูง..... ซม.

ประวัติการแพ้ยา.....

วันที่เริ่มใช้และหยุดยา..... รวมระยะเวลา.....

รายการประเมิน	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	ยา		ยา	
				คงเดิม	คงเดิม	คงเดิม	คงเดิม
1. เหตุการณ์ที่อาจเป็น ADR เกี่ยวกับยาที่ถึงสัญญาณแล้ว	+ 1	0	0				
2. อาการไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นหลังได้รับยาที่ถึงสัญญาณแล้ว	+ 2	- 1	0				
3. อาการไม่พึงประสงค์ที่รับมายาดูคล้ายที่ถึงสัญญาณแล้ว	+ 1	0	0				
4. อาการไม่พึงประสงค์ต้องถูกกล่าวเกิดขึ้นถึงเมื่อได้รับยาที่ถึงสัญญาณแล้ว	+ 2	- 1	0				
5. อาการไม่พึงประสงค์สามารถเดาจากผลลัพธ์ที่ถึงสัญญาณแล้ว	- 1	+ 2	0				
6. อาการไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นใหม่มื่อได้รับยาหลอก	- 1	+ 1	0				
7. ผู้มารอดชีวิตด้วยยาในเดือนหรือสองเดือนในร่างกาย รวมถึงความเสี่ยงที่ทำให้เกิดพิษ	+ 1	0	0				
8. อาการไม่พึงประสงค์รุนแรงขึ้นเมื่อเพิ่มปริมาณยาหรือลดลง เมื่อลดปริมาณยา	+ 1	0	0				
9. ผู้ป่วยเดย์เกิดอาการไม่พึงประสงค์เริ่มเมื่อมาแพ้เมื่อได้รับยาในครั้งก่อน	+ 1	0	0				
10. อาการไม่พึงประสงค์นั้นมีหลักฐานที่ได้รับการยืนยันโดยวิธีขึ้นชี้แจงมาตรฐาน	+ 1	0	0				
รวมคะแนน							
ผลการประเมิน	ใช่แน่นอน (Definite) ≥ 9		น่าจะใช่ (Probable) 5-8				
	เป็นไปได้ (Possible) 1-4		ไม่น่าจะใช่ (Doubtful) 0				

วันที่แพ้ยา..... การแพ้ยาที่ได้รับ.....

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น.....

ภาคผนวก ๔

เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย (Research Subject Information Sheet)

ชื่อการวิจัย: การเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกเฉินอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บทาง交通事故

ชื่อผู้วิจัย: ภญ. เสาวนันทร์ กรกชนาศ นิติศรีดับปรีญญาโท สาขาวิชาเกสต์กรรมคลินิก
คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อผู้วิจัยร่วม: นพ. ควรวงศ์ มูลิกถาวร อาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ท่านได้รับการเตือนข่าวให้เข้าร่วมการวิจัยนี้แต่ก่อนที่ท่านจะตกลงใจเข้าร่วมการวิจัยโปรดอ่านข้อความในเอกสารนี้ทั้งหมด และหากมีข้อความใดในเอกสารนี้ที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ โปรดสอบถามจากผู้ทำการวิจัย การเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะต้องเป็นความสมัครใจของท่าน ถึงแม้ท่านจะไม่เข้าร่วมการวิจัยท่านก็จะได้รับการรักษาพยาบาลตามปกติ การไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือถอนตัวจากการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อการได้รับบริการ การรักษาพยาบาลหรือผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับของท่านแต่อย่างใด

ที่มาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ประเทศไทยในแต่ละปีมีผู้เจ็บป่วยอุกเฉินเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลทั่วประเทศจำนวน 12 ล้านครั้ง เฉลี่ยนาทีละ 23 ครั้ง ในจำนวนนี้ 1 ใน 3 เป็นผู้ป่วยภาวะวิกฤต และเสียชีวิตก่อนนำส่งโรงพยาบาลปีละกว่า 60,000 ราย โดยร้อยละ 50 มีสาเหตุจากภาวะหัวใจวายและซึ่อกจากความดันโลหิตสูง สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่การได้รับสารพิษและถูกทำร้าย และอุบัติเหตุราชาก

เหตุการณ์นี้พึงประสงค์จากการใช้ยาเป็นปัจจัยทางสาธารณสุขที่สำคัญในผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาลมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2533 จึงได้มีการพัฒนาระบบการให้บริการผู้ป่วยเพื่อลดความผิดพลาดจากการใช้ยาและป้องกันเหตุการณ์นี้พึงประสงค์จากการใช้ยาที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาล แต่ระบบงานเหล่านี้อาจยังไม่ครอบคลุมไปถึงการป้องกันเหตุการณ์นี้พึงประสงค์จากการใช้ยาที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่รักษาตัวแบบผู้ป่วยนอกและผู้ที่เข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุกเฉินซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ป่วยในเดือนมกราคม 3 เท่าในแต่ละปี

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้มีการดำเนินงานให้มีเกสัชกรเข้าร่วมกับทีมแพทย์และพยาบาลในการให้บริการผู้ป่วยที่หน่วยอุกเฉินตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2550 จากการปฏิบัติงานพบว่าผู้ป่วยส่วนหนึ่งเข้ารับการรักษาด้วยปัจจัยที่เกิดเนื่องจากยา ได้แก่ การเกิดอาการไม่พึงประสงค์และการแพ้ยา เป็นต้น ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีรายงานการศึกษาถึงการปฏิบัติงาน

ของเกลี้ยกรที่หน่วยอุบัติเหตุมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้และถักรณะของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการให้ยาอันเป็นสาเหตุของการเข้ารับบริการที่หน่วยอุบัติเหตุเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการให้ยาของผู้ป่วยในอนาคต

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เพาะครุณสมบัติที่เหมาะสมดังต่อไปนี้

เป็นผู้ป่วยรับไหมที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ผ่านการคัดกรองให้เข้ารับการตรวจรักษาที่หน่วยอุบัติเหตุแบบผู้ป่วยทั่วไป (Non-Trauma) ระหว่างเวลา 7.30 น. จนถึง 15.30 น.

ท่านไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้หากท่านมีคุณสมบัติข้อใดข้อนึงดังต่อไปนี้

1. ไม่สามารถเดินด้วยตัวเองได้
2. ถูกส่งต่อหรือจานวนป่วยจากหน่วยอุบัติเหตุก่อนที่จะบันทึกการรักษาได้เสร็จสิ้น

สถานที่ที่ทำการวิจัยและจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

สถานที่ทำการวิจัยนี้คือ หน่วยอุบัติเหตุแบบผู้ป่วยทั่วไป (Non-Trauma) โรงพยาบาลฯ ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ประมาณ 1,000 คน

ระยะเวลาที่ท่านต้องร่วมโครงการวิจัย

ท่านต้องพ้นผู้วิจัยเพื่อตอบค่าตอบแทนก่อนการให้ยาทั้งหมดและการปฏิบัติงานของท่านในการรับประทานยาณะที่ท่านเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติเหตุเป็นจำนวน 1 ครั้ง

ประโยชน์ที่อาจจะได้รับจากการวิจัย

ท่านจะได้รับความรู้และคำปรึกษาจากนักศึกษาคลินิกในเรื่องยาที่ท่านใช้อยู่ อาการไม่พึงประสงค์และการป้องกันและแก้ไขอาการเหล่านั้น นอกจากนี้รับมูลค่าของท่านยังเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เทราเวอลต์ที่ได้จากการวิจัยจะก่อให้เกิดรูปแบบและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการให้ยาให้แก่ผู้ป่วยรายอื่น ๆ ต่อไป

ผลเสียที่อาจจะได้รับจากการวิจัย

ท่านต้องตอบค่าตอบแทนก่อนการให้ยาเดิมก่อนเข้ารับการรักษาณะที่เข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยอุบัติเหตุจำนวน 1 ครั้ง

หากท่านไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ท่านมีทางเลือกอื่นอย่างไรบ้าง

หากท่านไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ท่านยังคงจะได้รับการรักษาตามปกติของทางโรงพยาบาล

หากท่านมีคำถามที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จะสอบถามได้จากใคร

ท่านสามารถสอบถามข้อมูลสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้จาก

1. ภญ. เสาวนินทร์ กรกชมาศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทรศัพท์ 08-9642-1977
2. นพ. ครองวงศ์ มุสิกดาวร อาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทรศัพท์ 08-1839-0511
3. สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาธิรยธรรมการวิจัย เบอร์โทรศัพท์ 0-2256-4455 ต่อ 14-15

ข้อมูลส่วนตัวของท่านที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยจะนำเสนอด้วยรูปแบบผลลัพธ์ที่เป็นผลสรุปการวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ โดยไม่เปิดเผยชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นรายบุคคล และมีมาตรการในการเก็บรักษาข้อมูลทั้งส่วนตัวและข้อมูลที่ได้จากการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะกระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

ท่านจะถอนตัวออกจากการวิจัยหลังจากได้ลงนามเข้าร่วมการวิจัยแล้วได้นหรือไม่

ท่านสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่เกิดผลเสียใด ๆ ตามมา

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี่

ภญ. เสาวนินทร์ กรกชมาศ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ๔

หนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Consent form)

รับรองโดยคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย พน.

การวิจัยเรื่อง การเข้ารับการรักษาที่หน่วยอุกເเงินอันเนื่องจากยา ณ โรงพยาบาลศุภารักษ์
วันที่ค่าอินอยอน วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....

รับทราบ นาย/นาง/ นางสาว..... ได้รับการอธิบายจาก
ผู้ดูแลดึงวัสดุประสรุของภาระวิจัย วิธีดำเนินภาระวิจัยรวมทั้งประโยชน์และผลเสียที่อาจได้รับจากการวิจัยโดย
ละเอียด ซึ่งรับทราบมีความเข้าใจดีแล้ว

ผู้ดูแลรับรองว่าจะตอบทุกคำถามที่รับทราบลงตัวความเห็นใจ ในปีดังนี้ชื่อเด่นชื่อรักษาพ่อ/แม่
รับทราบเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยปราศจากการบังคับหรือขู่ง

รับทราบมีสิทธิที่จะบอกเลิกเข้าร่วมภาระวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยการบอกเลิกการเข้าร่วมภาระวิจัยนี้จะไม่มีผล
ต่อการรักษาของรับทราบที่พึงได้รับในปัจจุบันและในอนาคต

ผู้ดูแลรับรองว่าจะเก็บข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวรับทราบเป็นความลับและจะเปิดเผยเฉพาะผลลัพธ์ของการ
วิจัยโดยไม่มีภาระบุตรผู้อ่อนน้อมถูกกระทำการรับทราบ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวรับทราบต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะ
กระทำเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

รับทราบได้อ่านรับทราบด้วยตนเองและมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบอินอยอนนี้ด้วย
ความเห็นใจ

ลงชื่อ..... ลงนามผู้อินอยอน

(.....) ชื่อผู้อินอยอน ตัวบürger

ลงชื่อ..... ลงนามผู้แทนโดยชอบธรรม

(.....) ชื่อผู้แทนโดยชอบธรรม ตัวบürger

ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมและผู้เข้าร่วมภาระ

ลงชื่อ..... ลงนามผู้ทำภาระ

(.....) ชื่อผู้ทำภาระ ตัวบürger

ลงชื่อ..... ลงนามพยาบาล

(.....) ชื่อพยาบาล ตัวบürger

ภาคผนวก ฉ

ตารางที่ 22 รายละเอียดของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
1	ชาย	40	Pulmonary TB	alcohol	UGIB
2	หญิง	45	anxiety	alcohol + lorazepam	peripheral vertigo
3	ชาย	43	alcoholism	alcohol	seizure R/O from alcohol withdrawal
4	หญิง	45	depression	fluoxetine + lorazepam+ amitriptyline	suicidal attempt with drug over used
5	หญิง	50	HT	alprazolam	suicidal attempt with drug over used
6	ชาย	17	not known underlying disease	R/O methamphetamine	substance induced psychosis
7	ชาย	33	not known underlying disease	alcohol	UGIB
8	ชาย	47	alcoholic cirrhosis	alcohol	UGIB
9	ชาย	29	not known underlying disease	alcohol	UGIB
10	หญิง	20	Thalassemia	paracetamol	suicidal attempt with drug over used
11	ชาย	40	not known underlying disease	alcohol	UGIB
12	ชาย	59	not known underlying disease	alcohol	hallucination R/O from alcohol withdrawal
13	หญิง	23	not known underlying disease	paracetamol	suicidal attempt with drug over used
14	หญิง	24	not known underlying disease	น้ำยาล้างห้องน้ำเปิด hydrochloric acid 8.5% w/w	suicidal attempt
15	หญิง	32	Obesity	salbutamol MDI (ผู้ป่วยเรื้อรัง)	dyspnea not improved ที่ ER วินิจฉัยเป็น bronchitis ให้รับ antibiotics

Pulmonary TB = Pulmonary tuberculosis, HT = hypertension, R/O = Rule Out , UGIB = Upper gastrointestinal bleeding

ตารางที่ 22 (ต่อ) รายละเอียดของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกือบซ้อน	ปัญหาที่พบ
16	หญิง	56	hepatocarcinoma	paracetamol 20 tab/day	metabolic encephalopathy
17	ชาย	37	not known underlying disease	alcohol	acute pancreatitis
18	หญิง	21	bipolar disorder	ziprasidone + dimenhydrinate	suicidal attempt with drug over used
19	ชาย	27	ลิ้นหัวใจร้าว	Tobacco	CHF
20	ชาย	54	not known underlying disease	alcohol	alcoholic cirrhosis
21	ชาย	35	not known underlying disease	alcohol	peripheral vertigo
22	หญิง	24	not known underlying disease	น้ำยาซักฟัน Wide Heiter hydrogen peroxide 5 % w/w	suicidal attempt
23	ชาย	33	not known underlying disease	alcohol	acute pancreatitis
24	หญิง	45	spinal cord injury	ยาอุ้งคลอนแม่บัว	peripheral vertigo
25	หญิง	22	IBS, psychosis	pethidine	drug addiction
26	ชาย	26	not known underlying disease	alcohol	alcoholic hepatitis provoked seizure
27	ชาย	44	not known underlying disease	alcohol	alcoholic hepatitis provoked seizure
28	ชาย	64	DM, COPD	tobacco 2.5 pack/day	COPD with acute exacerbation
29	ชาย	70	not known underlying disease	alcohol	seizure
30	ชาย	28	not known underlying disease	alcohol	alteration of consciousness with hypoglycemia DTX = 38 mg%

MDI = Meter dose inhaler, ER = Emergency room, CHF = Congestive heart failure, IBS = Irritable bowel syndrome, DM = Diabetes mellitus, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease

ตารางที่ 22 (ต่อ) รายละเอียดของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
31	ชาย	35	HBV infection	midazolam (IVDU)	alteration of consciousness
32	หญิง	78	atero-portal vein fistula	อาหารเสริมโปรตีนสูง	hepatic encephalopathy
33	ชาย	33	not known underlying disease	alcohol	numpness R/O from withdrawal syndrome
34	ชาย	47	not known underlying disease	alcohol	dyspepsia
35	หญิง	21	mixed anxiety	fluoxetine, bromazepam (lexotan®)	suicidal attempt with drug over used
36	ชาย	55	HT	alcohol	jaundice and hypoglycemia
37	หญิง	17	not known underlying disease	น้ำยาล้างห้องน้ำวินขาวเชีย	suicidal attempt
38	ชาย	56	not known underlying disease	alcohol	seizure
39	หญิง	24	not known underlying disease	น้ำยาล้างห้องน้ำ Vixol ® hydrochloric acid 20 % w/w	suicidal attempt
40	หญิง	53	chronic pancreatitis	alcohol	alcoholic hepatitis
41	หญิง	17	not known underlying disease	Paracetamol+ CPM + Actifed ®	suicidal attempt with drug over used
42	หญิง	82	DM, IHD	celecoxib ผู้ป่วยซื้อรับประทานเอง	dyspepsia
43	ชาย	35	epilepsy	alcohol	uncontrolled seizure
44	ชาย	20	not known underlying disease	alcohol	drowsiness with dyspnea R/O from alcohol overdose
45	หญิง	43	not known underlying disease	alcohol	dyspepsia

HBV = Hepatitis B Virus , IVDU = Intravenous drug used, HT = Hypertension, DM = Diabetes mellitus, CPM = Chlorpheniramine maleate, IHD = Ischemic heart disease

ตารางที่ 22 (ต่อ) รายละเอียดของผู้ป่วยที่ได้รับยาโดยไม่จำเป็น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกือบซอง	ปัญหาที่พบ
46	หญิง	26	migrain	flunarizine	suicidal attempt with drug over used
47	หญิง	47	asthma	alcohol	tremor, agitation R/O from alcohol withdrawal
48	ชาย	36	not known underlying disease	alcohol	dyspepsia
49	หญิง	32	not known underlying disease	paracetamol	suicidal attempt with drug over used
50	ชาย	49	alcoholic cirrhosis	alcohol	seizure
51	หญิง	32	schizphrenia	perphenazine, fluphenazine decanoate, lorazepam	EPS, suicidal attempt with drug overdose
52	ชาย	41	chronic pancreatitis	alcohol	acute on top chronic pancreatitis
53	ชาย	46	not known underlying disease	tobacco 2.5 pack/d	ischemic stroke
EPS = Extra pyramidal syndrome					

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

ตารางที่ 23 ผู้ป่วยที่ต้องการยาเพิ่มเติมเพื่อรักษาโรค/ อาการที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
1	หญิง	47	epilepsy	clobazam	ทุกครั้งที่มีประจำเดือน ผู้ป่วยจะมีอาการปวดหัว และซัก ควรได้รับยา เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถ ควบคุมอาการซักในช่วง นั้นได้
2	หญิง	83	HT, DM, COPD	pneumococcal vaccine	pneumonia with respiratory failure
3	ชาย	82	HT, DM	pneumococcal vaccine	pneumonia
4	ชาย	84	HT, HCV encephalopathy	pneumococcal vaccine	pneumonia
5	หญิง	69	DM, HT	aspirin, simvastatin	NSTEMI
6	ชาย	78	HT, DLP	aspirin, simvastatin	stroke
7	ชาย	82	DM, HT	aspirin, simvastatin	NSTEMI
8	ชาย	81	HT, COPD	pneumococcal vaccine	pneumonia
9	ชาย	85	HT	aspirin, simvastatin	NSTEMI with cardiogenic shock
10	ชาย	80	not known underlying disease	pneumococcal vaccine	pneumonia
11	ชาย	71	DM, HT, DLP, dementia	pneumococcal vaccine	pneumonia
12	ชาย	49	DM	aspirin, simvastatin	stroke

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease,
HCV = Hepatitis C virus, NSTEMI = Non-ST elevated myocardial infarction, DLP = Dyslipidemia

ตารางที่ 23 (ต่อ) ผู้ป่วยที่ต้องการยาเพิ่มเติมเพื่อรักษาโรค/ อาการที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกือบซื้อ	ปัญหาที่พบ
13	ชาย	86	COPD	pneumococcal vaccine	pneumonia
14	หญิง	81	DM, HT, Old CVA, SIADH	pneumococcal vaccine	pneumonia
15	หญิง	74	HT, IHD	pneumococcal vaccine	pneumonia with sepsis
16	ชาย	82	HT, dementia	pneumococcal vaccine	pneumonia
17	ชาย	83	DM, HT	aspirin, simvastatin	stroke
18	ชาย	76	COPD	pneumococcal vaccine	pneumonia
19	ชาย	71	not known underlying disease	pneumococcal vaccine	pneumonia
20	หญิง	72	CKD, hypothyroid	pneumococcal vaccine	pneumonia
21	หญิง	96	DM, HT, gout	pneumococcal vaccine	pneumonia
22	ชาย	63	asthma	steroid inhaler	acute asthmatic attack
23	หญิง	53	TVD S/P CABG	furosemide	volume overload with CHF
24	ชาย	74	DM, HT, TVD	furosemide	volume overload with CHF
25	ชาย	67	DM, HT, HBV cirrhosis	aspirin, metoprolol	chronic stable angina
26	ชาย	77	DM, HT	pneumococcal vaccine	pneumonia

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease,
DLP = Dyslipidemia, Old CVA = Old Cerebrovascular accident, SIADH = Syndrome of inappropriate antidiuretic hormone, IHD = Ischemic heart disease, CKD = Chronic kidney disease, TVD S/P CABG = Triple-vessel disease surgery/prior coronary artery bypass grafting

ตารางที่ 23 (ต่อ) ผู้ป่วยที่ต้องการยาเพิ่มเติมเพื่อรักษาโรค/ อาการที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกือบซื้อง	ปัญหาที่พบ
27	หญิง	81	HT, DLP	amlodipine	uncontrolled HT BP = 220/80
28	ชาย	60	DM with DN, CKD, HT, DLP	furosemide	volume overload with CHF
29	หญิง	73	HT	antihypertensive drugs	ischemic stroke from uncontrolled HT
30	ชาย	85	IHD, Old CVA, COPD	pneumococcal vaccine	pneumonia

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, HBV = Hepatitis B virus, DLP = Dyslipidemia
DN = Diabetes nephropathy, CKD = Chronic kidney disease, DHF = Dengue hemorrhagic fever
IHD = Ischemic heart disease, Old CVA = Old Cerebrovascular accident, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

ตารางที่ 24 ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเจินเนื่องมาจากการที่ผู้ป่วยได้รับไม่สามารถรักษาโรคหรืออาการของผู้ป่วยได้ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
1	หญิง	76	DM, DLP, hypothyroid	cefdinir รักษา URI ครบ 7 วัน	อาการไม่ดีขึ้นจ้าเป็นต้องเปลี่ยนเป็น ยา抗สิ่ง Macrolides เพื่อให้ ครอบคลุม atypical pathogens
2	ชาย	66	HT	atenolol 50 mg/d	dizziness due to uncontrolled HT (BP = 198/96) เปลี่ยนยาเป็น amlodipine 10 mg/d
3	หญิง	37	chronic abdominal pain due to uterine rupture S/P TAH	tramadol 150 mg/d buscopan 20 mg PRN for abdominal pain	uncontrolled pain เปลี่ยนเป็น morphine 40 mg/d ร่วมกับ gabapentin 300 mg/d
4	หญิง	34	not known underlying disease	ibuprofen for pain control from centipedes bite	uncontrolled pain ให้รับยาเพิ่มเป็น tramadol
5	ชาย	71	kyphosis with scoliosis	celecoxib for back pain	uncontrolled pain ให้รับยา tramadol แทน
6	หญิง	60	HT	atenolol + HCTZ	headache due to uncontrolled HT (BP = 170/93) เปลี่ยนเป็นยา amlodipine แทน
7	ชาย	63	DM, HT	atenolol	hemorrhagic stroke (BP = 217/121) เปลี่ยนเป็นยา amlodipine แทน
8	ชาย	73	DM, HT	atenolol	ischemic stroke due to uncontrolled HT (BP = 217/184)
9	ชาย	57	asthma	roxithromycin	dyspnea from pneumonia ให้รับยา ceftriaxone IV
10	ชาย	51	not known underlying disease	oral cloxacillin + metronidazole for cellulitis	septic shock ให้รับยา ceftriaxone IV + clindamycin IV

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, DLP = Dyslipidemia, URI = Upper respiratory tract infection, S/P TAH = surgery/prior total hysterectomy, HCTZ = Hydrochlorothiazide

ตารางที่ 24 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเนื่องมาจากการที่ผู้ป่วยได้รับไม่สามารถรักษาโรคหรืออาการของผู้ป่วยได้ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
11	หญิง	24	not known underlying disease	contraceptive pill (Anna®)	UPT positive
12	ชาย	29	not known underlying disease	Antacid + buscopan for dyspepsia	not improved ให้รับ omeprazole IV และ ranitidine กลับบ้าน
13	หญิง	27	GU	antacid + simethicone	not improved ให้รับ omeprazole IV และ oral omeprazole กลับบ้าน
14	หญิง	36	not known underlying disease	amitriptyline + cafergot ® for headache	not improved ให้รับ tramadol IV + diclofenac + diazepam
15	หญิง	18	uremic stone	paracetamol + buscopan	uncontrolled abdominal pain เปลี่ยนเป็น diclofenac
16	หญิง	43	เนื้องอกในมดลูก	mefenamic acid	uncontrolled pain ให้รับยา tramadol แทน
17	หญิง	38	adrenocystic carcinoma with bone metastasis	diclofenac + tramadol for pain control	uncontrolled pain ให้รับ pethidine IV และส่งต่อ pain clinic ปรับแผนการให้ยาใหม่
18	ชาย	64	not known underlying disease	amoxicillin for pharyngitis	not improved เปลี่ยนเป็นยา roxithromycin แทน
19	หญิง	83	not known underlying disease	ofloxacin for UTI	complicated UTI ให้รับ ceftriaxone IV
20	หญิง	80	dementia	ciprofloxacin for infected diarrhea	infected diarrhea with sepsis ให้รับ ceftriaxone IV
21	หญิง	90	not known underlying disease	ceftriaxone IV 3 days for UTI	not improved ให้รับ imipenem IV

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, IV = Intravenous , UPT = Urine pregnancy test,

GU = Gastric ulcer, UTI = Urinary tract infection

ตารางที่ 24 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเนื่องมาจากการที่ผู้ป่วยได้รับไม่สามารถรักษาโรคหรืออาการของผู้ป่วยได้ในขณะนั้น

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
23	ชาย	29	allergic rhinitis	augmentin® for cellulitis	cellulitis with lymphagitis ได้รับ ceftriaxone IV
24	หญิง	24	not known underlying disease	M. carminative + buscopan for N/V and diarrhea	Not improved ได้รับยา norfloxacin + domperidone for infective diarrhea
25	หญิง	59	schizophrenia, CLL	ciprofloxacin for UTI	septic shock ได้รับยา ceftriaxone IV มาก
26	หญิง	60	not known underlying disease	diclofenac, amitriptyline, naproxen, clorazepate	severe headache ที่ ER ได้รับการวินิจฉัยเป็น meningitis ต้องได้รับ ceftriaxone
27	หญิง	81	HT, Old CVA	ciprofloxacin for pneumonia (switch therapy)	not improved ได้รับ Augmentin ® IV ความ sensitivity
28	ชาย	72	HT, DLP	enalapril, amlodipine, atenolol, HCTZ, prazocin	uncontrolled HT BP = 200/100

IV = Intravenous , UTI = Urinary tract infection, CLL = Chronic lymphocytic leukemia ,
 HT = Hypertension Old CVA = Old Cerebrovascular accident , DLP = Dyslipidemia,
 HCTZ = Hydrochlorothiazide

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ย

ตารางที่ 25 ผู้ป่วยที่ได้รับยาในขนาดต่ำเกินไปที่จะทำให้เกิดผลในการรักษา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
1	ชาย	17	epilepsy	phenytoin 100 mg/d	uncontrolled seizure ↑ 150 mg/d
2	หญิง	81	HT	amlodipine 5 mg/d	accelerated HT with headache, BP = 208/78 ↑ 7.5 mg/d
3	หญิง	63	DM, HT	enalapril 10 mg/d atenolol 50 mg/d	accelerated HT with headache, BP = 206/107 ↑ enalapril 20 mg/d
4	ชาย	48	Myasthenia gravis	prednisolone 10 mg/d	uncontrolled MG ↑ 20 mg/d
5	หญิง	37	epilepsy	valproic acid (500) 2-1-2 lamotrigine (100) 2-0-2 ปรับลดลง 1 สัปดาห์	uncontrolled epilepsy valproic acid 2 - 2 -2 ↑ lamotrigine 2- 0 -2.5
6	หญิง	73	DM, IHD	warfarin 4.5 mg/d	IHD with chronic AF INR = 1.4 ↑ 5 mg/d
7	หญิง	21	not known underlying agent	norfloxacin 800 mg/d duration 3 days	↑ duration 7 days
8	หญิง	65	sheehan's syndrome	prednisolone 7.5 mg/d	Day off steroid ↑ 15 mg/d
9	ชาย	48	CNS lymphoma HIV positive	phenytoin 250 mg/d ปรับลดลง 1 เดือนก่อนหน้า	seizure ↑ 300 mg/d

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, MG = Myasthenia gravis, IHD = Ischemic heart disease, AF = Atrial fibrillation, INR = International normalize ratio, CNS = Central nervous system
HIV = Human immunodeficiency virus

ตารางที่ 25 (ต่อ) ผู้ป่วยที่ได้รับยาในขนาดต่ำเกินไปที่จะทำให้เกิดผลในการรักษา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ
10	ชาย	74	COPD, BPH	prednisolone 2.5 mg/d	COPD with acute exacerbation 30 mg/d นาน 3 วัน ↑ 20 mg/d นาน 3 วัน 15 mg/d นาน 3 วัน 10 mg/d นาน 2 วัน 5 mg/d นาน 2 วัน
11	ชาย	69	HT, COPD	prednisolone 10 mg/d Berodual® MDI 2 puff q 6 hr	↑ prednisolone 30 mg/d นาน 3 วัน 20 mg/d นาน 5 วัน
12	ชาย	37	DM	metformin 1,700 mg/d Mixtard® 14 - 0 - 0	↑ DTX = HI Mixtard® 14 - 0 - 10
13	หญิง	39	epilepsy	phenytoin 400 mg/d + ยาคุมกำเนิดชนิดรับประทาน ไม่ทราบชนิด	UPT = positive

COPD = Chronic obstructive pulmonary disease , BPH = Benign prostatic hyperplasia,
 HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, UPT = Urine pregnancy test

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ณ

**ตารางที่ 26 ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์
จากการใช้ยา**

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึง ประสงค์	ระดับ
1	หญิง	56	DM, HT, ESRD, CA cervix	Mixtard® (70/30)	Seizure due to hypoglycemia, DTX = low	Probable
2	หญิง	27	Allergic Rhinitis	Ibuprofen	Angioedema	Probable
3	ชาย	29	Rheumatoid arthritis	salsalazine, piroxicam	Anaphylaxis	Probable
4	หญิง	83	Thalassemia	ethambutol	Fever with maculopapular rash	Probable
5	หญิง	64	HT, Frozen shoulder	atenolol	Chest pain with sinus bradycardia, PR = 52	Probable
6	หญิง	85	HT	HCTZ	Hyponatremia, Na = 122	Probable
7	หญิง	67	DM, HT	glipizide, metformin, ยาอูกอกกลอน	Hypoglycemia with adrenal insufficiency	Probable
8	หญิง	71	DM, HT, DLP	aspirin	Melena, (Hgb 5.2, Hct 16.1)	Possible
9	ชาย	36	Wilson's disease	D-penicillamine	Thrombocytopenia	Possible
10	ชาย	71	HBV cirrhosis	iodamide (Ultravist®)	Anaphylactic shock	Probable
11	หญิง	69	Parkinson's disease	tramadol + amitriptyline	Serotonin syndrome	Possible
12	ชาย	59	HT, Old CVA	aspirin	UGIB	Probable

HT = Hypertension , DM = Diabetes mellitus, ESRD = End stage renal disease, CA = Cancer,
 PR = Pulse rate, Na = Sodium, HCTZ = Hydrochlorothiazide, DLP = Dyslipidemia, Hgb = Hemoglobin,
 Hct = Hematocrit

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึงประสงค์	ระดับ
13	หญิง	71	CA lung	castor oil	Diarrhea	Probable
14	หญิง	73	Depression, Old CVA	psychotic drugs	Symptomatic hyponatremia	Possible
15	หญิง	41	Not known underlying disease	ceftriaxone	Urticaria	Probable
16	ชาย	71	Burkitt lymphoma, HIV positive	CHOP, methotrexate	Nausea/vomiting	Probable
17	หญิง	41	CML	cytarabine,idarubicin	Febrile neutropenia	Probable
18	ชาย	65	DM, HT, DLP	HCTZ	Nausea/ Vomiting with hyponatremia	Probable
19	หญิง	68	DM, HT, DLP	aspirin	UGIB	Probable
20	หญิง	59	CA cervix	Pain killer R/O NSAID	UGIB	Possible
21	หญิง	32	SLE	hydralazine, omeprazole	SLE-like, Thrombocytopenia	Possible
22	หญิง	22	Ehler-Danlos syndrome	lidocaine IV	Neurocardiogenic syncope	Possible
23	หญิง	22	Not known underlying disease	amitryptyline	Orthostatic hypotension	Possible
25	ชาย	62	HBV cirrhosis	iobromide (Ultravist®)	Anaphylactoid reaction	Possible
24	ชาย	59	DM, AF, Polycystic kidney	hydralazine	Swelling of leg, palpitation	Possible
26	ชาย	80	HT, BPH	R/O NSAIDs	UGIB	Possible
27	หญิง	26	Hodgkin's lymphoma	gemcitabine + vinblastine	Bilateral plural effusion	Possible

HBV = Hepatitis B virus, HT = Hypertension , Old CVA = Old cerebrovascular accident, UGIB = Upper gastrointestinal tract bleeding, CA = Cancer, CHOP = Cyclophosphamide/ Doxorubicin/ Vinristine/ Prednisolone, CML = chronic myelogenous leukemia, DLP = Dyslipidemia, HCTZ = Hydrochlorothiazide, DM = Diabetes mellitus, CA = Cancer, NSAID = Non-steroidal anti-inflammatory drug, UGIB = Upper gastrointestinal tract bleeding, SLE = Systemic lupus Erythematosus, AF = Atrial fibrillation

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึงประสงค์	ระดับ
28	ชาย	60	CAD, SVD, CKD, DM	enalapril	Fatigue with Cr rising from 2.98 to 5.2	Probable
29	ชาย	17	Psychosis	haloperidol	Acute dystonia	Possible
30	ชาย	40	Psychosis	chlorpromazine+ trihexyphenidyl	SIADH	Possible
31	ชาย	79	HT	atenolol	Dizziness	Possible
32	ชาย	65	DM, HT, DLP	enalapril	Palpitation, fatigue (Tall peak T, K = 6)	Probable
33	ชาย	46	Not known underlying disease	aspirin	UGIB	Probable
34	ชาย	71	CA lung	docetaxel (taxotere®)	Febrile neutropenia	Probable
35	ชาย	32	HIV	tenofovir, efavirenz, lamivudine	Drug-induced fever	Possible
36	ชาย	64	DM, HT, Old CVA	aspirin, clopidogrel	UGIB	Probable
37	ชาย	84	Asthma, BPH	doxazosin	SIADH	Possible
38	ชาย	24	ALL	cytarabine, methotrexate	Febrile neutropenia	Probable
39	หญิง	72	DM, HT, AF	spironolactone	Fatigue due to Hyperkalemia	Possible
40	หญิง	25	Allergic Rhinitis	ibuprofen (Nubofen®)	Angioedema	Probable
41	หญิง	54	CA ovary	carboplatin+ paclitaxel (intaxal®)	Fatigue due to Nausea/ vomiting	Probable
42	หญิง	67	DM, HT	metformin	Wide gap acidosis	Probable

HBV = Hepatitis B virus, BPH = Benign prostatic hyperplasia, NSAIDs = Non-steroidal anti-inflammatory drugs, UGIB = Upper gastrointestinal bleeding CAD = Coronary artery disease, SVD = Single-vessel disease, CKD = Chronic kidney disease, DM = Diabetes mellitus, Cr = Serum creatinine SIADH = Syndrome of inappropriate antidiuretic hormone, Old CVA = Old cerebrovascular accident, CA = Cancer, ALL = acute lymphoblastic leukemia, AF = Atrial fibrillation

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึงประสงค์	ระดับ
43	หญิง	84	HT, DLP	enalapril	Myalgia with hyperkalemia	Probable
44	หญิง	67	CA colon	tramadol	constipation	Probable
45	ชาย	72	HT, BPH	HCTZ	Symptomatic hyponatremia	Probable
46	หญิง	38	Not known underlying disease	desogestrel + ethinylestradiol (Mercilon®)	Peripheral vertigo	Probable
47	ชาย	78	CA prostate	prednisolone	Infections	Possible
48	ชาย	67	DM, HT, CAD, Old CVA	simvastatin	hepatitis	Possible
49	หญิง	35	Depression with anxiety	Fluoxetine, perphenazine	Extrapyramidal syndrome	Probable
50	หญิง	53	anxiety	Lidocaine IV	Vagovagal syncope	Probable
51	หญิง	30	Not known underlying disease	antibiotic ไม่ทราบชนิด	MP rash	Probable
52	ชาย	81	CA prostate	cloxacillin	Steven Johnson Syndrome	Probable
53	หญิง	83	DM	glipizide, metformin	hypoglycemia	Probable
54	หญิง	59	ESRD	atenolol	Sinus arrhythmia with bradycardia	Probable
55	หญิง	85	AF, HT, DLP, Old CVA	lorazepam, amitriptyline, loratadine	alteration of consciousness	Possible

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	ເພດ	ອາຍຸ	ໃໂຄປະຈ່າຕ້ວ	ຢາທີເກືອວໜ້ອງ	ອາການໄມ່ເພິ່ນ ປະສົງຄໍ	ຮະດັບ
56	ໜັງ	55	HT	lamlipril	dizziness	Probable
57	ໜັງ	45	thalassemia	ciprofloxacin	Nausea/ vomiting	Possible
58	ໜັງ	85	HT	Pain killer R/O NSAID	UGIB	Possible
59	ໜາຍ	66	HBV cirrhosis hepatocarcinoma	entecavir	Nausea/ vomiting	Possible
60	ໜາຍ	26	Not known underlying disease	Amoxicillin, Mefenamic acid	anaphylaxis	Probable
61	ໜັງ	20	Not known underlying disease	Nurofen® (ibuprofen)	MP rash	Possible
62	ໜັງ	42	schizophrenia	olanzapine (Zyprexa®) ziprazidone (Zeldox®)	Extrapyramidal syndrome	Probable
63	ໜັງ	34	Chronic headache	Depakine Prednisolone lorazepam	dizziness	Possible
64	ໜັງ	23	Not known underlying disease	Unknown contraceptive pills	headache	Possible
65	ໜັງ	79	HT, alzheimer's disease	Amlodipine, metoprolol	bradycardia	Probable
66	ໜາຍ	52	AML, CRF, polycystic kidney, chronic viral hepatitis C	cytarabine	Cerebella toxicity (ataxia, ຕິ່ນແຮ້ງ)	Probable

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเจินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	ເພດ	ອາຍຸ	ໂຮມປະຈຳຕົວ	ຢາທີເກື່ອງຫຼັອງ	ອາການໄມ້ເພີ້ງ ປະສົງຄໍ	ຮະດັບ
67	ໜັງ	47	DM, HT, DLP	Digoxin, enalapril HCTZ	Hyperkalemia, K = 7 Hyponatremia, Na = 118	Probable
68	ໜັງ	89	HT	Rofecoxib	dyspepsia	Possible
69	ໜັງ	64	TVD, DM, HT	ຢາຊຸດແກ້ປວກຄົນລັ້ງ	dyspepsia	Possible
70	ໜັງ	53	CA cervix	Capecitabine	diarrhea	Probable
71	ໜາຍ	81	IHD, AF	digoxin	bradycardia	Possible
72	ໜາຍ	63	DM, CA prostate	tramadol	nausea/ vomiting	Probable
73	ໜາຍ	61	hepatocarcinoma	fentanyl patch (durogesic®), morphine sulfate	nausea/ vomiting	Probable
74	ໜັງ	68	DM, HT	celecoxib	renal insufficiency with hyperkalemia	Probable
75	ໜັງ	38	Autoimmune hepatitis	prednisolone	Moon face	Probable
76	ໜັງ	68	Alcoholic cirrhosis, CRF	Spironolactone, atenolol	hyperkalemia	Probable
77	ໜັງ	57	DM, DLP	metformin	Metabolic acidosis	Probable
78	ໜັງ	48	Allergic rhinitis	pseudoephedrine	palpitation	Possible
79	ໜັງ	37	SLE with lupus nephritis	prednisolone	dyspepsia	Possible
80	ໜາຍ	48	HIV with pulmonary TB	isoniazid, rifampicin, ethambutol, pyrazinamide	nausea/ vomiting	Possible

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยจุกเจ็นอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	ເພດ	ອາຍຸ	ໄໂຄປະຈໍາຕ້ວ	ຢາທີເກືອງຂ້ອງ	ອາການໄມ່ເພີ້ງ ປະສົງຄໍ	ຮະດັບ
81	ໜັງ	60	DM, bipolar disorder	risperidol	Extrapyramidal syndrome	Probable
82	ໜັງ	31	Primary hyperaldosterone with adrenal adrenoma	Amlodipine, diltiazem	Bradycardia with long QT interval	Probable
83	ໜາຍ	26	Not known underlying disease	Unknown drug likely penicillins and NSAIDs	angioedema	Probable
84	ໜັງ	65	DM, HT, Old CVA, CKD	enalapril	hyperkalemia	Possible
85	ໜັງ	76	HT	atenolol	sinus bradycardia	Probable
86	ໜາຍ	36	HIV positive	zidovudine	anemia	Probable
87	ໜັງ	82	DM, IHD	celecoxib	dyspepsia	Probable
88	ໜາຍ	86	CA colon	morphine sulfate	constipation	Possible
89	ໜັງ	73	HT	enalapril, furosemide	fatigue with creatinine rising	Probable
90	ໜັງ	33	Not known underlying disease	celecoxib	orthostatic hypotension	Possible
91	ໜາຍ	32	Not known underlying disease	tolperisone (Biocalm®)	anaphylaxis	Probable
92	ໜັງ	35	HIV positive	unknown	MP rash	Possible
93	ໜັງ	78	DM, schizophrenia	Quetiapine	Tardive dyskinesia	Possible
94	ໜັງ	17	Not known underlying disease	norfloxacin	MP rash	Probable
95	ໜັງ	84	DM, HT, DLP	Enalapril, ORS	hyperkalemia	Probable

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึงประสงค์	ระดับ
96	ชาย	29	Not known underlying disease	amoxicillin/clavulanate (augmentin®)	MP rash	Probable
97	หญิง	33	depression	fluoxetine	Peripheral vertigo	Possible
98	ชาย	39	duodenal ulcer	ยาสูตรแก้ปวดชั้น	UGIB	Possible
99	ชาย	58	hepatocarcinoma	iobromide (Ultravist®)	anaphylaxis	Probable
100	ชาย	71	CA lung	irinotecan	diarrhea	Probable
101	หญิง	64	IHD, RA	prednisolone	Adrenal insufficiency	Possible
102	หญิง	72	DM, HT	metformin	metabolic acidosis	Possible
103	ชาย	68	HT, COPD, CA lung	paclitaxel	Nausea/ vomiting, fatigue	Probable
104	หญิง	77	DM, HT	Celecoxib, meloxicam	Sodium and water retention resulting in hypertensive urgency	Probable
105	ชาย	70	HT, HBV cirrhosis	digoxin	EKG: junctional rhythm with scooping of ST-segment	Probable
106	ชาย	19	psychosis	haloperidol	Extrapyramidal syndrome	Probable
107	หญิง	73	DM, HT, dermoid tumor	CHOP	Febrile neutopenia	Probable
108	หญิง	72	DM, asthma	aspirin	dyspepsia	Possible

MP Rash = Maculopapular rash, UGIB = Upper gastrointestinal tract bleeding, CA = Cancer, IHD = Ischemic heart disease, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease, RA = Rheumatoid arthritis, DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, DVT = Deep vein thrombosis, CHOP = Cyclophosphamide/Doxorubicin/ Viscristine/ Prednisolone

ตารางที่ 26 (ต่อ) ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	อาการไม่พึงประสงค์	ระดับ
109	หญิง	71	HT	amlodipine	postural hypotension	Possible
110	หญิง	65	HT, DLP	ยาควบคุมการดูดซึม เช่น ยาหัวใจและยาต่ำดัน	dyspepsia	Possible
111	ชาย	46	HBV cirrhosis	Enalapril, Bactrim®	Vomiting with hyperkalemia	Probable
112	หญิง	83	HT, DLP, SIADH	Furosemide, HCTZ	SIADH	Probable
113	หญิง	52	DM, HT	etoricoxib	Sodium and water retention resulting in uncontrolled hypertension	Probable
114	หญิง	85	HT	manidipine	hypotension	Probable
115	หญิง	71	HT, DLP	atenolol	Falling with bradycardia	Probable
116	หญิง	69	DM, HT, DLP, TVD	furosemide	Nausea/ vomiting with Hyponatremia and hypokalemia Na = 133, K = 2.9	Probable
117	ชาย	33	Not known underlying disease	diclofenac	dyspepsia	Probable
118	ชาย	52	Pulmonary TB	isoniazid, rifampicin, ethambutol, pyrazinamide	dyspepsia	Probable
119	ชาย	78	DM	metformin	metabolic acidosis	Probable
120	หญิง	25	Not known underlying disease	contraceptive pills	floating	Probable

DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, HBV = Hepatitis B virus, SIADH = Syndrome of inappropriate antidiuretic hormone, HCTZ = Hydrochlorothiazide, DLP = Dyslipidemia, TVD = Triple-vessel disease

ภาคผนวก ถ

ตารางที่ 27 ผู้ป่วยที่ได้รับยาขนาดสูงเกินไปส่งผลให้เกิดผลไม่พึงประสงค์ซึ่งนำมาสู่การเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	เหตุการณ์	ปัญหาที่พบ
1	หญิง	72	HT	amlodipine	ได้รับการรับ ยาด้วยจำนวน มากเดิม 5 mg/d เป็น 10 mg/day	nearly syncope BP = 90/60
2	ชาย	86	HT, DLP, DVT, COPD	warfarin interact with omeprazole	ร้องเสื้ากวน แพ้ง, ยื่องเพลี้ย	INR = 5.2
3	หญิง	41	posterior corpus callosal AVM	phenytoin 400 mg/day	dizziness, ataxia, visual hallucination	phenytoin level = 40 mcg/ml (ระดับปกติ 10-20)
4	หญิง	83	DM, HT	glipizide 5 mg/d	seizure due to hypoglycemia	DTX = 19 Cr rising
5	หญิง	55	DM, CKD, liver cirrhosis	Mixtard® (70/30) 26 – 0 – 20	alteration of consciousness	DTX = low Cr rising
6	หญิง	36	pulmonary hypertension	sildenafil 150 mg/d (usual dosage 80- 120 mg/d)	headache dizziness	BP = 70/40
7	หญิง	73	DM, HT	amlodipine 5 mg/d	dizziness	BP = 75/45
8	หญิง	72	DM, HT, AF	furosemide 40 mg/d	fatigue with mild dehydration	R/O over diuresis

HT = Hypertension, BP = Blood pressure, DLP = Dyslipidemia, DVT = Deep vein thrombosis,
 COPD = Chronic obstructive pulmonary disease, AVM = Arteriovenous malformation, CKD =
 Chronic kidney disease, AF = Atrial fibrillation

ตารางที่ 27 (ต่อ) ผู้ป่วยที่ได้รับยาขนาดสูงเกินไปส่งผลให้เกิดผลไม่พึงประสงค์ชั่วคราวมาสู่การเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

No	ເພດ	ອາຍຸ	ໂຮຄປະຈໍາຕັວ	ຍາທີ່ເກີຍວ່ອຂອງ	ເຫດຜາຣນ	ປັບປາທີ່ພູນ
9	ໜັງ	51	CHF	digoxin 0.25 mg/d	dyspnea	abnormal EKG digoxin level = 2.42
10	ໜາຍ	22	mental retard, complex partial seizure	valproic acid 700 mg/d	ataxia	R/O valproic acid over dosage
11	ໜັງ	27	epilepsy	phenytoin 350 mg/d	headache ataxia	phenytoin level = 40 mcg/ml
12	ໜັງ	78	aortic valve stenosis, HT, DLP	amlodipine 5 mg/d ↓ 10 mg/d ເປັນເຈລາ 3 ວັນ	ງູນສິນທີຮະ ກະແທກກົ່ນ	BP = 77/58
13	ໜາຍ	50	IHD, DM, HT	carvedilol 6.25 mg/d ↓ 12.5 mg/d	ງູນຄ້້າຍຈະເປັນ ຄມປ່ອຍຄັ້ງ	BP = 80/50
14	ໜັງ	62	DM, HT	glipizide, metformin	ງູນຄ້້າຍຈະ ເປັນຄມ	DTX = 54
15	ໜັງ	76	DM, HT, DLP	Humulin® 14 - 0 - 14	alteration of consciousness	DTX = 26
16	ໜັງ	79	DM, HT, DLP, CKD	Humulin® 20 - 0 - 10	alteration of consciousness	DTX = low
17	ໜັງ	66	HT	unknown antihypertensive drugs	dizziness	BP = 104/70
18	ໜັງ	71	DM, HT, ESRD	Humulin® 12 - 0 - 8	fatigue, dyspnea	DTX = low

ตารางที่ 27 (ต่อ) ผู้ป่วยที่ได้รับยาขนาดสูงเกินไปส่งผลให้เกิดผลไม่พึงประสงค์ซึ่งนำมาสู่การเข้ารับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	เหตุการณ์	ปัญหาที่พบ
19	หญิง	34	systemic sclerosis with alveolitis	amlodipine enalapril	-	BP = 86/47
20	หญิง	82	DM, HT	Humulin® 10 - 0 - 10	alteration of consciousness	DTX = 38 Cr rising
21	หญิง	85	HT	manidipine 10 mg/d	ผู้คล้ายจะเป็นลมบ่อยครั้ง	BP = 70/40
22	หญิง	54	CA cervix, DVT	warfarin	Hematuria	INR = 9.3
23	หญิง	64	DM, HT, osteoporosis	Mixtard® (70/30) 20 - 0 - 18	alteration of consciousness	DTX = low Cr rising
24	หญิง	89	HT, AF, Alzheimer's disease	warfarin	subcutaneous edema with redness	INR = 4.0
25	หญิง	75	DM, HT, CAD	glipizide, metformin	palpitation, sweating	DTX = 29 Cr rising
26	ชาย	70	IHD, DM	Telmisartan 20 mg/d ↓ 40 mg/d	nearly syncope	BP = 84/52
27	หญิง	78	DM, DLP, cerebral thrombosis	warfarin + omeprazole	hematuria	INR = 12

DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, ESRD = End stage renal disease, CA = Cancer, DVT = Deep vein thrombosis, AF = Atrial fibrillation, CAD = Coronary artery disease

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก แผนผัง

ตารางที่ 28 ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ข้อมูลของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
1	หญิง	53	HT, DLP	amlodipine	ชาดยา	Dizziness due to uncontrolled HT (BP 194/112)
2	ชาย	58	DM, HBV cirrhosis	Mixtard® (70/30)	ชีดยาเกินขนาด	hypoglycemia
3	หญิง	80	HT, OA	amlodipine	ชาดยา	Dizziness due to uncontrolled HT (BP 198/78)
4	ชาย	86	DM, HT	metformin glipizide acarbose enalapril HCTZ	ชาดยา 2 ปี	uncontrolled HT
5	หญิง	52	DM, HT	Mixtard® glipizide simvastatin enalapril	ชาดยา 8 เดือน จากปั๊มยา การฉีด	DM foot
6	ชาย	24	schizophrenia	risperidol	ชาดยา	uncontrolled schizophrenia
7	ชาย	29	DM	Unknown oral hypoglycemic drug	ชาดยา	DKA
8	ชาย	44	epilepsy	valproic acid clobazam levetiracetam carbamazepine topiramate	ชาดยา	uncontrolled epilepsy

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
9	ชาย	38	subdural hematoma	phenytoin	ชาดยา	seizure
10	หญิง	76	HT, gout, MG	pyridostigmine	ชาดยา	uncontrolled MG
11	หญิง	69	Pulmonary TB	IRZE	ชาดยา	dyspnea
12	ชาย	23	epilepsy	valproic acid	หักแบงเนื้อชา/ ทานยาไม่ สม่ำเสมอ	uncontrolled epilepsy
13	ชาย	19	Mental retardation	diazepam	ชาดยา	Behavior change with epilepsy
14	หญิง	26	epilepsy	phenytoin	ชาดยา	uncontrolled epilepsy
15	หญิง	70	DM, CA cervix	Mixtard® metformin glipizide	ไม่ทานรักษา ¹ ให้ยาเบาหวาน ตามปกติ	hypoglycemia
16	หญิง	68	DM, HT, old CVA	metformin glipizide	ทานยาไม่ สม่ำเสมอ	Alteration of consciousness DTX = 415
17	ชาย	84	DM, MI S/P balloon	Antihypertensive Drugs/ Oral hypoglycemic drugs	หลุกยา 1 ลังค์ ใช้ยาสมุนไพร (ยาดอง)	STEMI
18	ชาย	69	HIV positive Pulmoanry TB	IRZE	ชาดยา	Septic shock

MG = Myasthenia gravis, TB = Tuberculosis, IRZE = Isoniazid/ Rifampicin/ Pyrazinamide/ Ethambutol, CA = Cancer, Old CVA = Old Cerebrovascular accident, MI = Myocardial Infarction, S/P = surgery/ prior, STEMI = ST elevated myocardial infarction

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
19	ชาย	53	DM, HT, DLP	Glibenclamide metformin enalapril gemfibrozil	ขาดยา	Ischemic stroke BP = 190/114
20	หญิง	40	HIV positive	none	ไม่มารักษา ความดันต่ำ	infected diarrhea with hypovolumic shock
21	หญิง	56	HT, DLP	enalapril	ขาดยา	Dizziness due to uncontrolled HT (BP = 199/121)
22	ชาย	42	HIV positive Pulmonary TB epilepsy	phenytoin	ขาดยา	uncontrolled epilepsy
23	ชาย	48	DM	Glipizide metformin	ขาดยา	DKA
24	ชาย	80	CHF	Spironolactone Furosemide HCTZ	ขาดยา	dyspnea, Volume overload
25	หญิง	41	DM type I	Insulatard® NOVORapid®	ทานเข้ารถคง จีดยาขนาดเท่า เดิม	hypoglycemia
26	ชาย	84	HT, DLP, BPH, gout	diltiazem	ทานยาไม่ สม่ำเสมอ	Dizziness due to uncontrolled HT (BP = 190/99)

TB = Tuberculosis, IRZE = Isoniazid/ Rifampicin/ Pyrazinamide/ Ethambutol, DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, DLP = Dyslipidemia, DKA = Diabetic ketoacidosis, CHF = Congestive heart failure, BPH = Benign prostatic hyperplasia

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
37	หญิง	29	epilepsy	phenytoin	ไม่มีรักษาตามนัด	Uncontrolled epilepsy
38	ชาย	65	TVD	furosemide spironolactone	ขาดยา 3 วัน	Dyspnea, Volume overload
39	ชาย	45	IHD	furosemide spironolactone	ขาดยา ไม่จำกัดดื่มน้ำ	Dyspnea, Volume overload
40	ชาย	47	AF, Old CVA epilepsy	warfarin	ไม่มีรักษาตามนัด 5 ปี	seizure
41	หญิง	67	CHF	spironolactone furosemide	ขาดยา	Dyspnea, Volume overload
42	ชาย	55	DCM	enalapril carvedilol furosemide	ขาดยา	CHF
43	ชาย	29	epilepsy	phenytoin	ขาดยาจากปัญหาการเงิน	Uncontrolled epilepsy
44	ชาย	56	HT	manidipine aspirin clopidogrel	ทานยาไม่สม่ำเสมอ	TIA
45	ชาย	81	AF, HT, DLP, Old CVA	warfarin simvastatin	ไม่มีรักษาต่อเนื่อง 2 ปี	Stroke BP = 202/120
46	หญิง	73	DM, HT	pioglitazone, glipizide, metformin	ไม่ทานยา ใช้ยาขนาดเท่าเดิม	Hypoglycemia DTX = 50
47	ชาย	33	epilepsy	phenytoin	ขาดยา 1 เดือน	Uncontrolled epilepsy
48	หญิง	74	Pulmonary TB	IRZE	ขาดยา 2 เดือน	Infected bronchiectasis

TVD = Triple vessel disease, IHD = Ischemic heart disease, AF = Atrial fibrillation, Old CVA = Old Cerebrovascular accident, CHF = Congestive heart failure, DCM = Dilated cardiomyopathy, TIA = Transient Ischemic Attack, HT = Hypertension, DM = Diabetes mellitus, TB = Tuberculosis, IRZE = Isoniazid/ Rifampicin/ Pyrazinamide/ Ethambutol

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
49	หญิง	83	DM, HT, DLP	glipizide, metformin	ไม่ทานร้าว ใช้ยาขนาดเท่าเดิม	Hypoglycemia DTX = 36
50	หญิง	68	HT,DLP, CKD, adrenal insufficiency	atenolol, simvastatin, prednisolone	ไม่มารักษา ต่อเนื่อง 2 ปี	Adrenal shock (acute on top CKD)
51	หญิง	75	DM, HT	glibenclamide	ไม่ทานร้าว ใช้ยาขนาดเท่าเดิม	hypoglycemia DTX = 50
52	ชาย	58	IHD, COPD	Warfarin, Digoxin, Furosemide, Berodual MDI, Theophylline, amiodarone	ขาดยา 1 สัปดาห์	CHF
53	ชาย	56	Alcoholism, HT	Unknown Antihypertensive drugs	ไม่มารักษา ต่อเนื่อง	Hypertensive urgency BP= 227/126
54	หญิง	15	hyperthyroid	none	ไม่รักษา ต่อเนื่อง	Hyperthyroid with sinus tachycardia
55	ชาย	43	HIV positive, psoriasis	Unknown ARV	ไม่รักษา ต่อเนื่อง	Pulmonary TB
56	หญิง	42	asthma	salbutamol MDI, budesonide MDI	ยาหมด 1 สัปดาห์	Acute asthmatic attack
57	ชาย	61	HT	Unknown antihypertensive drug	ไม่รักษา ต่อเนื่อง 2 ปี	Stroke BP = 220/109

HT = Hypertension, DM = Diabetes mellitus, DLP = Dyslipidemia , CKD = Chronic kidney disease, IHD = Ischemic heart disease, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease, CHF = Congestive heart failure

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ข้าวของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยจุกเจ็น

No	ເພດ	ອາຍຸ	ໂຮກປະຈ່າຕົວ	ຢາທີເກີຍວ້ອງ	ປັນຫາທີ່ພັນ	ຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນ
58	ໜັງ	82	DM, HT, cirrhosis	humulin® (70/30)	ໄຟການຂ້າວ ຈີດຍາກຳນາດເດີມ	Hypoglycemia DTX = 48
59	ໜັງ	56	DM, HT, DLP	Mixtard® (70/30)	ໄຟການຂ້າວ ຈີດຍາກຳນາດເດີມ	Hypoglycemia DTX = 57
60	ໜັງ	56	AF	Unknown Cardiac drugs	ໄຟຮັກຫາ ຫ່ອນໆອງ	arrythmia
61	ໜັງ	83	DM, HT, DLP	Mixtard® (70/30)	ຈີດຍາເກີນຮາດ	unconscious DTX = low
62	ໜາຍ	62	CHF	Amlodipine, Aspirin, furosemide	ຫານຍາໃນ ສນໍາເສມອ ໄຟຈ້າກັດ້າ	Dyspnea, volume overload
63	ໜັງ	72	HF, HT, DLP, parkinsonism	furosemide	ຜູ້ປ່າຍຫານຍາ ຜິດຂານາດ	Dyspnea, volume overload
64	ໜາຍ	55	HT	atenolol, aspirin, HCTZ	ໜຸດຍາ 3 ເດືອນ ໃໝ່ຍາສຸນໝູນໄທ່ ແກນ	Ischemic stroke
65	ໜັງ	85	DM, HT, Old CVA	glipizide	ຫານຂ້າວຄອດຄອງ ໃໝ່ຍາກຳນາດເທິ່ງ ເດີມ	Hypoglycemia DTX = low
66	ໜັງ	87	Renal insufficiency	Unknown diuretic	ຂາດຍາ 15 ວັນ	CHF
67	ໜາຍ	54	HT, HBV infection	Unknown drug	ໄຟຮັກຫາຫ່ອນໆອງ 1 ປີ	hemorrhagic stroke
68	ໜັງ	80	DM, HT	Glipizide, metformin	ຫານຂ້າວຄອດຄອງ ໃໝ່ຍາກຳນາດເທິ່ງ ເດີມ	Hypoglycemia DTX = 24
69	ໜາຍ	54	Sjogren's syndrome	fludrocortisone	ຍາໝາດກ່ອນນັດ 3 ວັນ	Hypotension BP 70/40

HT = Hypertension, DM = Diabetes mellitus, DLP = Dyslipidemia , CKD = Chronic kidney disease, IHD = Ischemic heart disease, COPD = Chronic obstructive pulmonary disease, CHF = Congestive heart failure

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
70	หญิง	30	HIV positive	none	ไม่เข้ารับรักษา	prolonged fever R/O chronic infection
71	ชาย	36	HIV positive	none	ไม่เข้ารับรักษา	prolonged fever R/O chronic infection
72	ชาย	54	DM, HT, CHF	Spironolactone, furosemide	ขาดยา 2 สัปดาห์ ไม่เจ้ากัดน้ำ	dyspnea, volume overload
73	หญิง	43	HIV positive	none	ไม่เข้ารับรักษา	OI infection R/O from PCP
74	ชาย	70	CA glottic, HT, BPH	Unknown antihypertensive drugs, levothyroxine	ขาดยานาน 8 เดือน	Severe hypertension BP = 200/99
75	หญิง	53	Bipolar disorder	Lithium, lorazepam	ทานยาไม่ สม่ำเสมอ ขาดการรักษา 2 ปี	Bipolar with manic episode
76	หญิง	76	CHF, HT, DLP, gout	furosemide	ขาดยา 1 สัปดาห์	dyspnea, volume overload
77	ชาย	38	epilepsy	valproic acid, lamotrigine	ขาดยา 3 วัน	uncontrolled epilepsy
78	หญิง	40	epilepsy	phenytoin, topiramate, carbamazepine, clobazam, levetiracetam	ขาดยา 3 วัน	uncontrolled epilepsy

HIV = Human immunodeficiency virus, DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, CHF = Congestive heart failure, PCP = Pneumocystis pneumonia, BPH = Benigh prostatic hyperplasia, DLP = Dyslipidemia

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
79	ชาย	71	HT, Old CVA	nifedipine, aspirin	หัวใจประทានยาในร่างกายมาก ถูกบุหรี่	ischemic stroke
80	ชาย	81	AF, OA, spinal stenosis	enalapril, aspirin, furosemide	พาน้ำดันขา 3-4 ติด 4 วันที่ผ่านมา	leg swelling due to volume overload
81	ชาย	65	Old CVA, HT	HCTZ	ผู้ป่วยทานยา ขนาดถูกเกินกว่า ที่แพทย์สั่ง	N/V due to Hyponatremia Na = 126
82	ชาย	48	epilepsy	phenytoin	ขาดยา 2 วัน	uncontrolled epilepsy
83	ชาย	65	HT, DLP	HCTZ/ amiloride, nifedipine	ทานยาในร่างกาย มาก	stroke
84	ชาย	69	COPD	Theophylline, Seretide® berodual® MDI	ไอรักษาต่อเนื่อง และยังถูกบุหรี่	COPD with acute exacerbation
85	ชาย	83	DM, HT, CAD	enalapril, aspirin, simvastatin, furosemide, isosorbide mononitrate	ทานอาหารเดิม ไม่จำถูกน้ำ	dyspnea, volume overload
86	หญิง	60	mitral regurgitation	unknown drugs	ขาดการรักษา 3 ปี	MR with CHF
87	หญิง	24	หัวใจเต้นผิดจังหวะ	propanolol	ขาดการรักษา	R/O SVT

HT = Hypertension, Old CVA = Old Cerebrovascular accident, AF = Atrial fibrillation, OA = Osteoarthritis, HCTZ = Hydrochlorothiazide, N/V = Nausea/ Vomiting, DLP = Dyslipidemia, CAD = Coronary artery disease, MR = Mitral regurgitation, SVT = Supraventricular tachycardia
S/P = Surgery/Prior, CABG = Coronary artery bypass grafting

ตารางที่ 28 (ต่อ) ปัญหาความไม่ร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วยที่ส่งผลทำให้ต้องเข้ารับบริการที่หน่วยฉุกเฉิน

No	เพศ	อายุ	โรคประจำตัว	ยาที่เกี่ยวข้อง	ปัญหาที่พบ	ผลที่เกิดขึ้น
88	ชาย	68	DM, HT, CAD S/P CABG	Mixtard® (70/30) metformin	ไม่ทานข้าว จืดอาหารขาด เท่าเดิม	hypoglycemia DTX = 37
89	หญิง	26	epilepsy	valproic acid, carbamazepine, clobazam, levetiracetam	ทานหมดก่อนนัด 1 สัปดาห์	uncontrolled epilepsy
90	หญิง	83	DM, HT	glipizide, metformin	ทานอาหารลดลง ใช้ยาข้นภาคเท่า เดิม	hypoglycemia DTX = 40
91	หญิง	82	DM, IHD	Mixtard® (70/30)	ทานอาหารลดลง ใช้ยาข้นภาคเท่า เดิม	symptomatic hypoglycemia DTX = 80
92	หญิง	48	chronic watery diarrhea with hypoalbuminemia	furosemide, albendazole, sulfasalazine	ขาดการรักษา	generalized edema
93	หญิง	43	HIV positive	none	ขาดการรักษา	symptomatic HIV infection
94	ชาย	44	HIV positive	none	ไม่ได้รับการรักษา เนื่องจากปัญหา ทางการเงิน	symptomatic HIV infection
95	หญิง	75	DM, HT	glipizide metformin	ทานอาหาร น้อยลง จืด อาหารเท่าเดิม	symptomatic hypoglycemia DTX = 41
96	หญิง	41	HIV positive	metronidazole, Bactrim®	ไม่ได้รับยาต้าน ไวรัสเนื่องจาก ปัญหาทางการ เงิน	symptomatic HIV infection
97	หญิง	76	TVD, CKD	furosemide	ทานยาข้นลดต่ำ กว่าที่แพทย์สั่ง ทานอาหารลดลง	dyspnea volume overload

DM = Diabetes mellitus, HT = Hypertension, IHD = Ischemic heart disease, HIV = Human immunodeficiency virus, TVD = Triple-vessel disease, CKD = Chronic kidney disease

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเสาวนินทร์ กรกงามาศ เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 สำเร็จการศึกษาเกั๊งค่าสตดบัณฑิต จากคณะนาสําชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2545 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนาสําชศาสตรบัณฑิต คณะนาสําชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2549 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งเก้าอี้กระดับ 5 กลุ่มงานเก้าอี้กรรม โรงพยาบาลทุกรัชินราชพิษณุโลก

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**